עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר מן המניין מס' 75

מיום חמישי, ז' באדר תשע"ח (22.02.2018) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, גב' אדוה פולק – המשנה לראש

העיר, מר משה רווח – מ"מ ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר משה אברמוביץ – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, עו"ד שי בכור – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר רון קוגמן – סמנכ"ל מינהל ותרבות, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל מנהלת הבורסה, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, מר סער ורדי – דובר העירייה, מר ראובן שמר – מנהל אגף שפ"ע, גב' גילה טאושטיין – מנהלת אגף לשירותים חברתיים, עו"ד גיל סימנהויז – מנהל לשכת התאגידים, מר אודי לבון – מנהל מחלקת מדיה, מר שלמה בנימין – סגן גזבר העירייה ומנהל התב"ר, גב' שרון מוטליס – חשבת העירייה, עו"ד רעות בנק אלון – מתאמת פעילות הנהלת העיר, ומועצת העיר, מר אלי בלאלי, סגן מנהל אגף ביטחון ואכיפה, גב' רינה גוזי, סגנית מנהלת אגף החינוך ומנהלת מחלקת כספים, עו"ד דפנה מרכוס, השירות המשפטי, מר רונן יפת, סגן מנהל אגף שפ"ע וממונה על שירותי ניקיון, מר טל שיף, מפקח רישוי עסקים.

מוזמנים נוספים:

הקראת פרק תהילים.

בקשה מטעם יו"ר המועצה מר שמוליק לרמן לתיקון פרוטוקול מועצת עיר מן המניין מס' 73 מיום 25.1.2018.

1. **שאילתות:**

א. **שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:**

"קווי מוניות"

ב. **שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:**

"תב"ר במימון רמ"י"

ג. **שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:**

"מרכז החדשנות והיזמות בבית מנחמי ר"ג"

ד. **שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:**

"מפגשי רה"ע עם תושבים בשכונות העיר ר"ג"

ה. **שאילתה של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא:**

"הרעלת חתולים בעיר ופיזור רעל"

2. **הצעות לסדר:**

א. **הצעה לסדר של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:**

"התנהלות לא ראויה של הקואליציה"

ב. **הצעה לסדר של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא:**

"פרסומים בלוחות עירוניים ושימוש במתקני עירייה ועובדיה לצורך תעמולת בחירות"

ג. **הצעה לסדר של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא:**

"הקפאת פרויקטים ארוכי טווח"

3. **סדר יום:**

א. **כספים:**

1) **שינויים תקציביים בפרקי התקציב הרגיל לשנת 2017 (ללא שינוי בהיקף התקציב):**

א. **הקטנה של סעיף 1111200100 ב-1,000 אלש"ח.**

ב. **הקטנה של סעיף 1130000520 ב-600 אלש"ח.**

ג. **הקטנה של סעיף 1233100220 ב-1,500 אלש"ח.**

ד. **הקטנה של סעיף 123210910 ב-2,900 אלש"ח.**

ה. **הגדלה של סעיף 113100520 ב-6,000 אלש"ח.**

2) **שינויים תקציביים בתקציב הרגיל לשנת 2017:**

א. הגדלה של סעיף 1599200510 ב-4,500 אלש"ח.

ב. הגדלה של סעיף 1992000781 ב-4,500 אלש"ח.

3) אישור מתן ערבות העירייה להלוואה ל"הפועל רמת גן-כדור יד" על סך של 210,000 ₪ בהתאם לקריטריונים, וזאת כנגד פירעון יתרת הלוואה קיימת על סך של כ-138,000 ₪.

4) אישור רשימה מס' 2 תקציב פיתוח לשנת 2018.

ב. אישור מינוי מנהלת לשכת סגן ראש עיר בשכר – אהובה מספי.

ג. אישור הקמת מחלקת תיאום, בקרה ופניות ציבור באגף תשתיות בתמורה לתקן קיים.

ד. <u>ועדת חובה:</u>

1. <u>ועדת פס"ח:</u>

א) מינוי מר חיים קפאח, סגן יו"ר הוועדה ומ"מ יו"ר הוועדה במקום אילן גולדנברג.

ב) מינוי גב' ליאת בן ארצי, מ"מ נציגת הרווחה במקום גב' רונית בודנר.

ג) מינוי גב' שרה רווח, מ"מ נציגת ארגון מתנדבים במקום גב' שרה טל.

2. <u>ועדת מל"ח:</u>

א) מינוי מר בנימין פלס, מ"מ מנהל מכלול לוגיסטיקה במקום מר איציק אמר.

ב) מינוי עו"ס גילה טאושטיין, מנהלת מכלול אוכלוסייה במקום גב' בת חן פיליפ.

ג) מינוי מר דימה מורנסקי, מנהל מטה תאגיד המים והביוב במקום מר אייל בן דוד.

3. <u>ועדה למיגור אלימות:</u>

א) מינוי מר רון קוגמן, סמנכ"ל למנהל ותרבות כחבר בוועדה.

ב) מינוי עו"ס גילה טאושטיין, מנהלת האגף לשירותים חברתיים במקום גב' בת-חן פיליפ.

ג) מינוי גב' רחל וולדימירסקי, עו"ס מנהלת מח' שט"י כחברה בוועדה.

ד) מינוי גב' אורלי גולובטי, מנהלת יחידת נוער וצעירים כחברה בוועדה.

ה) מינוי גב' טובה פלר, מנהלת השפ"ח (שירות פסיכולוגי חינוכי) כחברה בוועדה.

ו) מינוי גב' אביבה מורן, סגנית מנהלת אגף החינוך ומנהלת מח' חינוך על-יסודי כחברה בוועדה.

ז) מינוי גב' איריט מנדלסון, סגנית מנהלת אגף החינוך ומנהלת מח' נוער וצעירים כחברה בוועדה.

ח) מינוי גב' עדנה שמר, מ"מ מנהלת מח' החינוך היסודי במקום גב' אורית איתיאל.

ט) מינוי גב' אלה פוקס, מנהלת מח' חינוך חברתי ערכי והפקת אירועים כחברה בוועדה.

י) מינוי מר יורם לוין, מנהל קידום נוער כחבר בוועדה.

יא) מינוי מר חיים קאפח, מנהל מחלקת ביטחון מוסדות חינוך במקום מר אילן גולדנברג.

יב) מינוי מר משה גליקסמן, סגן מנהלת אגף קשרי קהילה כחבר בוועדה.

יג) מינוי מר אלכס שמידט, מנהל יחידת עולים חדשים ובני עולים כחבר בוועדה.

יד) מינוי גב' נורה אמזלט, מנהלת תחום חינוכי מחלקת עולים חדשים ובני עולים כחברה בוועדה.

טו) מינוי גב' מירב וינברג, מנהלת התוכנית הלאומית לילדים ונוער בסיכון בר"ג כחברה בוועדה.

טז) מינוי רס"מ אבי הבה, מפקד השיטור העירוני במקום פקד ג'נט שלמה הכהן.

יז) מינוי סנ"צ רונן שמרי, קצין אח"מ מרחב דן במקום פקד יוסי צעדה.

יח) מינוי רפ"ק דניאל ברדיאן, ראש לשכת חקירות כחבר בוועדה.

יט) מינוי רס"ב ששון אהרון, עובד מניעה והסברה, מחלק הנוער מרחב דן.

כ) מינוי רפ"ק רונן סולמה, ראש מחלק נוער מרחב דן כחבר בוועדה.

ה. **ועדת רשות:**

ועדת תרבות, אירועים וספריות:

מינוי גב' נאווה רצון כנציגת ציבור במקום גב' דניאלה פרל (קו"ח מצ"ב).

ו. אישור העקרונות המהווים בסיס לתיקון חוק העזר לרמת-גן (פתיחת עסקים וסגירתם), תש"ל-1970.

מר שמואל לרמן: השעה 18:01, אולם מועצת העיר, כולם הגיעו היום בזמן, אני מקווה שגם נגמור בזמן כי יש איזה אירועים שצריך ללכת אליהם בשעה 22:00. זה לא חלילה כדי לעכב או מה, בואו ננסה להתכנס, לגמור לשעה 22:00, אני מקווה שנצליח.

אנחנו מתחילים. דבר ראשון, רועי התנדב לקרוא פרק תהילים. אמנם היה לו קשה שזה תהילים, אבל הוא,

עו"ד דוד מנחם: למה אתה אומר את זה?

מר שמואל לרמן: כי הוא אמר לי.

עו"ד רועי ברזילי: בפעם הבאה ספר אחר.

עו"ד דוד מנחם: למרות שזה פורים הבאתי לו של חנוכה.

- עו"ד רועי ברזילי, קורא מתוך ספר תהילים פרק ל' –

בקשה מטעם יו"ר המועצה מר שמוליק לרמן לתיקון פרוטוקול מועצת עיר מן המניין מס' 73 מיום 25.1.2018.

מר שמואל לרמן: רבותי, בקשה שלי, שקשורה אלי, לתיקון פרוטוקול מועצת עיר שהיתה מן המניין מס' 73, לפני כחודש, ב-25.1. לצערי באמצע הישיבה נאלצתי לצאת בגלל בעיה רפואית של אמי, בגלל הנושא הזה שהייתי קצת נרעש, הספקתי רק להגיד למיקרופון שיצאתי מטעמים אישיים, ולא שמעו שזה עקב בעיה בריאותית של אמי, למרות שזה נאמר פה באולם, אני מבקש שזה רק יוסף לפרוטוקול. אני מניח שכולכם שמעתם את זה. בינתיים היא מרגישה יותר טוב ותודה רבה.

עו"ד רועי ברזילי: אני גם ביקשתי תיקון פרוטוקול, לפני שמאשרים אותו.

מר שמואל לרמן: זה לא מופיע. רגע, דקה, אחרי העדכון.

מר ישראל זינגר: רק שני משפטים, עדכון קצר, אני שמח לעדכן שמנהל אגף מערכת מידע, ירון יהב, זכה באות מנמ"ר מצטיין (מנהל מערכות מידע) לשנת 2017, באירוע שנערך בהפקת 'אנשים ומחשבים'. בנימוקי חבר השופטים למתן האות צוין כי, אני מצטט: "יהב יצא למכרז ענן והוא דוחף לכך שרמת-גן תהיה עיר חכמה דיגיטלית. במעשיו הובל מהפכה חדשנית, מבוססת מחשוב, על ידי חיבור מערכות התחבורה העירוניות ל-waze ולמעבר לענן פרטי".

מר שמואל לרמן: יופי. יישר כוח. רועי, בבקשה, איפה אתה ביקשת? כי זה לא מופיע רק פשוט.

עו"ד רועי ברזילי: אני יודע שזה לא הופיע. אני לא מבין למה. אני ביקשתי, ביקשו ממני לשלוח שוב את המייל, שלחתי שוב, וגם אני לא בטוח שיש צורך עוד לחזור על זה.

מר שמואל לרמן: אני אגיד לך למה, לא שאכפת לי שזה יתוקן, רק זה לא בסדר היום.

עו"ד רועי ברזילי: זו לא אשמתי. אני את המייל שלי הוצאתי וקיבלו אותו.

מר שמואל לרמן: רעות, התקבל מייל של רועי בבקשה לתיקון פרוטוקול?

עו"ד רעות בנק אלון: התקבל מייל לפני כמה ימים. היועץ המשפטי אמר שמאחר ומחכים להחלטת משרד הפנים, יש לכתוב את ההצבעות כפי שהן היו. רועי ביקש לתקן את ההצבעה.

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא ביקשתי לתקן את ההצבעה. אני אחזור ואני אסביר מה ביקשתי לתקן. אני אסביר מה ביקשתי לתקן. אני חושב שזכות של כל חבר מועצה, אני לא חושב שזה עניין של ויכוח, אנחנו מאשררים החלטה שלא היתה.

מר ישראל זינגר: אבל היועץ המשפטי אמר שיחכה,

עו"ד רועי ברזילי: היועץ המשפטי גם אמר דברים אחרים.

מר ישראל זינגר: בסדר.

עו"ד רועי ברזילי: היועץ המשפטי אומר דברים – חלק נכונים, חלק לא. כנראה כמו כולנו.

מר ישראל זינגר: לדעתך. לדעתך.

עו"ד רועי ברזילי: לא, כמו כולנו, כולנו בני אדם.

מר שמואל לרמן: רועי, בוא נחכה. מה שאני מבין מכל ה -

מר ישראל זינגר: אם זו התשובה, אין, אני אין לי בעיה.

עו"ד רועי ברזילי: זו לא תשובה. עם כל הכבוד, כל חבר מועצה זכאי להעלות בקשה לתיקון הפרוטוקול בתחילת הישיבה, בדבר הראשון, בין אם היועץ המשפטי מסכים ובין אם הוא לא מסכים. שיגיד את דעתו אחר כך ותפסלו את זה.

מר שמואל לרמן: נכון. נכון. אני מסכים. אתה העלית את בקשתך לתיקון הפרוטוקול שקשור, בקטע שקשור להצבעות, נכון?

עו"ד רועי ברזילי: אני אסביר על מה העליתי בדיוק. אני אסביר. אני לא צריך פרשנים. אפשר להסביר?

מר שמואל לרמן: בקצרה.

עו"ד רועי ברזילי: יופי. תודה. כשאנחנו החלטנו על מינוי ממלא מקום קבוע, לפי סעיף 14 לחוק, התקיימה כאן הצבעה. במהלך ההצבעה עלתה טענה שנדרשת בסוף ההצבעה כדי לקבל את ההחלטה רוב של חברי המועצה, לא הנוכחים, רוב קיים של חברי המועצה, קרי, 13 איש. הנושא עלה להצבעה כשבדרך ראש העיר גם התבדח ואמר והזכיר – מי אמר שאין 13 איש פה בהצבעה?

מר ישראל זינגר: התבדחתי?

עו"ד רועי ברזילי: אני לא יודע אם התבדחת או דיברת ברצינות, אבל זה גם כתוב בפרוטוקול.

מר ישראל זינגר: שהתבדחתי? יכול להיות.

עו"ד רועי ברזילי: לא היה כתוב, בדיחה, נקודותיים וההמשך.

מר שמואל לרמן: רועי, זה לא חשוב.

מר ישראל זינגר: טוב. או קיי.

עו"ד רועי ברזילי: נאמרו דברים. ולכן, עצם ההחלטה היא void. היועץ המשפטי, כשהוא השיב למשרד הפנים, הוא השיב שההצבעה אכן לא עברה. למרות שההצבעה לא עברה ולמרות שלא סוכם בסוף ההצבעה כי ההצבעה עברה או לא עברה, אלא רק שהיה 8 נגד 9 או 9 נגד 8, זה לא משנה, זו היתה ההחלטה – 8 נגד 9. המסקנה נוספה אחר כך. ההצבעה עברה ואביבית ממלאת מקום קבועה לראש העיר. זה מה שהוסף להחלטה

שלא התקבלה למעשה. ואני מלין על התוספת הזאת. אותו משפט אחרון שנאמר שההחלטה התקבלה, כי בשום מקום לא נאמר שההחלטה התקבלה, רק נאמר מה המספרים – 8 נגד 9. לא נאמר שההחלטה, עכשיו אנחנו יודעים גם בדיעבד שאנחנו הולכים לאשרר החלטה, לאשרר בדיעבד החלטה שאין לה תוקף, שהיא void. מבחינה משפטית היא לא קיימת בעולם הזה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> הבנתי מה אתה אומר. הבנתי, רועי, הבנתי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> ולכן היום,

<u>מר שמואל לרמן:</u> הבנתי. תעצור. אני הבנתי את הנקודה. הבעיה שלך, אין לך בעיה עם ההצבעה, עם הספירה, יש לך בעיה עם התוספת שההצעה התקבלה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> התוספת הזאת לא היתה קיימת.

<u>מר שמואל לרמן:</u> הבנתי. דוד.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> מה השאלה? הפרוטוקול צריך לשקף בדיוק את מה שהיה. התוספת שהתקבל או לא התקבל, זו פרשנות משפטית. אני לא אמרתי בשום מקום שצריך לכתוב שזה התקבל או לא התקבל. אמרתי שצריך לכתוב בדיוק, לשקף את ההצבעות – מי הצביע, כמה הצביעו בעד וכמה הצביעו נגד.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני לא חושב ש -

<u>מר שמואל לרמן:</u> דקה, רועי, תן לי דקה, תן לי דקה, אני לא מצליח לנהל את זה, אתם מתדיינים ביניכם, לא דרכי.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> אני לא מתדיין עם אף אחד.

עו"ד רועי ברזילי: אני מסכים איתו.

מר שמואל לרמן: אתם צריכים להתדיין איתי אבל, אני מנהל את הישיבה.

עו"ד דוד שואקה: נכון, אז אני עניתי לך. אתה שאלת אותי, הסתכלת עלי – עניתי לך.

מר ישראל זינגר: טוב. הלאה.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני מבקש למחוק את המשפט האחרון שם, שההצעה לא התקבלה, שיש 8 נגד 9, זה משקף את מה שהיה – ההצעה לא התקבלה.

עו"ד דוד שואקה: לא צריך להגיד אם היא התקבלה או לא התקבלה. צריך להגיד שהיתה הצבעה, 8 הצביעו ככה וככה הצביעו נגד, וזה הכול. ולהשאיר את זה פתוח.

מר שמואל לרמן: 100%. אני מבקש להשאיר את זה ככה, בדיוק כמו שדוד אומר. תוצאות ההצבעה היו 9 נגד 8, 9 בעד – 8 נגד, בלי הסבר מה זה 9 ומה זה 8, מה היו המסקנות של ההצבעה. אז אני מבקש למחוק את זה מהפרוטוקול.

עו"ד דוד מנחם: אני רק סתם שואל – אתה שמעת את ההקלטה גם?

עו"ד רועי ברזילי: אתה הקשבת להקלטה?

עו"ד דוד מנחם: אני, עד כמה שאני זוכר, ולא סתם אומר, כן אמרו – התמנית לממלא מקום ראש העיר, זה עבר. ככה זכור לי.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא נאמר.

עו"ד דוד מנחם: צריך לשמוע בהקלטה.

מר שמואל לרמן: מה שקובע זה הפרוטוקול.

עו"ד דוד מנחם: לא, תסתכל בהקלטה, לא.

מר שמואל לרמן: מה שקובע זה הפרוטוקול.

עו"ד דוד מנחם: בהקלטה. בהקלטה. אולי בהקלטה זה כתוב לא בדיוק. אני רוצה את ההקלטה אני רוצה.

מר ישראל זינגר: הוא ביקש שיתנו לו את ההקלטה.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. אפשר לתת לדוד בבקשה את ההקלטה.

עו"ד דוד מנחם: כן, את הקטע הזה. כי אני דווקא כן זוכר שאמרו. בוודאות.

עו"ד רועי ברזילי: ... הכריז.

עו"ד דוד מנחם: אני זוכר, שמעתי בצד שמאל.

מר שמואל לרמן: בבקשה. הלאה. שאילתות.

2. שאילתות:

א. שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "קווי מוניות"

מר שמואל לרמן: אני מקריא את השאילתה, משה עונה, וככה נתקדם. אם תהיה שאלת הבהרה – מוזמן כותב השאילתה לבקש הבהרה.

שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "קווי מוניות". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: מענה לשאילתה מיום 13 בפברואר 2018 (85) בנושא קווי מוניות. בפגישה שקיימו ראשי מחלקת התנועה בעיריית רמת-גן עם מחוז מרכז של משרד התחבורה בחודש מאי 2017, סוכם עקרונית על הפעלת שני קווים חדשים של מוניות שירות שינועו לאורך ציר העובר מצפון לדרום, בתחומי הערים רמת-גן וגבעתיים. נדהמתי בדיוק כמוך לגלות כי בפרסומי המשרד האחרונים לא מאוזכרים קווים אלה. מיד עם היוודע הפרסום פנתה העירייה ללא שיהוי למשרד התחבורה ודרשה תשובות בנושא – ונשמח לעדכן מיד עם קבלת התייחסות הגורמים המקצועיים.

מר שמואל לרמן: אדם, בסדר?

מר אדם קניגסברגר: משה, מדוע התבקשו רק שני קווים של מוניות,

מר ישראל זינגר: לא לענות משה. אני צריך לענות.

13.2.18

לכבוד מר ישראל זינגר

ראש העירייה

הנדון : **שאילתה בנושא קווי מוניות.**

לפני כשבועיים סגר משרד התחבורה את המערך החדש של קווי מוניות השרות בהתאם לחקיקה החדשה .(שמה של ר"ג נעדר מרשימת האשכולות שפורסמו- לאיזה אשכול היא שייכת)

אבקש תשובה לשאלתי הבאה :

לאור הצורך הדחוף בתחבורה ציבורית, האם עיריית רמת גן פנתה למשרד התחבורה בבקשה לאישור קווי מוניות שרות ?

אם כן, מהם מסלולי הקווים שהעירייה ביקשה ?

אם לא, האם לא כדאי לפנות למשרד התחבורה , למרות האיחור ?

בכבוד רב

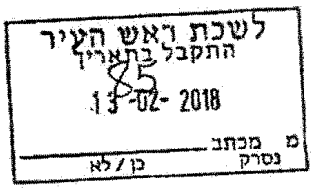
אדם קניגסברגר

ראש האופוזיציה

העתקים :

מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה

עו"ד רעות בנק אלון – מ"פ המועצה וההנהלה.

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

ד' אדר תשע"ח
19 פברואר 2018
סימוכין: 2018-0001-43

לכבוד
מר אדם קניגסברגר
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתה מיום 13 בפברואר 2018 (85) בנושא קווי מוניות**

בפגישה שקיימו ראשי מחלקת התנועה בעיריית רמת-גן עם מחוז מרכז של משרד התחבורה בחודש מאי 2017, סוכם עקרונית על הפעלת שני קווים חדשים של מוניות שירות שינועו לאורך ציר העובר מצפון לדרום, בתחומי הערים רמת-גן וגבעתיים.

נדחמתי בדיוק כמוך לגלות כי בפרסומי המשרד האחרונים לא מאוזכרים קווים אלה. מיד עם היוודע הפרסום פנתה העירייה ללא שיהוי למשרד התחבורה ודרשה תשובות בנושא – ונשמח לעדכן מיד עם קבלת התייחסות הגורמים המקצועיים.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 טל. 03-6753511 פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel P: 972-3-6753510/1 F: 972-3-6753222

מר אדם קניגסברגר: מדוע התבקשו רק שני קווים של מוניות שירות מצפון לדרום ולא קווים ממזרח למערב? האם לא היה צריך להיות קו מוניות שירות ממרכז העיר לבית חולים תל השומר ולהיפך?

מר ישראל זינגר: בהמשך לשאלתך – ייבדק גם הנושא הזה.

מר שמואל לרמן: תודה.

ב. שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "תב"ר במימון רמ"י"

מר שמואל לרמן: שאילתה נוספת של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר: "תב"ר במימון רמ"י".

מר משה בודאגה: מענה לשאילתה מיום 12 בפברואר 2018 (86) בנושא תב"ר במימון רמ"י. ההכרזה על מתחם של תמ"ל 1023 (תל השומר דרום) כמתחם מועדף לדיור נעשתה בוועדת השרים לענייני תכנון ובנייה עוד באוקטובר 2015, ובהתאם להחלטת קבינט הדיור. התוכנית, שכוללת את דרך רפאל איתן (מכביש 461 לדרך שיבא), הינה על שטחים בבעלות רמ"י, וככזו הוועדה המקומית אינה יכולה לשנות את ההחלטה לקדם את התוכנית באופן אחר מזה שעליו הוחלט. יש לציין כי הליך אישור התוכנית לווה בדיונים רבים בפרטי התוכנית, לרבות התנגדויות אשר הוגשו בידי הוועדה המקומית לתכנון ובנייה בעיריית רמת-גן, ובשמיעתן על ידי חוקרת שמונתה לצורך זה. עיקר ההתנגדויות שהגישה העירייה עסקו בתוספת שטחי ציבור ובצורך בשלביות של שיווק המגורים מול שימושי התעסוקה במתחם הצפוי. התוכנית שאושרה לבסוף כוללת שטחי ציבור נרחבים, באופן שעולה על הנדרש לתוכנית זו, וכנ"ל לגבי שטחי התעסוקה. עם זאת, שטחי הציבור עדיין אינם מספיקים לדעת אנשי המקצוע, ואי לכך הוגשה עתירה. בכל מקרה, עלויות התכנון והביצוע של מתחם זה יתקבלו מאגרות והיטלים, או לחלופין מהסכם גג, ככל שייחתם.

מר שמואל לרמן: הבהרה, אדם?

12.2.18

לכב' מר ישראל זינגר

ראש העירייה

הנדון :שאילתה בנוגע לתב"ר במימון רמ"י

בישיבת הנהלה מ- 21.12.17 התקבלה ההחלטה :"מאשרים מסירת ביצוע ופתיחת תב"ר בסך של 7.915 ₪ במימון רמ"י – פרויקט תכנון תשתיות ציבוריות בתכנית תמ"ל 1023 תל השומר דרום"

בפסק הדין של השופט מנחם רניאל, מבית המשפט המחוזי בחיפה (תמ"ל 1057 צוריאל/מעלות) , בו הוא מותח ביקורת על הפרקטיקה הנהוגה בידי הותמ"ל לאישור תכניות ומציין שיש לבדוק את הצורך בתכנית, והאם מוסד תכנון אחר היה יכול לעשות את העבודה הנדרשת.

אי לכך, אבקש תשובה לשאלותיי הבאות :

א . האם התכנית של הותמ"ל גבדקה, ומאם היא עונה באופן מיטבי לצרכים התשתיתיים בתל השומר דרום?

ב . האם אין לדרוש תקציב נוסף כדי לקבל מענה משופר לפרויקט התשתיות, אחרת עלול ליפול הנטל התקציבי על העירייה ?

ג . האם לא היה ראוי להביא טיעונים ונתונים נוספים בדבר התאמת התכנית למטרות הותמ"ל, ולבקש הליכי תכנון רגילים שיתאימו לתשתיות הנדרשות? (בהתאם לניסוח השופט בסיכום פסק הדין)

בכבוד רב

אדם קניגסברגר

ראש האופוזיציה.

העתקים :

מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה

עו"ד רעות בנק אלון – מ"פ המועצה וההנהלה.

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
13-02-2018
מס' מכתב
נסרק כן / לא

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

ד' אדר תשע"ח
19 פברואר 2018
סימוכין : 2018-0001-42

לכבוד
מר אדם קניגסברגר
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתה מיום 12 בפברואר 2018 (86) בנושא תב"ר במימון רמ"י**

ההכרזה על מתחם של תמ"ל 1023 (תל השומר דרום) כמתחם מועדף לדיור נעשתה בוועדת השרים לענייני תכנון ובנייה עוד באוקטובר 2015, ובהתאם להחלטת קבינט הדיור. התכנית, שכוללת את דרך רפאל איתן (מכביש 461 לדרך שיבא), הינה על שטחים בבעלות רמ"י, וככזו הוועדה המקומית אינה יכולה לשנות את ההחלטה לקדם את התכנית באופן אחר מזה שעליו הוחלט.

יש לציין כי הליך אישור התכנית לווה בדיונים רבים בפרטי התכנית, לרבות התנגדויות אשר הוגשו בידי הוועדה המקומית לתכנון ובנייה בעיריית רמת-גן, ובשמיעתן על ידי חוקרת שמונתה לצורך זה. עיקר ההתנגדויות שהגישה העירייה עסקו בתוספת שטחי ציבור ובצורך בשלביות של שיווק המגורים מול שימושי התעסוקה במתחם הצפוני.

התכנית שאושרה לבסוף כוללת שטחי ציבור נרחבים, באופן שעולה על הנדרש לתכנית זו, וכנ"ל לגבי שטחי התעסוקה. עם זאת, שטחי הציבור עדיין אינם מספיקים לדעת אנשי המקצוע, ואי לכך הוגשה עתירה.

בכל מקרה, עלויות התכנון והביצוע של מתחם זה יתקבלו מאגרות והיטלים, או לחלופין מהסכם גג, ככל שייחתם.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 טל. 03-6753511 פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel P: 972-3-6753510/1 F: 972-3-6753222

מר אדם קניגסברגר: כן. כן. ראשית, הפסקה השניה סותרת את הפסקה הראשונה. אבל השאלה המרכזית היא סעיף ב' – האם אין לדרוש תקציב נוסף כדי לקבל מענה משופר לפרויקט התשתיות, אחרת עלול ליפול הנטל התקציבי על העירייה, מהיטלים ואגרות כמו שאתם כותבים. אם יודעים מראש שעלול ליפול פה נטל מאד כבד על העירייה, למה לא לדרוש אותו כבר עכשיו?

מר ישראל זינגר: העניין ייבדק.

מר אדם קניגסברגר: תודה.

ג. שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "מרכז החדשנות והיזמות בבית מנחמי ר"ג"

מר שמואל לרמן: שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "מרכז החדשנות והיזמות בבית מנחמי ר"ג". בבקשה, משה.

מר משה בודאגה: הנדון: מענה לשאילתה מיום 12 בפברואר 2018 (82) בנושא מרכז החדשנות והיזמות בבית מנחמי ברמת-גן.

בהתאם למדיניות העירונית אתה אני מוביל, השואפת לייצר ברמת-גן אווירה מעודדת עסקים בדגש על הספקת מקומות עבודה לצעירים תושבי העיר, מקודמת בימים אלה הקמתו של מרכז יזמות וחדשנות טכנולוגי בשם NET.WORK בבית מנחמי. המרכז צפוי להיפתח באפריל הקרוב ולתת מענה לצעירים המבקשים להקים עסקים בעיר ותושבי רמת-גן המעוניינים לקדם יוזמות מכל סוג, לרבות יוזמות טכנולוגיות (לתושבי העיר תינתן הנחה של 15% בשכירות חללים במקום). המרכז יעמיד עד 96 מקומות ישיבה, חללים פתוחים לעבודה וחדר הקלטות לפודקסטים להשכרה חודשית לפי מחיר מנוי למשתמש, באותה שיטה בה פועלים בהצלחה מרכזי חדשנות עירוניים בערים כמו הרצליה, באר שבע, תל-אביב, ירושלים ורעננה, וכן בערים שכנות דוגמת אור יהודה, גבעת שמואל וקריית אונו. המרכז ישמש את העירייה בשתי משימות עירוניות עיקריות:

אלי מוסרי
חבר מועצת העיר רמת גן

Eli Mosseri
Member Of The City Council

כ"ז שבט, תשע"ח
12 פברואר, 2018

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
12 -02- 2018
מס' מסמך נפרק
ק / לא

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש העיר ר"ג

הנדון: **שאילתה בנושא מרכז החדשנות והיזמות בבית מנחמי ר"ג**

א.נ.,

בהתאם לסעיף 40 בפרק התשיעי של פקודת העיריות, אבקשך להשיב לי על כל מרכיבי השאילתה הבאה שתעלה בישיבת מועצת העיר שתתקיים ביום ה' 22.2.2018.

כללי

בישיבת הנהלת העיר המורחבת מס' 105א' שהתקיימה ביום 5.2.2018, בסעיף 3 לסדר היום הוחלט לאשר תקציב בגובה של 900,000 שקל עבור הצטיידות למרכז החדשנות והיזמות שיוקם בבית מנחמי ברמת גן.

אבקשך לענות על השאלות הבאות:

א. מ ה המקור התקציבי להוצאה זו?
ב. מהי רשימת הפריטים הכוללת המרכיבים את סעיף ההצטיידות (סעיף 3 בסדר היום)?
ג. מהי תכנית העבודה של מרכז ייחודי זה לשנת 2018?

בכבוד רב,

אלי מוסרי
חבר מועצת העיר

העתקים: מר אדם קניגסברגר, ראש האופוזיציה
מר משה בודאגה, מנכ"ל העיר
עו"ד דוד שוואקה, היועץ המשפטי
מר דני רייף, מבקר העיר

בית העירייה, רח' ביאליק 35, רמת-גן 52100, טל. 03-6132927 Tel: 03-6727958 .פקס 35 Bialik St., Ramat-Gan 52100, Fax:
E-mail: eli-m@ramat-gan.muni.il

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

ד' אדר תשע"ח
19 פברואר 2018
סימוכין: 2018-0001-41

לכבוד
מר אלי מוסרי
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתה מיום 12 בפברואר 2018 (82)**
בנושא מרכז החדשנות והיזמות בבית מנחמי ברמת-גן

בהתאם למדיניות העירונית אותה אני מוביל, השואפת לייצר ברמת-גן אווירה מעודדת עסקים בדגש על אספקת מקומות עבודה לצעירים תושבי העיר, מקודמת בימים אלה הקמתו של מרכז יזמות וחדשנות טכנולוגי בשם NET.WORK בבית מנחמי. המרכז צפוי להיפתח באפריל הקרוב ולתת מענה לצעירים המבקשים לחקים עסקים בעיר ותושבי רמת-גן המעוניינים לקדם יוזמות מכל סוג, לרבות יזמות טכנולוגיות (לתושבי העיר תינתן הנחה של 15% בשכירות חללים במקום).

המרכז יעמיד עד 96 מקומות ישיבה, חללים פתוחים לעבודה וחדר הקלטות לפודקסטים להשכרה חודשית לפי מחיר מנוי למשתמש, באותה שיטה בה פועלים בהצלחה מרכזי חדשנות עירונים בערים כמו הרצליה, באר שבע, תל-אביב, ירושלים ורעננה, וכן בערים שכנות דוגמת אור יהודה, גבעת שמואל וקריית אונו.

המרכז ישמש את העירייה בשתי משימות עירוניות עיקריות: הראשונה, קידום אוכלוסיות שאני כראש עיר רואה חשיבות בקידומן – נוער וצעירים, נשים ואזרחים מעל גיל 50.

משימה עירונית שנייה שהמרכז ימלא תהיה הפעלת מעבדה אורבנית לקידום יוזמות וטכנולוגיות אשר יטיבו את השירות לתושב – פעילות שתבוצע בשיתוף עם המעבדה האורבנית באוניברסיטת בר-אילן, ואשר תשים דגש על אנרגיות חלופיות, ושבמסגרתה תשכיר האוניברסיטה חללי עבודה לחברות הזנק הפועלות בתחום.

המרכז, שישתרע על שטח הקרוב ל-1,400 מ"ר, יכלול גם את משכנו החדש של בית המשפט לעניינים מקומיים וכן את משרדיה החדשים של מחלקת קליטת עלייה.

תקציב התב"ר בפנייתך אושר בהנהלת העיר, בהתאם לתכנית אדריכלית מסודרת, והוא כולל ריהוט עבור המשרדים, השטח הפתוח, אולפן הקלטות, כיתת לימוד, מטבח וקפיטריה, וזאת בהתאם לסטנדרט המקובל בשוק למתחמים מסוג זה.

ב ב ר כ ה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 טל. 03-6753511 פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel P: 972-3-6753510/1 F: 972-3-6753222

הראשונה, קיום אוכלוסיות שאני כראש עיר רואה חשיבות בקידומן – נוער וצעירים, נשים ואזרחים מעל גיל 50. משימה עירונית שנייה שהמרכז ימלא תהיה הפעלת מעבדה אורבאנית לקידום יוזמות וטכנולוגיות אשר יטיבו את השירות לתושב – פעילות שתבוצע בשיתוף עם המעבדה האורבאנית באוניברסיטת בר-אילן, ואשר תשים דגש על אנרגיות חלופיות ושבמסגרתה תשכיר האוניברסיטה חללי עבודה לחברות הזנק הפועלות בתחום. המרכז, שישתרע על שטח הקרוב ל-1,400 מ״ר, יכלול גם את משכנו החדש של בית המשפט לעניינים מקומיים וכן את משרדיה החדשים של מחלקת קליטת עלייה. תקציב התב״ר בפנייתך אושר בהנהלת העיר, בהתאם לתוכנית אדריכלית מסודרת, והוא כולל ריהוט עבור המשרדים, השטח הפתוח, אולפן הקלטות, כיתת לימוד, מטבח וקפיטריה, וזאת בהתאם לסטנדרט המקובל בשוק למתחמים מסוג זה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אפשר להתייחס, אדוני ראש העיר?

<u>מר שמואל לרמן:</u> כן, בטח.

<u>מר אלי מוסרי:</u> א׳, לפני ההתייחסות שלי, לאביהוא נולדה בת, אז מגיע לך מזל טוב. אבל איפה העוגה, אביהוא? זה לא יפה רק לתת לך מזל טוב ואין עוגה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> בישיבה שלא מן המניין אני אביא את העוגה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אז באמת, אני חושב פה בשם כולם, שיהיה לכם הרבה מזל טוב, הרבה נחת והרבה אושר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תן לו להגיד את שמה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> שמה בישראל זה רננה. זו הבחירה של אשתי, לא שלי. אני רציתי תמר, אבל אמרו לי רננה. היא סחבה אותה 9 חודשים, לא אני.

מר אלי מוסרי: יש על זה פרק בתהילים, אתה יודע.

מר אביהוא בן משה: לכו נרננה. כן.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להתייחס לשאילתה הזאת. סליחה אדוני ראש העיר, משפט קצר קודם. הייתי היום בסיור עבודה בעפולה, באיזה שהוא מפעל בתחום רפואת הפה, לא משנה, ואז לקחו אותי למרכז, איך הם קוראים לזה? אני חייב להגיד לכם, באמת, נדהמתי.

מר ישראל זינגר: מרכז החדשנות שם.

מר אלי מוסרי: כן. שלחתי את הצילום לראש העיר עכשיו.

מר ישראל זינגר: נראה מאד יפה.

מר אלי מוסרי: מרכז החדשנות. מדהים. אני מציע, אדוני ראש העיר, אני לא יודע מי מופקד על זה, אני מציע ללכת לראות את זה, זה נראה התמונה, תגיד לי למי לשלוח עוד את התמונה הזאת, זה הגיע אליך.

מר ישראל זינגר: אני שלחתי לאמנון כבר.

מר אלי מוסרי: שלחת לאמנון? אז אמנון, עפולה, לא רמת-גן. כל אזור התעשייה של עפולה זה עשירית מהבורסה ותראה איזה מרכז חדשנות יש להם.

עכשיו לעצם העניין של השאילתה. אני רק רוצה לשאול, אדוני, קודם כל תודה רבה על התשובה. עד כמה שאני הבנתי, המרכז הזה כבר קיים למעלה משנה. זאת אומרת, יש כבר עובדים בשכר, או נאמר שמקבלים משכורת אפילו.

מר ישראל זינגר: תשמע, כדי לדעת פרטים, אני מציע, תשאל בדיוק את אמנון איפה זה נמצא, לא עכשיו. אתה תקבל את כל הנתונים וכך הלאה. תודה רבה.

מר אלי מוסרי: או קיי, בסדר גמור, 100%.

מר שמואל לרמן: יופי. תודה.

ד. שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "מפגשי רה"ע עם תושבים בשכונות העיר ר"ג"

מר שמואל לרמן: אלי, שאילתה נוספת שלך – "מפגשי ראש העיר עם תושבים בשכונות העיר רמת-גן". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: הנדון: מענה לשאילתה מיום 12 בפברואר 2018 (81) בנושא מפגשי ראש העיר עם תושבים בשכונות העיר רמת-גן.

1. במהלך שנת העבודה 2017 התקיימו 13 מפגשי תושבים. 12 מהמפגשים התקיימו לפי פילוח שכונתי, בשכונות הבאות: ראשונים, קריית בורוכוב, קריית קריניצי, נחלת גנים, הלל, בילויים, מתחם נגבה, יד לבנים-עליות, שיכון מזרחי, יהלום, הגפן, חשמונאים. בנוסף, התקיים בבית הצנחן ברחוב רוקח מפגש עם תושבים עם צרכים מיוחדים, וזאת במסגרת שבוע המודעות לאנשים עם מוגבלויות.

2. בכל מפגש השתתפו בין 150 ל-300 משתתפים.

3. עלות המפגשים נובעת מהמיקום שלהם. אם יש באולם המארח את כל הציוד הנדרש (הגברה, תאורה, מקרן, כיסאות וכיו"ב), עלות המפגש הגיעה לאלף שקלים. ככל שבאולם יש פחות ציוד, העלות משתנה ומגיעה עד לכ-8,000 שקל. חשוב להדגיש בהקשר זה, כי כל המפגשים שהתקיימו, ועודם מתקיימים, נערכים באולמות ספורט הממוקמים בתוך בתי ספר במרכזי השכונות, והנגישים ביותר למירב התושבים בשכונה.

אלי מוסרי
חבר מועצת העיר רמת גן

Eli Mosseri
Member Of The City Council

כ"ז שבט, תשע"ח
12 פברואר, 2018

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש העיר ר"ג

הנדון: **שאילתה בנושא מפגשי רה"ע עם תושבים בשכונות העיר ר"ג**

א.נ.,

בהתאם לסעיף 40 בפרק התשיעי של פקודת העיריות, אבקשך להשיב לי על כל מרכיבי השאילתה הבאה בישיבת מועצת העיר שתתקיים ביום ה' 22.2.2018.

כללי

במהלך השנה האחרונה התקיימו מפגשים בשכונות העיר בהשתתפותם של ראש העיר, בכירים מהנהלת העיר ומנהלי אגפים ומחלקות רלבנטיים.
למען הסדר הטוב, אני רואה במפגשים מעין אלו צורך חיוני ובעל חשיבות רבה לשמירת קשר ישיר ובלתי אמצעי, לפעמים גם ללא "פילטרים" עבור תושבים המעלים את בעיותיהם הייחודיות באזור מגוריהם.

אבקשך להשיב לי על השאלות הבאות:

א. באלו שכונות התקיימו מפגשים אלו החל מיום 1.1.2017 ?
ב. על פי הרשומים בידכם כמה תושבים "נטו" השתתפו בכל המפגשים המפורטים בשאלה א' ?
ג. מה היו העלויות הכוללות, לרבות הוצאות לוגיסטיקה וכוח אדם של כל המפגשים המפורטים בשאלה א' ?

בכבוד רב

אלי מוסרי
חבר מועצת העיר

העתקים : מר אדם קניגסברגר, ראש האופוזיציה
מר משה בודאגה, מנכ"ל העיר
עו"ד דוד שוואקה, היועץ המשפטי
מר דני רייף, מבקר העיר

בית העירייה, רח' ביאליק 35, רמת-גן 52100, טל. Tel: 03-6132927 פקס. Fax: 03-6727958, 35 Bialik St., Ramat-Gan 52100
E-mail: eli-m@ramat-gan.muni.il

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

ד' אדר תשע"ח
19 פברואר 2018
סימוכין: 2018-0001-44

לכבוד
מר אלי מוסרי
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתה מיום 12 בפברואר 2018 (81) בנושא מפגשי ראש העיר עם תושבים בשכונות העיר רמת-גן**

1. במהלך שנת העבודה 2017 התקיימו 13 מפגשי תושבים. 12 מהמפגשים התקיימו לפי פילוח שכונתי, בשכונות הבאות: ראשונים (15.1), קריית בורוכוב (12.2), קריית קריניצי (29.3), נחלת גנים (21.5), הלל (18.6), בילויים (12.7), מתחם נגבה (10.9), יד לבנים-עליות (23.10), שיכון מזרחי (7.11), יהלום (26.11), הגפן (10.12), חשמונאים (26.12). בנוסף, ב-3.12 התקיים בבית הצנחן ברחוב רוקח מפגש עם תושבים עם צרכים מיוחדים, וזאת במסגרת שבוע תמודעות לאנשים עם מוגבלויות.

2. בכל מפגש השתתפו בין 150 ל-300 משתתפים.

3. עלות המפגשים נובעת מהמיקום שלהם. אם יש באולם המארח את כל הציוד הנדרש (הגברה, תאורה, מקרן, כיסאות וכיו"ב), עלות המפגש הגיע לאלף שקלים. ככל שבאולם יש פחות ציוד העלות משתנה ומגיעה עד לכ-8,000 שקל. חשוב להדגיש בהקשר זה כי כל המפגשים שהתקיימו, ועודם מתקיימים, נערכים באולמות ספורט הממוקמים בתוך בתי ספר במרכזי השכונות, והנגישים ביותר למירב התושבים בשכונה.

ב ב ר כ ה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

מר אלי מוסרי: ראשית, צריך לשבח אירועים כאלה. אני חושב שאגף קהילה, ויוי פה? ויוי לא פה.

מר ישראל זינגר: אתה גם ועוד חברי מועצה גם השתתפתם בהם.

מר אלי מוסרי: אני מופיע, כן, כן, בדיוק. אני גם באתי לכמה ולזה אני רוצה להתייחס. צריך לציין באמת את הארגון ולפחות הלוגיסטיקה עושה רושם מאד יפה. יש לי רק שתי שאלות ברמת ההוצאה, אדוני ראש העיר. דבר ראשון, ראיתי הרבה עובדי עירייה מופיעים באירועים האלה, הרבה עובדי עירייה. חלקם מילאו תפקיד – אם זה מנהל מחלקת תנועה, אם זה מהנדסת העיר, אם זה מנהל אגף התברואה, אנשים רלוונטיים. אבל ראיתי גם הרבה עובדים שאני לא יודע האם הם הגיעו לשם משום שלא היה להם מה לעשות בבית, או שביקשו מהם להגיע לשם. זה אני לא יודע. אבל הרבה אני יכול להגיד לך, אתן לך רק דוגמא, המפגש האחרון שהייתי ברמת עמידר, דרך אגב, הוא לא מצוין פה ברשימה אבל נניח, ספרו, היו 110 אנשים, למעלה מ-40 עובדי עירייה. למעלה, ב-40 חתכו. יכול להיות שזה דבר חשוב שעובדי עירייה מגיעים, יכול להיות שבאים למלא את השורות, זה גם בסדר. אבל בסך הכול, האם יש נחיצות כל כך חשובה שעובדי עירייה ישתתפו בכזאת מאסה? תודה רבה.

מר ישראל זינגר: נבדוק את העניין.

מר שמואל לרמן: תודה.

מר משה בודאגה: אלי, רמת עמידר היתה ב-2018, אנחנו נתנו נתונים לגבי 2017. כתבת 2017, לא משנה. תקבל, זה בסדר, אתה צודק.

ה. שאילתה של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא: "הרעלת חתולים בעיר ופיזור רעל"

רעות בנק אלון

מאת:
נשלח:
אל:
נושא:

87

<arie mizrahi <arimiz205@gmail.com
יום שלישי 13 פברואר 2018 17:55
רעות בנק אלון
שאילתה הרעלת חתולים

אריה מזרחי חבר מועצת העיר ר"ג

לכבוד: מר ישראל זינגר ראש העיר 12.2.17

ישיבת מועצת עיר מן המניין בתאריך 22.2.18

הנדון: שאילתה: בנושא הרעלת חתולים בעיר ופיזור רעל

בזמן האחרון נמצאו חתולים מתים במקומות שונים בעיר, ובעיקר אזור שד' ירושלים, מרום נווה, ונגבה, תושבים רבים התלוננו על תופעה של הרעלת חתולים, הוגשו תלונות למוקד העירוני, ולמוקד העירוני,

1. מה עשתה העירייה בנושא זה, ע"י מי טופל וכיצד
2. מבחינת החוק בעלי חיים בעיר הם באחריות העירייה
3. האם הוגשה תלונה מטעם העירייה בנושא,

העתקים:
מר משה בודגה – מנכ"ל העירייה
מר דני רייף - מבקר העירייה
עו"ד דוד שוואקה – היועץ המשפטי לעירייה
עו"ד רעות בנק אלון – מתאמת המועצה

נבדק ע"י וירוסים. www.avast.com
This mail was received via Mail-SeCure System.

1

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

עיריית רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

ד' אדר תשע"ח
19 פברואר 2018
סימוכין: 2018-0001-40

לכבוד
מר אריה מזרחי
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתה מיום 12 בפברואר 2018 (87)**
בנושא טענות להרעלת חתולים ופיזור רעל בעיר

בעירייה אכן נתקבלו טענות בדבר כמות גדולה של פגרי חתולים שנצפו במוקדים שונים. אלא שמבדיקת הפניות מול המוקד העירוני עולה כי כמות הפגרים שעליה דווח, ואשר פונו מהרחובות, אינה שונה באופן משמעותי ביחס לשנים עברו.

למען הסר כל ספק בעניין זה, מיד עם קבלת הפניות נשלחו מספר חתולים לבדיקת מעבדה בשירותים הווטרינריים בבית דגן. **תוצאות הבדיקה שללו היתכנות של הרעלה באופן חד-משמעי!** לפיכך אין אלא להסיק שמדובר בצירוף מקרים מצער.

עיריית רמת-גן דואגת לכל בעלי החיים המתגוררים בתחומה. המחלקה הווטרינרית פועלת לשם כך בשיתוף פעולה עם המאכילים בעיקור וסירוס חתולי רחוב, ואף הקימה תחנות האכלה לחתולי רחוב בשנה האחרונה – ואנו מביעים צער על כל מקרה מוות של בעל חיים רמת גני.

ככל שעל אף האמור בפתיח הדברים יש בידי התושבים שפנו אליך מידע קונקרטי בנוגע לפעילות עברינית הנוגעת להתעללות בבעלי חיים בכל אופן שהוא, אנו מפצירים בהם לא להסס ולהגיש תלונה לאלתר במשטרה.

ב ב ר כ ה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 טל. 03-6753511 פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel P: 972-3-6753510/1 F: 972-3-6753222

מר שמואל לרמן: אריה, שאילתה שלך, אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא: "הרעלת חתולים בעיר ופיזור רעל". בבקשה, משה.

מר משה בודאגה: הנדון: מענה לשאילתה מיום 12 בפברואר 2018 (87) בנושא טענות להרעלת חתולים ופיזור רעל בעיר.

בעירייה אכן נתקבלו טענות בדבר כמות גדולה של פגרי חתולים שנצפו במוקדים שונים. אלא שמבדיקת הפניות מול המוקד העירוני עולה כי כמות הפגרים שעליה דווח, ואשר פונו מהרחובות, אינה שונה באופן משמעותי ביחס לשנים עברו. למען הסר כל ספק בעניין זה, מיד עם קבלת הפניות נשלחו מספר חתולים לבדיקת מעבדה בשירותים הווטרינריים בבית דגן. תוצאות הבדיקה שללו היתכנות של הרעלה באופן חד משמעי. לפיכך אין אלא להסיק שמדובר בצירוף מקרים מצער. עיריית רמת-גן דואגת לכל בעלי החיים המתגוררים בתחומה. המחלקה הווטרינרית פועלת לשם כך בשיתוף פעולה עם המאכילים בעיקור וסירוס חתולי רחוב, ואף הקימה תחנות האכלה לחתולי רחוב בשנה האחרונה – ואנו מביעים צער על כל קרה מוות של בעל חיים רמת גני. ככל שעל אף האמור בפתיח הדברים יש בידי התושבים שפנו אליך מידע קונקרטי בנוגע לפעילות עבריינית הנוגעת להתעללות בבעלי חיים בכל אופן שהוא, אנו מפצירים בהם לא להסס ולהגיש תלונה לאלתר במשטרה.

מר אריה מזרחי: ערב טוב. או שזה צירוף מקרים, או שזה משהו בפתאומיות, שהיתה איזה תמותה המונית של חתולים בכל מיני מקומות.

מר ישראל זינגר: לאחרונה, אריה?

מר אריה מזרחי: כן, כן, לאחרונה. העלו את זה הרבה בפייסבוק, כולל תמונות של חתולים. אני הלכתי לבדוק שלא מדווחים על אותו חתול 30 פעם ואז אנחנו חושבים שזה 30 חתולים. בדקתי, פה משה אומר שיש פה צירוף מקרים, אני לא יודע להסביר את זה. מה שכן, יש בשרשרת המזון מושג שבעל חיים מורעל עקב זה שבעל חיים אחר אכל רעל והוא טרף אותו. הבעיה ידועה למשל בגליל, שהרבה מאד נשרים מתים בגלל הרעלות שהם אוכלים נבלות מורעלות. אני יודע שמפזרים רעל נגד חולדות, ויכול מאד להיות שאיזה עכבר קטן שאכל רעל,

מר ישראל זינגר: חתולה אכלה אותו.

מר אריה מזרחי: בזמן הזה הוא מאבד את חושיו והוא מתחיל להסתובב כמו שיכור כזה, ואז זה טרף לחתולים. ובדקנו חתול אחד שבאמת היו סימני הרעלה, לא ישירים. ממש לא ישירים.

מר משה בודאגה: בדקת אותו במעבדה.

מר אריה מזרחי: לא אני. ד"ר ליליאן בדק. בהרעלה, אני רק רוצה לומר לכם, שבהרעלה יש תופעות של ריריות, הוא הסביר לי את זה, אני לא וטרינר, יש ריר או קצף שיוצא מהפה של החתול ואדמומיות בעיניים, הוא ממש הראה לי. והיה מקרה של חתול צעיר, כנראה שרדף אחרי איזה עכבר מורעל ואכל אותו.

עו"ד דוד מנחם: אז החתול מת.

מר אריה מזרחי: החתול מת, כן, החתול מת.

עו"ד דוד מנחם: שילמד בפעם הבאה לא לאכול. בפעם הבאה הוא כבר לא יאכל.

מר אביהוא בן משה: בוא נהיה טיפה רציניים.

מר ישראל זינגר: תמשיך.

מר אריה מזרחי: אני רוצה לחדד את הנושא, בנושא של הרעלת עכברים או חרקים אחרים. לבדוק הדברות ביולוגיות או הדברות כאלה שלא יגרמו להרעלת שרשרת. אני מבקש לבדוק את זה.

מר ישראל זינגר: יש לי רק בקשה. באמת ד"ר ליליאן, זו אחת המומחיות שלו, זה יהיה טוב אם, הרי הוא מכיר טוב את הווטרינר העירוני, אשמח מאד שיהיה בקשר איתו. תודה רבה.

מר אביהוא בן משה: ראש העיר, אבל רק הערה כי לכאורה ממה שאמר חבר המועצה מזרחי זה כאילו לכאורה יש פה איזו שהיא הרעלה מכוונת.

מר אריה מזרחי: לא, לא, לא, היה מקרה אחד.

מר אביהוא בן משה: אבל חשוב שיידעו שהעירייה טיפלה בנושא הזה.

מר אריה מזרחי: יפה.

מר אביהוא בן משה: בהגדרה של משרד החקלאות לעניין של הרעלה, מדובר על תא שטח מצומצם שבו נמצאו בין 5 עד 6 פגרים מתים באותו אזור. בשום מצב, בכל העיר, בכל הבדיקות שעשינו, לא היה דבר כזה. וגם, מתוך איזה שהוא רצון שלנו באמת לתת מענה ולבדוק האם אכן מדובר בהרעלה, גם כשזה לא ענה על הפרמטרים שמשרד החקלאות מנחה אותנו, בכל זאת יצאו כ-4 עד 5 פגרים, הפגר ה-5 יצא מרימלט 4, כדי לבדוק שאכן לא היתה הרעלה. ובכל המדדים שאנחנו בדקנו, אני לא יודע מה בדק ד"ר ליליאן, אבל במדדים של,

מר אריה מזרחי: רק מקרה אחד של חתול,

מר אביהוא בן משה: אז בכל המקומות שאנחנו לקחנו, אגב, גם קיפוד נבדק, ובכל המקומות לא נמצאו סימני הרעלה בשום מקום. ואגב, לעניין ההדברה, ההדברה נגד מכרסמים מונחת רק בשוחות הביוב, רק בשוחות ביוב ובתוך מחילות של עכברים, רק במרחק של 50 ס"מ בתוך האדמה, שהם לא במגע, לא של בעלי חיים ולא של אדם. ועוד הערה נוספת – ההרעלה עצמה, או החומר הרעיל שמשתמשים בו מאושר על ידי המשרד

להגנת הסביבה והוא יוצר גם סוג של הקאה בקרב בעל חיים הולך על 4. כלב או חתול שבולע את זה, הוא פשוט מקיא את זה ישר. המנגנון הזה לא קיים במכרסמים ולכן הם מתים כתוצאה מהאכילה של הרעל הזה. וכמובן שהמשטרה בתמונה.

מר שמואל לרמן: תודה רבה. הלאה.

2. הצעות לסדר:

א. הצעה לסדר של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "התנהלות לא ראויה של הקואליציה"

מר שמואל לרמן: יש לנו 3 הצעות לסדר – של אדם, של אריה ושל גלעד. גלעד האחרונה, בתקווה שהוא יגיע. אדם, אתה הראשון – התנהלות לא ראויה של הקואליציה – הצעה לסדר ראשונה. בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: חברי המועצה, אחת התופעות המוזרות שמתרחשות במועצת העיר שאינן מקובלות במקום אחר, היא השימוש שעושה הקואליציה כנגד האופוזיציה בשיטת 'פיליבסטר'. כרגיל, 'פיליבסטר' הוא הכלי כמעט היחיד של האופוזיציה, שיכול לאפשר לה לעצור חקיקה לא הוגנת, ומשתמשים בו בדרך כלל במאבקים עקרוניים, כמו זכויות האזרח. אך אצלנו הקואליציה משתמשת בו בניגוד למקובל, לצורך סתימת פיות האופוזיציה, שהרי לקואליציה יש רוב במועצה ובכוחה להוריד כל הצעת החלטה שאינה מקובלת עליה. ראש העירייה אינו רוצה שהציבור ישמע מה שיש לאופוזיציה לומר וכופה על חבריו לנהוג בטקטיקה של משיכת זמן. בסוף הישיבה הקודמת, זינגר הודה שזו היתה מטרת 'פיליבסטר' – למנוע מאיתנו להעלות שתי הצעות החלטה שעניינן היה,

19.2.18

לכב' מר ישראל זינגר

ראש העירייה

הנדון : הצעה לסדר בנושא: התנהלות לא ראויה של הקואליציה

א.ג

אבקש לאפשר לי להעלות לסדר היום, בישיבת מועצת העיר, המתקיימת בתאריך-22.2.18, את הצעתי לסדר בנושא : התנהלות לא ראויה של הקואליציה.

פירוט הנושאים ,ההצעה לסדר ונימוקיה יועלו בעת הישיבה.

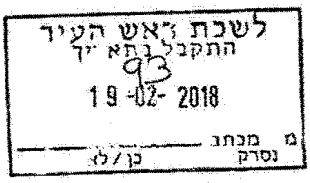
בכבוד רב

אדם קניגסברגר

ראש האופוזיציה

העתקים : מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה

עו"ד רעות בנק אלון - מ"ע ההנהלה והמועצה.

מר ישראל זינגר: לא הודיתי בכך.

מר אדם קניגסברגר: שעניין היה, תקרא את הפרוטוקול, שעניינן היה דרישה ממנו שיפסיק,

מר ישראל זינגר: לכן אני לא אומר ששיקרת. טעית.

מר אדם קניגסברגר: אני, סליחה, אני,

מר ישראל זינגר: תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: לא, כשאני מעיר למישהו הערה אתה קופץ כמו תרנגול, אז תן לי להמשיך בלי להפריע

מר ישראל זינגר: תרנגול זה התחום שלך. תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אל תפריע. אל תפריע. אני אחזור. בסוף הישיבה הקודמת, זינגר הודה שזו היתה מטרת ה'פיליבסטר' – למנוע מאיתנו להעלות שת הצעות החלטה שעניינן היה דרישה ממנו שיפסיק לעסוק בנושאים כספיים, כוח אדם וחינוך, בעקבות החשדות הכבדים המרחפים מעל לראשו. היה מצופה מכם, חברי הקואליציה, לדרוש ממנו לקיים את הכלל הפשוט – נאה דורש נאה מקיים. ומה שדרש באותו מצב מצבי בר – לקיים בעצמו. האם אדם במצבו יכול להקדיש את מרצו ובעיקר את מחשבותיו לטובת הציבור? במסכת סנהדרין נכתב – אדם קרוב אצל עצמו. ואם האשמה פלילית כה חמורה כנגדו, זה אנושי שידאג לעצמו. אם הוא היה דואג לעיר, היה משעה את עצמו עד להכרעה בדבר כתב האישום. אך מכיוון שממנו אין לצפות להגינות, היה זה תפקידכם שלכם, רבותי, אי מתן אפשרות לחבר מועצה לשאת את דבריו במועצה מהווה פגיעה קשה בחופש הביטוי שלו, שהוא אחד מעמודי התווך של משטר דמוקרטי. שהרי, חבר מועצה בדבריו מייצג את ציבור בוחריו. אי מתן אפשרות לאופוזיציה להעלות הצעות החלטה, היא התנהלות לא ראויה של הקואליציה. וגם הפעם נהגתם כך. תתביישו. השימוש שעשה ראש העיר בפרשנות תמוהה של

היועץ המשפטי, בניגוד לתכלית החקיקה, בעניין הישיבות שלא מן המניין, היא בזויה. בשיטות פסולות אלה אתם פוגעים גם בשקיפות, כיוון שמהציבור החשוף לדיוני המועצה בטלביזיה נמנע מלשמוע את הצעות ההחלטה של האופוזיציה, משום שאינן מוצאות חן בעיני ראש העיר. זאת פגיעה במעמד המועצה בעיני הציבור ופגיעה באמון הציבור, שהרי אתם נבחרתם לשרתו ומחויבים לפעול כנאמניו ולעשות ככל יכולתכם לטובתו. אנחנו יכולים להביע את עמדותינו מעל במות אחרות, ואי אפשר לסתום את פיותינו מלהשמיע את דברנו. אל תשכחו שעיניו הבוחנות של הציבור פקוחות ואין אתם מוחזקים כמי שראויים לאמונו, כי כדי לרכוש אותו עליכם להשקיע ולפעול למענו.

חמורה לא פחות ההתנהלות של חברי הקואליציה בישיבות מליאת ועדת תכנון ובנייה, שבה לכאורה ההתנהלות אמורה להיות עניינית ולא פוליטית. אמנם במליאה מאפשרים למתנגדים לפרויקט מסוים להביע את הסתייגויותיהם, אך בהצבעה כל חברי הקואליציה מצביעים פה אחד, מתוך משמעת קואליציונית שכנראה מוכתבת על ידי זינגר, בלי לשקול אם ישנה אפילו הסתייגות אחת סבירה. האם אינכם מבינים שבכך אתם נוהגים בדרך שאינה עולה בקנה אחד עם הראוי, הסביר ואפילו התקין? כך קרה בפרויקט של ארלוזורוב 57, כאשר אישרתם במליאה 85 יחידות דיור על שטח של 1.5 דונם, במקום 64 שהיו מגיעות ליזם. עברו כמעט 3 שנים ולאחר פסיקת ועדת ערר כנראה שלא יוכל לקבל היתר אלא ל-44 דירות. בהצבעות מסוג זה, פעמים הנזק לציבור וליזמים גדול, משום שאז מוגש ערר שתוקע את הפרויקטים לשנים. כך קרה כאמור בפרויקט הזה וכך כנראה יקרה גם בפרויקט של מתחם פסגת מרים. כל אלה שאינם מתעמקים בנושא ומצביעים על פי תכתיב קואליציוני מקריבים לא פעם את יושרם האישי בלא להבין על מה הם מצביעים. אך במוקדם או במאוחר יצטרכו להסביר לציבור את סיבות הצבעתם בעבר.

חברים, הגיע הזמן שלמרות שחלה עליו חזקת החפות, תבינו שהתנהלותו משחיתה אתכם והופכת למעמסה כבדה על הציבור, כי בניסיונו להיחלץ מקלונו הוא היה מוכן לעשות הכול, אפילו כנראה לשכור יועצים בסכומי עתק ללא מכרז כדי שינסו לחלצו. כל תקציב יחסי הציבור, הפרסום וה... למיניהם שמגדפים את מי שמותח עליו ביקורת ברשת, שהושקה על חשבון משלם המיסים ולמענו. נמשיך להשקיע את זמננו ומרצנו כדי למנוע בזבוז כספי ציבור ונחשוף את אלה העושים בהם כבשלהם. איני מסוגל להבין את הנאמנות העיוורת או המזויפת שלכם לו. ה-אינכם רואים שהכול הצגה שהכול נפלא? מובן שאתם הייתם מעדיפים שהמועצה תתנהל כמועדון חברים, שנתעלם מהשחיתות ולא נעלה הצעות לסדר בנושא זה. אתם

הייתם אמורים לא לשתוק כמו כבשים ולהביע עמדה ערכית חד משמעית נגד השיטה הלא ראויה של סתימת פיות המתנהלת במועצה.

עו"ד דוד מנחם: התיאורים שלך זה לא פגיעה לקואליציה.

מר אדם קניגסברגר: אני וחלק מחברי יודעים שבשחיתות צריך להילחם בכל כוח. סליחה, דוד, אל תפריע לי. אני וחלק מחברי יודעים שבשחיתות צריך להילחם בכל הכוח. המועצה היא הזירה והיא לא הצגה. איני פוחד להביע את דעתי על אלה שמשקרים, על אלה שמתחנפים ועל אלה שמנסים להיות נחמדים. אני עושה זאת כי אכפת לי, מתוך מוטיבציה חזקה למען עירנו. חברים, להיות חבר מועצה זו שליחות, שאותה יש לעשות היטב ובנאמנות, גם בהתנדבות. לצערי, אתם חברי הקואליציה לא גיליתם אומץ לב ציבורי ובכך שלא דרשתם מזינגר להשעות את עצמו עד לפרסם כתב האישום, ואת העניין הזה תצטרכו בקרוב להסביר לציבור. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: דקה, אני אגיד לך, ברגע שאני נותן לך לענות מתפתח לדיון. אדם, אתה רוצה הצבעה?

מר אדם קניגסברגר: אני מוותר על ההצבעה להשעות את ראש העיר, משום שהקואליציה פה אחד,

מר שמואל לרמן: לא, הבנתי מתוך הנוסח שזה,

עו"ד דוד מנחם: הנושא הבא. למה אתה מבין?

מר שמואל לרמן: 100%. יופי.

עו"ד דוד מנחם: הנושא הבא.

החלטה:

מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר, הודיע כי מוותר על קיום הצבעה בנושא.

ב. הצעה לסדר של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא: "פרסומים בלוחות עירוניים ושימוש במתקני עירייה ועובדיה לצורך תעמולת בחירות"

מר שמואל לרמן: הצעה לסדר של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא: "פרסומים בלוחות עירוניים ושימוש במתקני עירייה ועובדיה לצורך תעמולת בחירות". בבקשה, אריה.

מר אדם קניגסברגר: מצביע פה אחד?

עו"ד דוד מנחם: אמרתי, בתיאורים על הקואליציה אתה פוגע בנו בתיאורים שלך.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי.

עו"ד דוד מנחם: אהה, הבנתי. הבנתי.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי. מה אתה, כבש?

עו"ד דוד מנחם: רגע, אז אתה מגדיר אותנו ככבשים.

מר אדם קניגסברגר: כן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: גם אצלך יש משמעת אופוזיציונית. נכון, אדם?

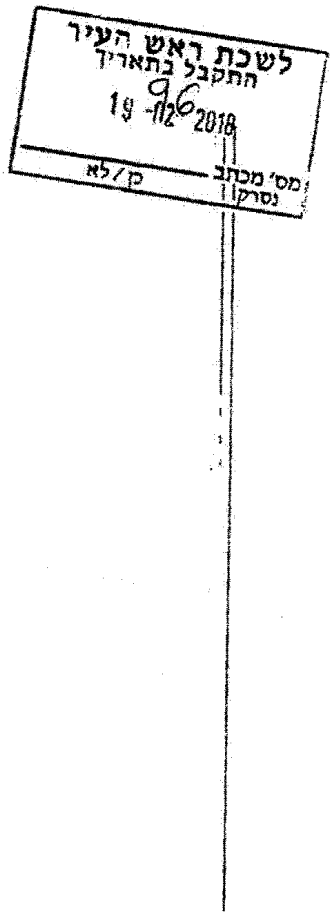
אריה מזרחי חבר מועצת העיר ר"ג. 19.2.2018

לכבוד: ראש העירייה מר ישראל זינגר

הנדון : הצעה לסדר בנושא : פרסומים בלוחות עירוניים, ושימוש במתקני עירייה ועובדיה. לצורך תעמולת בחירות.

פרוט ההצעה יינתן בישיבת מועצת העיר הקרובה

העתקים : מנכ"ל העירייה מר משה בודגה
היועץ המשפטי עו"ד דוד שוקאה
מבקר העירייה מר דני רייף
מחאמת המועצה עו"ד רעות בנק אלון
יו"ר האופוזיציה, מר אדם קניגסברג

עו"ד דוד מנחם: אתה באופוזיציה, אתה לא אומר להם תצביעו יחד. אתם לא. הבנתי. הבנתי. ואנחנו לא אומרים לכם כבשים.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, יש הבדל, יש הבדל.

עו"ד דוד מנחם: אהה, יש הבדל.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה לא אומר להם מה להצביע?

עו"ד דוד מנחם: כי דברים שרואים משם לא רואים מפה אתה אומר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אולי לא כולם עושים מה שהוא אומר. לא כולם עושים מה שהוא אומר.

מר שמואל לרמן: אביבית, די.

מר אדם קניגסברגר: אביבית, אביבית, אביבית, את תצטרכי בוודאי לתת הסבר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אין לי בעיה.

מר אדם קניגסברגר: אין לך, בטח, אין לך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אולי אתה תצטרך לתת הסברים.

מר שמואל לרמן: די. די. די.

מר איצ'ה שחם: אני כל הזמן שותק, אתה אומר לי לא לדבר,

מר שמואל לרמן: אתה צודק. אתה צודק. אריה, עברתי סעיף, הם חזרו אחורה.

מר אריה מזרחי: אני רוצה להתייחס לנושא שהרבה מאד תושבים פנו אלי בטענות שהעירייה לא עושה את עבודתה כמו שצריך בנושא הפרסומים ותיכף אני אסביר. ישנם לוחות מודעות קטנים מעץ, עירוניים והם שכונתיים, שמשמשים את הציבור, את השכונה לכל מיני הודעות, לכל מיני דברים שכונתיים, מי שאיבד מפתח, מי שרוצה למכור איזה חפץ, וזה משמש היטב את התושבים. ולדאבונם ותלונתם, שפתאום אנשים תולים, ואגב, אני אזכיר שבתל אביב יש חוק וכתוב בפירוש על הלוחות שמודעות מעל גודל של דף A4 יוסרו וייקנו האנשים. יקבלו אזהרה ואחרי זה יקבלו קנס של 400 שקלים על הפרת חוק עזר עירוני. ממש. מה שקורה, אנחנו רואים שבלוחות האלה שמים שתי מודעות ענקיות, באמת, ממש ענקיות, 60X80, מטר שלם של איזה כל מיני דברים, כולל כל מיני פרסומים שלא קשורים – לא לשכונה ולא מתקשרים, אפילו אם יש איזה שהם פרסומים קהילתיים של אותם מרכזים אני רואה אותם בפרסומים קטנים ולא בצורה ענקית שמכסים את כל לוחות המודעות. אני רוצה להעלות את זה לדיון כדי שנחליט ונקבל החלטה למען התושבים, אין פה עניין של קואליציה/אופוזיציה. אם שמנו לוחות מודעות למען התושבים, שלא ישמשו פרסומים אחרים. זה דבר אחד. בחוזר מנכ"ל, הסעיף השני זה שימוש במתקני עירייה ובעובדי עירייה לצרכי תעמולה. לצערי הרב, בשתי מערכות בחירות נוצלו עובדי העירייה ומתקני העירייה לטובת מתמודדים מסוימים, בעיקר טובתו של ראש העיר, כי הוא הרי ממונה על כל המערכת.

מר ישראל זינגר: לא הנוכחי.

מר אריה מזרחי: לא הנוכחי. אני אמרתי, לא הנוכחי.

עו"ד גלעד שריר: גם הנוכחי ממונה על כל המערכת.

מר ישראל זינגר: אבל לא ניצל את זה.

עו"ד גלעד שריר: עוד לא.

מר ישראל זינגר: אל תחשוד בכשרים מראש.

מר אריה מזרחי: היה ניצול ציני של המתקנים, של אמצעי הפרסום, שהעניקו לראש עיר מכהן יתרון ענק וזה בניגוד לחוק ובניגוד לדמוקרטיה, לשוויון הדמוקרטי. מי שרוצה לקנות בכסף פרסומים, יכול לקנות, אף אחד לא מגביל אותו. אבל לנצל מתקני עירייה ועובדי עירייה לטובת העניין, זה בניגוד לחוק. אני הייתי מבקש שנערוך דיון, באמת, תהיו אנשים רציניים ותפסיקו לדחות דברים רציניים.

מר אביהוא בן משה: אריה, אתה אומר שזה בניגוד לחוק. על מה יש דיון? בניגוד לחוק. שיפעלו לפי החוק. אין דיון.

מר שמואל לרמן: אביהוא, אל תפריע.

מר אביהוא בן משה: בניגוד לחוק, שיפעלו לפי החוק.

עו"ד רועי ברזילי: אביהוא, החוק ברמת גן גילינו שזו המלצה. זה לא מחייב.

מר שמואל לרמן: רועי, הוא בהצעה לסדר.

מר אריה מזרחי: אני בהצעה לסדר. אביהוא, אנחנו יודעים שגם בניגוד לחוק אסור להחנות חניה כפולה ואסור להחנות באדום לבן, ויש רחובות בעיר שבפירוש לא אוכפים את זה, בהוראות מסוימות.

מר אביהוא בן משה: אתה רוצה לקיים על זה דיון?

מר שמואל לרמן: אביהוא, עזוב אותו.

מר אריה מזרחי: אני רוצה לקיים דיון על נושא שאני,

עו"ד דוד מנחם: כמו שיש עסקים בשבת שלא כופים ולא אוכפים.

מר אריה מזרחי: נכון. למה לא?

עו"ד דוד מנחם: אהה, זה בסדר. הבנתי.

מר אריה מזרחי: לא, אני אמרתי?

עו"ד גלעד שריר: בוא תעלה הצעה לסדר שנסגור את הספארי בשבת. בוא תהיה אמיץ עד הסוף. בוא תהיה אמיץ עד הסוף, סגן ראש העיר. יש חוק,

עו"ד דוד מנחם: אני לא צריך להיות אמיץ.

מר שמואל לרמן: גלעד, גלעד, גלעד, עזוב, תן לאריה לדבר. הוא סתם מפריע לאריה.

עו"ד דוד מנחם: אמרו סטטוס קוו – סטטוס קוו.

מר אריה מזרחי: אני רוצה לקיים דיון, באמת, למה לא אוכפים. אתה יודע מה, אני אתן לך דבר קטן, כל לוחות המודעות האלה, כל לוחות המודעות שפתאום באה איזה מלונית אני בא ורואה, חדרים להשכרה, מלונית, או רבי זה בן זה, ותולים את זה על כל הלוחות האלה, ותושבים מתמרמרים. או שאנחנו חברי מועצה ומייצגים את התושבים,

מר אביהוא בן משה: בצדק, אריה, אתה צודק ב-100%.

מר אריה מזרחי: אם אתם באמת דואגים לתושבים, אז בואו נדון על זה, בואו נחליט שעל כל לוח מודעות כזה יהיה פרסום שלא תולים מודעות יותר גדולות מדפי A4 ומי שיעשה את זה ייקנס.

עו"ד דוד מנחם: בפנים. לאיפה ייכנס?

מר אריה מזרחי: ייקנס. יוטל עליו קנס.

עו"ד דוד מנחם: הבנתי.

מר אריה מזרחי: ב-ק', לא ב-כ'. אני אשפר את זה – כל מי שיתלה מודעה מעל ל-A4 יוטל עליו קנס. זה קיים? השאילתה הבאה שלי היא כמה כאלה קיבלו קנסות ואם קיבלו קנסות בכלל.

מר אביהוא בן משה: בשאילתה הבאה.

מר אריה מזרחי: השאלה אם אוכפים את זה.

מר שמואל לרמן: זהו? זו הצעה לסדר?

מר אריה מזרחי: כן. בקשה. אני רוצה הצבעה, אם אתם רוצים להעלות את זה לסדר לדון בזה.

מר שמואל לרמן: ההצעה לסדר שלך היא לדון בנושא,

עו"ד דוד מנחם: אלי, אתה 'מסתלבט' עליו?

מר שמואל לרמן: רבותי, רק שניה, נו.

מר אריה מזרחי: בנושא של אכיפה,

עו"ד דוד מנחם: אריה, אלי 'מסתלבט' עליך, שמת לב?

מר שמואל לרמן: דוד, אני לא מסוגל לנהל את הישיבה.

עו"ד דוד מנחם: אלי 'מסתלבט' עליך, אומר לך – על מה הצבעה?

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: תקשיב, מה שאני מבין, אתה מבקש להצביע על העניין של להטיל קנס, אכיפה והטלת קנסות על מודעות בגודל, תן לי, תן לי לנסח, אם טעיתי – תקן אותי, בסדר? אכיפה והטלת קנסות במידת הצורך על תליית שלטים בלוחות המודעות העירוניות מעל גודל A4. ניסחתי נכון?

מר אריה מזרחי: יפה. כן.

מר שמואל לרמן: זו ההצעה לסדר שלך?

מר אריה מזרחי: כן. ועל כל הלוחות האלה יהיה, כמו שבעיריית תל אביב כתוב – אין לתלות, שתהיה אזהרה גם כן, שלא יגידו שלא קיבלו אזהרה.

מר שמואל לרמן: מי רוצה לדון? נצביע.

מר אביהוא בן משה: רגע, אריה, אריה, כי זה מה שהיום פועלים. אם אתה רוצה להביא לתשומת ליבם של המנכ"ל, פועלים את זה היום.

מר משה בודאגה: כל מי ששם את כל הדברים הגדולים, הוא חורג מהחוק ומהנהלים שלנו. קיימנו דיונים וסיכמנו בדיוק מה מותר ומה אסור, ויש גם אכיפה.

מר ישראל זינגר: כדי למנוע דברים כאלה.

מר משה בודאגה: אם יש לך באיזה שהוא מקום, אתה מכיר לוחות מודעות שהפקחים לא מגיעים אליהם – תודיע לי, אני אדאג שיגיעו לשם. החוק מגביל אותם לעשות מה שאתה אומר.

מר דני גולדשטיין: צלם, שלח לו צילום ויטפלו.

מר שמואל לרמן: 100%. סגור. הכי טוב.

מר משה בודאגה: ולגבי הסעיף השני עוד מילה.

מר שמואל לרמן: רק שתדע משהו, משה, בעניין הזה, מלא לוחות מודעות במרכז העיר יש את הדברים האלה, כמו שאריה אומר, מלא.

מר משה בודאגה: בסדר, אז אמרתי. שמוליק, מישהו לא עושה את עבודתו, נדאג שהוא יעשה את זה.

מר שמואל לרמן: יופי. 100%.

עו"ד דוד מנחם: רצית להגיד משהו לגבי החלק השני של ההצעה.

מר משה בודאגה: כן. החלק השני, בעניין של הבחירות – לא מזמן קיימנו דיון לגבי חוק הבחירות, מה מותר, מה אסור, ויש לנו מספר אולמות שבהם אנחנו נאפשר לכל מי שרוצה לעשות אסיפת בחירות, לקבל את האולם בצורה מסודרת, ישלם את המחיר המלא וזה הסדר לכולם.

גב' רחל מרום: יצא גם חוזר מנכ"ל בעניין הזה.

עו"ד גלעד שריר: כבוד המנכ"ל, אפשר בעניין הזה שתבחן, אחד האולמות הציבוריים שתחת הם במקום שאין נגישות לחניה לחלוטין, בית ספר יהלום. תשקול אשכול פיס אחר שגם ניתן להחנות לצידו, כגון מרום נווה, אחרת אתה אומר מראש – פסלתי אחד שלכאורה רציתי לתת, אבל זה לא ישים. תשקול את זה.

מר משה בודאגה: אנחנו נבדוק. אנחנו בטוחים בעניין הזה.

עו"ד גלעד שריר: אני יודע. בגלל זה הצעתי.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. מקובל. אין שום בעיה. יופי. אנחנו א מצביעים כי זה מטופל, אתה מבין לבד. בסדר, אריה?

מר אריה מזרחי: יהיה רענון של,

מר משה בודאגה: כן.

מר שמואל לרמן: כן, כן, כן.

מר אריה מזרחי: או קיי. בסדר. בסך הכול היה דיון.

מר אביהוא בן משה: בסך הכול זה אחלה כתבה לשבוע הבא למקומון, באמת.

מר אריה מזרחי: אני לא הולך למקומונים, בחייך.

החלטה:
מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר הציג את הצעתו. לא התקיימה הצבעה.

ג. הצעה לסדר של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "הקפאת פרויקטים ארוכי טווח"

מר שמואל לרמן: הצעה לסדר של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "הקפאת פרויקטים ארוכי טווח". גלעד, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: אני אתן הקדמה של מה אני רוצה לדבר עליו, מה הנושא שאני מעלה לדיון. אני אתן כמה דוגמאות. אני אהיה מאד קצר ואני מקווה שנוכל באמת לדון עליו, או לחליפין, באופן מפתיע, גם להסכים עליו מראש.

אני מבקש לדון ולהצביע על הצעה שבה מועצת העיר תקבל, או תחליט לקבל, שלא תקבע או תשנה שינויים מהותיים ארוכי טווח בעיר או תקבל החלטות בטרם קיום הבחירות העירוניות. אנחנו נמצאים 8 חודשים לפני הבחירות, נמצאים מתחים רבים, אנחנו כולנו עדים להם מישיבה לישיבה שמופעלים על ראש העיר, קרוביו, מקורביו, שינויי ממלאי מקום, בחירתם, על חודו של קול, כן אפשרי, לא אפשרי. ובכדי להימנע מפרויקטים ארוכי טווח שישפיעו על העיר ל-10 ,15, 20 שנה קדימה בתקופה כזאת, כשאנחנו גם בין השימועים, בין ההחלטות שלהם ותקופת הבחירות שאנחנו נמצאים עמוק בתוך שנת הבחירות, לא לקבל החלטות כאלה. הדוגמאות שלי לתוכניות ארוכות טווח, כמובן נוגעות לבנייה ותוכנית מתאר שמדברים עליה אבל לא קיימת, ואז יש מדיניות. אם אנחנו מדברים על מה הולך לקרות עם האצטדיון, אני מודאג מזה שמחר בבוקר פתאום תתקבל פה או

גלעד שריר, עו"ד
חבר הנהלת העיר

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Steering Committee

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

18 בפברואר 2018

לכבוד:

מר ישראל זינגר
ראש העיר

שלום רב,

הנדון: **הצעה לסדר בנושא הקפאת פרוייקטים ארוכי טווח**

את פירוט ההצעה לסדר אעלה בישיבת מועצת העיר.

בברכה,

גלעד שריר
חבר הנהלת העיר

העתקים:
מר משה בודאגה- מנכ"ל העירייה

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
99
20-02-2018
מ מכתב
נספח כן / לא

35 Bialik St., Ramat Gan | Fax: 972-3-6753444 פקס | Tel. 972-3-6753511 רח' ביאליק 35, רמת גן | טל.
E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.muni.il

תובא לכאן החלטה, מחר בבוקר, משמע אולי בעוד חודש, 4-5 חודשים פני הבחירות יבוא רעיון כזה.

מר משה רווח: לא, זה לא יהיה.

עו"ד גלעד שריר: אני לא יודע מה לא יהיה. אני רוצה לקבל החלטה שזה לא יהיה.

מר משה רווח: יהיה דיון במועצה.

מר שמואל לרמן: משה, רק הערה, אתה לא מצביע על זה, אתה רק מצביע להעלות את זה לדיון.

עו"ד גלעד שריר: אני יודע. אני יודע.

מר שמואל לרמן: אתה רק מעלה את הנושאים שאחרי זה נדון בהם.

עו"ד גלעד שריר: ברור. ברור. אולי באופן מפתיע תהיה הסכמה,

מר שמואל לרמן: נרצה לדון בזה.

עו"ד גלעד שריר: יכול להיות גם שתרצה לדון, או שמראש תרצה לקבל את ההחלטה גם בלי הדיון. יכול להיות שמועצת העיר מסוגלת,

מר שמואל לרמן: אתה לא יכול. אתה לא יכול. רק לדון.

עו"ד גלעד שריר: נחליט לדון ואיך שנחליט לדון ייפתח הדיון ונחליט שכולנו מסכימים, באופן מפתיע.

מר שמואל לרמן: זה אפשרי.

עו"ד גלעד שריר: ומשה, דווקא להתפרצות שלך אני אגיד – יכול להיות שכן ויכול להיות שלא. אין ערובה לכך. עזוב את האצטדיון.

מר משה רווח: אני מתחייב לך ששום דבר לא ייעשה פה בחטף, ואם יהיה פה, תקשיב, אם יהיו פה החלטות, אני אומר לך כמחזיק תיק הספורט וכל המתחם הזה, אני אומר לך שיתקיים פה דיון, דיון ממצה, ואם מועצת העיר לא תצביע – כמובן שלא נקדם את זה. חד וחלק.

עו"ד גלעד שריר: חד משמעית. זה נהדר, משה, אבל מה שאמרת לא שינה את מה שאמרתי. ברור לי שיהיה דיון, כי זה החוק. יחד עם זאת, להגיד דיון במועצת העיר מעמיק ושלאחריו תתקבל החלטה, זה משעשע, כי זה לא קורה פה, אין פה דיונים מעמיקים. וגם כשיש, הם בדרך כלל עוסקים במריבות אישיות וניגוחים אישיים ולא בנושא עצמו. נדירים ב-4.5 שנים שאני יושבת פה במועצת העיר שהתקיים דיון, מתוך 75 ישיבות המועצה, פלוס יש את ה-א', כל הישיבות שלא מן המניין, אנחנו קרוב ל-90 ישיבות מועצה, נדירים המקרים, על יד אחת אפשר לספור, שבהם התקיימו דיונים ארוכים ומעמיקים. פה מדובר על פרויקטים ארוכי טווח. האצטדיון קרוב לליבך. השכונה המזרחית עם שיקוע או בלי שיקוע, מה רוצים לעשות. מה יקרה בספארי, כן יקרה או לא יקרה. אין סמכות אפילו, אני אגיד לך יותר מזה, סמכות חוקית קיימת, סמכות ציבורית אין למועצה הזאת 8 חודשים לפני בחירות, וראש עיר תחת שימוע עם עננה מעליו, לקבל החלטות שישפיעו על עתיד העיר ל-10, 15 ו-20 שנה הקרובות. נכון וראוי לחכות לאוקטובר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא.

עו"ד גלעד שריר: אביבית, אבל תשמעי מה אני אומר, אולי ההצעה היא מספיק טובה ואת מסכימה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני רוצה לענות לך.

עו"ד גלעד שריר: אני לא צריך שתעני לי. אז בואו ננהל דיון.

מר שמואל לרמן: אביבית, שמעת מה הוא אמר? יתחיל דיון. את רוצה לגרור לשם?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, אז אני לא אענה.

עו"ד גלעד שריר: למה לגרור לשם? מועצת העיר, על אף ש-

מר שמואל לרמן: אני רק מציע לה.

עו"ד גלעד שריר: בסדר, יש לי זמן לדבר עכשיו, נכון? מותר לי.

מר שמואל לרמן: כן. כן.

מר דני גולדשטיין: ... זה נשמע ככה. (לא מדבר למיקרופון)

מר אדם קניגסברגר: ככה זה נשמע וככה זה קורה.

עו"ד גלעד שריר: אבל ככה זה גם מתנהל. דני, אני מכיר את זה, אני יושב פה איזה 90 ישיבות כבר.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה לראות פעם שיהיה דיון על משהו שחבר אופוזיציה מעלה.

מר דני גולדשטיין: חלילה זה יכול ל-

עו"ד גלעד שריר: להיגרר לדיון וידברו על זה ועוד מישהו יצביע על מה שהוא חושב.

מר שמואל לרמן: אני אגיד לך למה אני אומר לזה ככה, אני רק אחדד לך, משתי סיבות.

עו"ד גלעד שריר: רגע, שמוליק, אבל אתה מנהל איתו דיון. תסביר לו את זה אחר כך בתוך הדיון. בתוך הדיון, לא ניקח זמן ותספיקו להגיע למשחק של מכבי.

מר שמואל לרמן: דבר. דבר.

עו"ד גלעד שריר: אני יודע שאני צודק. אני חושב שבסוף אנחנו נבחרי מועצה, נבחרי ציבור, מייצגים את הציבור. וזה שאנחנו רוצים לנהל פה דיון, ראוי ונכון שננהל דיון. לא ניהלתי דיון על ניגוח בראש העיר, כן או לא. ואם הוא צריך להחזיק בתיק החינוך או תיק הכספים..

עו"ד אביבית מאור נמרודי: העלית משהו חשוב.

עו"ד גלעד שריר: העליתי משהו חשוב, שאני חושב שראוי לנהל עליו דיון.

מר שמואל לרמן: אביבית, די.

עו"ד גלעד שריר: ראוי לנהל עליו דיון, אביבית. ותצביעי בעד לקיים על זה דיון, ואת יודעת מה, אולי גם תשכנעי אותי בסוף. אבל כמו שמשה אמר, אם יקרה משהו באצטדיון בעוד 4 חודשים, זה יתקבל במועצת העיר, כן או לא. ויהיה פה רוב, כי לראש העיר יהיה רוב אני מניח. אבל, האם זה ראוי שבעוד 4 חודשים מועצת העיר תקבל החלטה שתשפיע פה על העיר 20 שנה קדימה? אני חושב שלא. לא במצב הפוליטי העירוני ולא במצב של 4 או 3 חודשים לפני בחירות. אותו דבר בעולם של הבינוי. אני אומר בצורה ברורה, כבר אמרתי שאני מתמודד, זה לא סוד, כשאני אחליף

אותך, ראש העיר, אולי תהיה לי חשיבה אחרת מה הולכים לעשות בספארי ומה הולכים לעשות בבורסה ומה הולכים לעשות במתחמים אחרים, שאנחנו נשפיע עליהם ב-20 שנה הקרובות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז מה אתה רוצה, ששום דבר לא נתכנן? שנפסיק את כל התכנון?

עו"ד גלעד שריר: את יכולה לתכנן. אני חושב שלא ראוי ולא נכון לקבל החלטות עכשיו ארוכות טווח, שישפיעו על עתיד העיר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא יקבלו שום החלטה בלי כל המועצה.

עו"ד גלעד שריר: נהדר שמקיימים על זה דיון, זו מטרת הדיון.

מר שמואל לרמן: רבותי, אפשר לא להפריע לגלעד?

עו"ד גלעד שריר: אביבית, להיות ממלאת מקום ראש עיר 9 נגד 8 זה מחטף. לקבל החלטה בכל המועצה 9 נגד 8 על לעשות כן או לא, זה בעיני מחטף 8 חודשים לפני בחירות.

מר שמואל לרמן: גלעד, דבר על הנושא.

עו"ד גלעד שריר: אני מדבר על זה. לכן, זו תהיה החלטה במועצה, אין ספק, אין לי ספק.

מר אביהוא בן משה: ...

עו"ד גלעד שריר: סליחה, אני בטח לא עובד אצלך, מר בן משה, אני עובד אצל הציבור.

מר אביהוא בן משה: מעולם לא תעבוד אצלי, זה בטוח.

עו"ד גלעד שריר: נכון, לעולם אני לא אעבוד אצלך. אני קצת מעל,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה תוקפן היום, מה קרה?

מר אביהוא בן משה: יש בחירות. יש בחירות.

עו"ד גלעד שריר: למרות שכשאני אבחר לראשות העיר,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שיהיה לך הרבה הצלחה.

מר אביהוא בן משה: גלעד ישן 4 שנים, ב-8 חודשים האחרונים הוא נזכר ב-12 בלילה להגיע לשכונת הראשונים, לעצור דחפורים ש - -

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: אביהוא ניתקתי את הרמקול. די, נו, באמת. אין לי יכולת להוציא אף אחד, לפחות תנהלו את זה בצורה מתורבתת. גם אין לי כוח לצעוק כל הזמן, זה גם לא ראוי.

עו"ד גלעד שריר: אם מנהלים ...

מר שמואל לרמן: אבל לא מנהלים, אתה כרגע בהצעה.

עו"ד גלעד שריר: ... זה לא בפרוטוקול.

מר שמואל לרמן: זה כן בפרוטוקול.

עו"ד גלעד שריר: לא, אבל כשעצרת את זה, זה לא, וזה לכן ראוי. אם אתה רוצה לתת לנהל דיון, שמר בן משה יתכבד וינהל דיון ויצביע בעד,

מר שמואל לרמן: זה רק אחרי 10 דקות.

עו"ד גלעד שריר: אני אגמור לפני 10 דקות, אל תדאג. ושיצביע וינהל דיון, יהיה לי גם מה לענות למר בן משה.

מר שמואל לרמן: רק אז מותר לנהל דיון. רק ברגע שהצביעו,

עו"ד גלעד שריר: נכון. אבל כל עוד הם עונים לי, הוא והיא והוא, כבה את המיקרופון, כבה את המיקרופון.

מר שמואל לרמן: אתה צודק.

עו"ד גלעד שריר: דמגוג קטן. כבה את המיקרופון. ואתה יודע מה, מותר לי להגיד ואסור לו לענות, תכבה לו את המיקרופון.

מר שמואל לרמן: די כבר, די.

עו"ד גלעד שריר: אתה צודק, אתה דמגוג גדול.

מר אביהוא בן משה: הוא קורא לי דמגוג קטן, בן אדם שב-12 בלילה מצלם את עצמו יוצא לשכונה. אחרי 4 שנים של שינה טובה בלילה נזכרת להתעורר, גלעד. בוקר טוב אליהו שנזכרת להתעורר היום.

מר שמואל לרמן: די כבר. אתם רואים למה בסוף, אביהוא, זה לא 'פיליבסטר',

מר אביהוא בן משה: אתה אנטי שירותי בעליל. אנטי שירותי.

(צועקים ביחד)

מר אריה מזרחי: שמוליק, אתה יו"ר, תסגור להם את המיקרופון.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: תגיד לי, אתה חושב שיש לי תענוג לבוא לפה אחרי יום עבודה לריב עם כולם? תאמין לי, יש לי תענוג יותר גדול. הבעיה שאין לי שום כלי כדי להרגיע את המצב. שום כלי. אתה יודע מה קורה, אתם רבים בלי מיקרופון. זה פשוט נורא. תאמין לי, לכל בן אדם יש תענוג לא לבוא לפה ב-6 בערב להתחיל לריב עם כולכם. אתם מאמינים לי? אתם רוצים להתחלף איתי פה מישהו? אני מוכן לרדת לספסל שם. אין לי שום בעיה. יש לי כיף יותר גדול מאשר לבוא לריב עם כולכם. הבעיה שאתם כנראה לא מבינים את זה. חשבתי שאני מתעסק מול אנשים מתורבתים, לא כל הזמן להשתיק את כולכם.

מר אריה מזרחי: יש בעיה, אתם מורמים מעם.

מר שמואל לרמן: אני מוכן לשבת, בוא תתחלף, תנהל, אני זז לשם בשמחה. תריב אתה. כל פעם שצריך להעלות משהו לסדר, אני ...

מר אריה מזרחי: לא, אנחנו טוב לנו פה בגובה הזה, אתם שם.

מר שמואל לרמן: תמשיך, גלעד. זה ממש לא נעים כל יום לריב.

עו"ד גלעד שריר: אני אחזור עוד פעם. אני שמח שהחשש למחטפים מעודד את כולם לשוחח. אני אשמח גם שאני לא אנצל את 10

הדקות שלי וננהל אחר כך דיון. אני מבטיח את ה-5 דקות בדיון לא לנצל כדי שחס וחלילה, שמוליק, לא יהיה פה דיון שיימשך שעה על משהו חשוב לעתיד העיר - שלא תתקבלנה החלטות,

<u>מר שמואל לרמן:</u> טוב, יאללה, בוא תמשיך.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני מדבר, מותר לי, זה חלק מהנאום שלי. אל תתערב בו, מותר לי. אני אשמח מאד שיתנהל פה דיון. ואני מוכן להשקיע את השעה הזאת, כי אני נבחרתי לייצג את הציבור ואני בא ל-90 ישיבות, מתוכן כנראה 75% הייתי עד היום. אני אשמח לשבת פה ולנהל דיון על משהו כזה עקרוני – איפה, מתי ואיך ראוי לקבל החלטות ארוכות טווח בעיר לניהול העירוני. אני אשמח מאד. לא נראה לי שראוי לעשות את זה בצורה של מחטף דקה לפני הסוף. לא נראה לי שראוי במצב ובמבנה, לא במצב ובמבנה של הסחטנות של אותם דמגוגים שנראה להם ראוי לעשות קומבינות ועסקים, או חלק מהשינויים התקציביים שבעוד רבע שעה אותם דמגוגים יעבירו כי זה נוח בסחטנות שלהם. אבל אני אגיד שאני חושב שעוד פעם, העולם הערכי שלי אומר X או Y או Z והעולם הערכי של מישהו אחר אומר אחרת, ובעוד 8 חודשים ייבחרו פה הנהגה חדשה. יש החלטות ארוכות טווח, אביבית, של 15 ו-20 שנה שאי אפשר יהיה לשנות אותן, שלא ראוי לקבל היום. לא לקבל החלטה להרוס או להחליף או לשנות את האצטדיון, כמו שלא ראוי לקבל החלטה מחר בבוקר להעביר את הספארי לצד השני של כביש מספר 4. לא ראוי 8 חודשים לפני בחירות, כשראש העיר לא בטוח שיגמור את הקדנציה הזאת, לא ראוי לקבל את ההחלטה הזאת. וברור לי שהיא תתקבל במועצת העיר. האם זאת הדרך? לא בטוח.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> בוא נביא את זה קודם כל לכאן, אחר כך תגיד מה ראוי ולא ראוי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אביבית, די, נו, די.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> בסדר, אבל זו הצעה,

מר שמואל לרמן: אבל זכותו לדבר. מה אתה שאני אעשה?

עו"ד גלעד שריר: אני אשמח לנהל דיון. אני אשמח לנהל דיון ואני חושב שראוי לנהל דיון, שמוליק, וזה לא עונש גדול לציבור שנבחריו מנהלים דיון על דברים עקרוניים ארוכי טווח.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה לא כל כך עקרוני.

עו"ד גלעד שריר: זה לא עקרוני, אז למה זה כל כך מדליק אותך? גם הוא רוצה לדבר והיא רוצה לדבר והוא רוצה לדבר. יש פה לפחות 5 חברי מועצת עיר שבוחרים לדבר בזמן שאני מדבר, אבל הם כולם, לרבות ראש העיר וסגניו, לא יצביעו בעד להתדיין. אם אני דמגוג, בואו תציעו את זה ובואו ננהל דיון.

מר ישראל זינגר: מאיפה המצאת את זה?

עו"ד גלעד שריר: לא המצאתי. לא המצאתי. אני יש לי חשש, כבוד ראש העיר, יש לי חשש,

מר אביהוא בן משה: ראש העיר, הוא מאד שירותי, הוא 4 שנים היה שירותי, מאד שירותי,

עו"ד גלעד שריר: הרבה יותר שירותי ממך.

מר אביהוא בן משה: כל הזמן ברחובות מסתובב, מסתובב, מתראיין, מצטלם.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אביהוא, זה לא מקובל.

מר אביהוא בן משה: לא עשית כלום.

עו"ד גלעד שריר: אני הרבה יותר שירותי ממך.

מר אביהוא בן משה: כלום לא עשית.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: בושה וחרפה. בושה וחרפה.

עו"ד גלעד שריר: אני שמח מאד שמר בן משה סוקר את העשייה שלי וגם מציג אותה במועצת העיר. אני אשתמש בך במהלך חוגי הבית, אני אביא אותך להציג מה שאני עושה.

מר אביהוא בן משה: את החשבוניות ...

עו"ד גלעד שריר: אין שום בעיה. את החשבוניות אתה יכול לשלוח למי שאתה מוציא אצלך. אני יכול לבדוק איתך את זה.

עו"ד שי בכור: אני רוצה להגן דווקא על גלעד. אני רוצה להגיד דווקא דברים טובים עליך.

עו"ד גלעד שריר: אין בעיה, תבוא גם אתה. אבל אני בכלל לא סיכמתי עשייה. דיברתי על משהו עקרוני,

מר אריה מזרחי: תצביע בעד הדיון, שי בכור.

עו"ד גלעד שריר: חברים יקרים, אני שמח שזה מלהיט אתכם, אני דיברתי ברוגע עד שהחליטו לייעץ לי ולהסביר לי מה עשיתי ומה לא עשיתי. אז אני אחזור לעניין, אם עשיתי או לא עשיתי זה בכלל לא רלוונטי, ישפוט הציבור. מה שאני רוצה זה בכלל משהו אחר להגיד, אני

חושב שלא ראוי לקבל פה היום את ההחלטות האלה במצב הנוכחי, בזמן הנוכחי, על דברים מסוימים. ראש העיר, אני לא יודע מה יקרה בספארי, ויכול להיות שכמו שהוא אונס אותך לדברים מסוימים שהם נגד מצפונך, קרי, חוק מרכולים כזה או אחר, יכול להיות שיבוא מישהו עם רעיון גאוני לספארי. לא רוצה שזה יקרה 8 חודשים לפני הבחירות, כשאתה במצבך. ראוי לבקש את זה. אפשר לקבל החלטה שלא עושים שינויים שישפיעו על העיר לטווח ארוך, ראוי, הגיוני וציבורית נכון. זה כל הנושא שאני, אתה יודע מה, שמוליק, אני אשמח שתפתח לדיון ונצביע על זה, בלי לנהל דיון שחס וחלילה לא מישהו ייעלב. אבל אתה יודע מה, גם אפשר לנהל דיון, חס וחלילה מועצת העיר תנהל דיון על משהו שעשוי להשפיע 20 שנה קדימה. זה כל מה שביקשתי, לא יותר ולא פחות, ואני שמח שהוא דאג לסקור את השירותים, אם אתה רוצה אני אוציא לך גם ברושור, יש עוד כמה דברים שעשיתי. תודה רבה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי. מי בעד להעלות את הצעתו של גלעד לסדר היום לדיון? יצביע. לספור בבקשה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> שי ואביהוא, למה אתם לא מצביעים?

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לא, הם רוצים להגיד מה שיש להם להגיד.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> משמעת אופוזיציה?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא משמעת אופוזיציה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> די, אנחנו בהצבעה, רבותי.

<u>מר רון קוגמן:</u> 8 בעד. מי נגד?

<u>מר שמואל לרמן:</u> מי נגד העלאת הנושא לסדר היום לדיון? בבקשה.

מר ישראל זינגר: תן לי קרדיט.

עו"ד גלעד שריר: אני יודע. אני ידוע. פשוט כדי שהוא לא סחוט אותך והיא לא תסחוט אותך, תצביע על זה.

גב' אדוה פולק: לא יסחטו אותו.

עו"ד גלעד שריר: יסחטו אותו וסחטו אותו.

מר רון קוגמן: 14 נגד.

מר שמואל לרמן: מישהו נמנע?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בואו לא נעצור את העיר, כן?

מר שמואל לרמן: הצעתו של גלעד לא עלתה לסדר היום, לכן לא דנים בה.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 14 - נגד העלאת ההצעה לסדר היום, 8 - בעד להעלות את ההצעה לסדר היום. ההצעה לא עלתה לסדר היום.

(צועקים ביחד)

(השתקת מיקרופונים]

מר שמואל לרמן: רבותי, אני יכול להמשיך בדיון? יאללה, חוזרים לדיון.

3. <u>סדר יום</u>:

א. <u>כספים</u>:

1) <u>שינויים תקציביים בפרקי התקציב הרגיל לשנת 2017 (ללא שינוי בהיקף התקציב)</u>:

א. הקטנה של סעיף 1111200100 ב-1,000 אלש"ח.

ב. הקטנה של סעיף 1130000520 ב-600 אלש"ח.

ג. הקטנה של סעיף 1233100220 ב-1,500 אלש"ח.

ד. הקטנה של סעיף 123210910 ב-2,900 אלש"ח.

ה. הגדלה של סעיף 113100520 ב-6,000 אלש"ח.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ענייני כספים. שינויים תקציביים בפרקי התקציב הרגיל לשנת 2017 (ללא שינוי בהיקף התקציב):

א. הקטנה של סעיף 1111200100 ב-1,000 אלש"ח.

מה זה הסעיף הזה, אדון גזבר? ביקשתי שיהיה רשום כל סעיף מהו ואין לי את זה. זה צריך להיות היה כתוב פה. תביאו לי את הדף. איפה הדף? אני צריך דף. דף לצורך הבהרה מה זה כל סעיף. יש אצל איצ'ה? לא. פשוט לא ייאמן, זה כמו גן חיות פה היום. שישמעו, זו דעתי, פשוט להתבייש.

רבותי, א', הקטנה של סעיף שמסתיים במספר 100, 1111200100 ב-1,000 אלש"ח, הכוונה לסעיף של מדידות נכסים.

ב. הקטנה של סעיף 1130000520 ב-600 אלש"ח. מהות הסעיף – העברה מקרנות פיתוח לפירעון מלוות.

אני אסביר לך מה אני עושה – אני מקריא את 5 הסעיפים של סעיף 1, נדון עליהם, יהיה לך יותר מ-5, לא אעמוד פה על הדקה, נדון עליהם כמקשה, כי אני מבין שיש כאן מקשה אחת של שינויים תקציביים. מקובל עליך?

<u>מר אלי מוסרי:</u> רגע, מה אתה עושה עכשיו?

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני קורא את כל 5 הסעיפים, מאיפה ההגדלה, בסך הכול יש כאן even. רק רגע, תנו לי לדבר, אני אסביר את עצמי,

תאמין לי, לא צריך עזרה. אלי, אדם, תקשיבו, סעיף א-ב-ג-ד שווה לסעיף ה' אם אני לא טועה.

מר אלי מוסרי: בדיוק.

עו"ד דוד מנחם: זה על השקל.

מר שמואל לרמן: לכן אני אומר, אני מקריא את כל 5 הסעיפים וכל אחד יוכל לדבר, אם אתם רוצים יותר מ-5 דקות, לא אסתכל. כי בסך הכול ההקטנות שוות להגדלה, כי בסך הכול ייצא כאן even, בסדר?

מר אלי מוסרי: חייב להיות even.

מר שמואל לרמן: בדיוק. אז לכן, את ב' קראתי, עכשיו אני ב-ג'.

ג. הקטנה של סעיף 1233100220 ב-1,500 אלש"ח – אגרות בנייה.

ד. הקטנה של סעיף 123210910 ב-2,900 אלש"ח – הכנסות הממשלה מהיתרי בנייה לדיור. כל זה ביחד שווה 6 מיליון, הקטנו. מול זה אנחנו מגדילים את סעיף 113100520 ב-6,000 אלש"ח, שסך הכול ההקטנות יהיה שווה לסך הכול ההגדלות – השתתפות קרנות הפיתוח בעלויות ההנדסה. בבקשה, יש לנו כאן 6 מיליון הקטנה מ-4 סעיפים, סעיף אחד של 6 מיליון הגדלה, ביחד שווה בשווה. אני פותח את זה לדיון. כל אחד יכול לדבר. בבקשה.

מר אלי מוסרי: א', הערה לפני ההתייחסות. אז קודם כל, בשם איצ'ה, המבוגר פה ביותר, פעם נוספת, זו בושה איך שאנחנו מתנהלים פה בישיבות מועצה. זה לא רק אופוזיציה, זה גם קואליציה.

מר שמואל לרמן: לחלוטין.

מר אלי מוסרי: אבל גלעד, שיהיה ברור, יש פקודת העיריות, עדכנו אותי, היועץ המשפטי, שהפקודה עדיין בתוקף. זאת אומרת, אני מקווה,

עו"ד גלעד שריר: לא תמיד נצמדים אליה, אבל היא בתוקף.

מר אלי מוסרי: זה נכון. אבל היא עדיין, שאלתי את היועץ המשפטי ככה בהערת אגב, הוא אמר לי – היא לא שונתה עד לרגע מועד הישיבה. אז אני מאד מקווה ששומרים על הפקודה כך שגם הצעות במסגרת שמעלים פה, הכי גדולות שיש, חייבות להתנהל לפי פקודת העיריות. ואני רוצה להאמין שכך זה יקרה.

עכשיו לגבי השינויים – קודם כל, אני מבקש מהגזבר, וטוב שכתבת פה את הנושאים, לא רק מספרים, תכתוב כמו שהקראתם שזה פשוט, אני לא התעצלתי, אני קראתי .

מר שמואל לרמן: התבקשתי לא,

מר אלי מוסרי: לא, לא, זה בסדר, אין לי טענות. אבל פשוט אין טעם לקרוא אם היה כתוב.

תראה, לגבי סעיף א', הקטנה של מיליון שקל – זה מסעיף המגורים או שלא מהמגורים?

מר גרשון טוסק: לא, זה מדידת נכסים.

מר אלי מוסרי: לא, לא, לא, שניה, שניה,

מר ישראל זינגר: חכה לכל השאלות עד הסוף.

מר אלי מוסרי: ההקטנה. ההקטנה. ההקטנה זה מארנונה.

מר ישראל זינגר: סליחה, אלי, תגיד את השאלות, כולם יגידו, הוא רושם, בסוף הוא יענה לכולם.

מר אלי מוסרי: לא, אבל יכול להיות שאני טועה. הקטנה זה לא מארנונה, הכנסות מארנונה?

מר גרשון טוסק: הקטנה מהכנסות בארנונה בגין מדידת נכסים. תכננו 10 מיליון, בפועל היה 9 מיליון. זה למעשה רק לנווט בין הסעיפים שיהיו בין ביצוע לתקציב אותו דבר.

מר אלי מוסרי: כיוון שהסעיף שמסתיים ב-100 זה הכנסות מארנונה.

מר גרשון טוסק: נכון.

מר אלי מוסרי: אז זה מתחלק שם לשני סעיפים. שניים כתוב אצלי, בספר שאתה חתום עליו. אחד זה ארנונה למגורים וארנונה שלא למגורים. אז ההקטנה פה מתייחסת למגורים או לא למגורים?

מר ישראל זינגר: תן לו לבדוק. תמשיך בשאלה.

מר אלי מוסרי: הבנת מה השאלה?

מר גרשון טוסק: כן. כן.

מר אלי מוסרי: ידעתי שתבין. אני סומך עליך, גרשון, 'דיר-באלאק'. או קיי. עכשיו סעיף ה' זה הסעיף שאני רוצה לשאול – השתתפויות קרנות פיתוח בעלויות הנדסה בהתאם לחוזר מנכ"ל. מה זה חוזר מנכ"ל? מה יש בחוזר מנכ"ל הזה שאנחנו צריכים לדעת, שמעבירים מסעיפים לסעיפים עוד 6 מיליון שקל?

מר גרשון טוסק: אני אסביר.

מר ישראל זינגר: הוא יענה בסוף.

מר אלי מוסרי: או קיי? זו השאלה שאני רוצה להבין.

מר גרשון טוסק: למעשה זו השאלה.

מר אלי מוסרי: זו השאלה. תודה רבה.

מר גרשון טוסק: אני יכול לענות?

מר אלי מוסרי: לא. אולי יש פה עוד אנשים ששואלים.

מר ישראל זינגר: חכה. אולי יחזרו שאלות.

מר שמואל לרמן: אדם, משהו?

מר אדם קניגסברגר: כן. כן. אני הייתי מבקש שיהיה פירוט על מה מדובר. אני לא צריך לקרוא איזה שהוא סעיף שאני לא יודע על מה מדובר ואחר כך לדעת אם 6 מיליון זה הרבה או 6 מיליון זה מעט. כמו שאתה מסביר פה, זה היה צריך להיות כתוב.

מר ישראל זינגר: יהיה כתוב להבא. צודק.

מר שמואל לרמן: צודק לחלוטין. לחלוטין.

עו"ד גלעד שריר: אפשר גם לא להבא, גם עכשיו שיתנו הסבר של משפט. בסוף מישהו משנה אותו.

מר שמואל לרמן: בבקשה, אני גם ביקשתי, משום מה לא הספיקו. לא ידוע. לא חשוב.

מר אדם קניגסברגר: כמו שב-תב"רים.

מר גרשון טוסק: שאני אסביר?

מר שמואל לרמן: רק שניה, גרשון. עוד מישהו רוצה הבהרות בעניין ההעברות האלה?

עו"ד גלעד שריר: בוא נשמע את ההסבר, אני חושב שראוי, ואז יהיה אפשר לשאול שאלות.

מר שמואל לרמן: בבקשה. לא לוחץ. גרשון, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: גם אתה אולי יהיו לך שאלות.

מר גרשון טוסק: בהתאם לחוזר מנכ"ל, הכוונה שכשאנחנו מעבירים כסף מהקרנות לתקציב הרגיל, אנחנו יכולים להעביר כספים בגובה פירעון המלוות ועלות אגף ההנדסה בתוספת 15% תקורה. אלה מה שהתכוונו הנחיות מנכ"ל. אם אתה שם לב, יש פה גם סעיף ב' – הפחתה מפירעון המלוות, כיוון שפירעון המלוות קטן ורצינו להעמיד את התקציב בהתאם לביצוע. ומצד שני, בסעיף ה' יש לך הגדלה מהקרנות. בסך הכול, זה איזה שהוא ויסות שבין הסעיפים שהתקציב ייראה צמוד לביצוע. יש פה את סעיף ד',

מר אלי מוסרי: של הממשלה.

מר גרשון טוסק: שזה הממשלה לא העבירה בגין תמ"א 38, היתה התחייבות, וכשהתחייבו ביוני, כשהעבירו את החלק הראשון, להעביר את ההפרש ונדמה לי שדיברנו,

מר אלי מוסרי: אמרת את זה. בישיבת התקציב אמרת את זה. הזיכרון שלי בסדר.

מר גרשון טוסק: נדמה לי שאמרנו את זה. ונכון לסוף השנה, אמרו – נגמר הכסף. אין.

מר אלי מוסרי: הבנתי.

מר גרשון טוסק: אז אנחנו נאלצים את זה להשלים מהקרנות שלנו. אנחנו מתחייבים לא לעבור מעבר לגובה של מה שמותר בחוזר מנכ"ל.

מר אלי מוסרי: שאלה נוספת, ברשותך, רק קצר להבין, ה-6 מיליון שקל האלה, הנוספים, עדיין לא צבועים, הם רק מופיעים אצלך.

מר גרשון טוסק: כן.

מר אלי מוסרי: נכון? או קיי. תודה.

מר שמואל לרמן: עוד משהו? אפשר להצביע, רבותי?

מר אלי מוסרי: כן. כן.

מר שמואל לרמן: אני חייב סעיף סעיף. הקטנה של סעיף,

מר גרשון טוסק: אני חושב, שמוליק, שזה הכול סעיף 1, הכול יחד, כי זה אחד מול השני.

מר שמואל לרמן: מה לעשות? אבל בסופו של דבר אתה מצביע על כל סעיף. זה פקודת העיריות.

מר גרשון טוסק: לא.

מר אדם קניגסברגר: לא, סעיף אחד.

מר שמואל לרמן: רבותי, תנו לי לנהל את הישיבה.

מר ישראל זינגר: תנו לו, חברים.

מר שמואל לרמן: הקטנה של סעף 1111200100 במיליון ₪. מי בעד? פה אחד.

החלטה:
הוחלט פה אחד לאשר הקטנה של סעיף 1111200100 ב- 1,000 אלש"ח.

מר שמואל לרמן: הקטנה של סעיף 1130000520 ב-600 אלש"ח. פה אחד.

החלטה:
הוחלט פה אחד לאשר הקטנה של סעיף 1130000520 ב- 600 אלש"ח.

מר שמואל לרמן: הקטנה של סעיף 1233100220 ב-1.5 מיליון ₪ - פה אחד? פה אחד.

החלטה:
הוחלט פה אחד לאשר הקטנה של סעיף 1233100220 ב- 1,500 אלש"ח.

<u>מר שמואל לרמן:</u> הקטנה של סעיף 123210910 ב-2,900 אלש"ח – פה אחד.

<u>החלטה:</u>
הוחלט פה אחד לאשר הקטנה של סעיף 123210910 ב- 2,900 אלש"ח.

<u>מר שמואל לרמן:</u> הגדלה של סעיף 113100520 ב-6 מיליון ₪ - פה אחד? פה אחד. יופי.

<u>החלטה:</u>
הוחלט פה אחד לאשר הגדלה של סעיף 113100520 ב- 6,000 אלש"ח.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> שמוליק, אני חושב שאמר לך גרשון, אם את סעיף ג' לא היית מאשר, זה היה דופק את כל הזה. הסעיף הזה הוא מקשה אחת, כי זה מאוזן, זה הקטנה מול הגדלה. לכן 1 הוא מכלול, 2 הוא מכלול, לא א-ב-ג-ד-ה.

<u>מר גרשון טוסק:</u> קודם כל זה אושר. אבל אם הם היו מחליטים את סעיף ה' לא לאשר, היה פה סיפור.

<u>מר שמואל לרמן:</u> נכון.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אז התקציב לא היה מאוזן.

<u>מר שמואל לרמן:</u> זה בדיוק מה שהיה קורה – היית צריך לטפל ב-ה'.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לא. לא היית יכול את כל השאר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אתה יכול.

<u>מר אלי מוסרי:</u> לא חשוב, נו, חבר'ה.

מר שמואל לרמן: היית יכול לטפל ב-ג', אם לא היה מאושר ג', היית נאלץ להקטין את ה'. די.

מר ישראל זינגר: די, חברי'ה.

מר אלי מוסרי: שיגעתם אותו.

א. כספים:
2) שינויים תקציביים בתקציב הרגיל לשנת 2017:
א. הגדלה של סעיף 1599200510 ב-4,500 אלש"ח.
ב. הגדלה של סעיף 1992000781 ב-4,500 אלש"ח.

מר שמואל לרמן: שינויים תקציביים בתקציב הרגיל לשנת 2017:

א. הגדלה של סעיף 1599200510 ב-4.5 מיליון ₪.

ב. הגדלה של סעיף 199, רק מה זה, גרשון? אני אפילו לא יודע מה זה הסעיף.

מר גרשון טוסק: העברת עודפים משנים קודמות כנגד הרזרבה, מה שדיברנו בישיבה הקודמת, אלי, אליך, 50 שקל של הפולני, גרוש לבן ליום שחור, אני מקווה שלא נשתמש בזה, אני לא יודע מה יהיה.

מר אלי מוסרי: רגע, מה זה סעיף א'?

מר שמואל לרמן: רק רגע, אני בהקראה של הסעיף. דקה.

מר אלי מוסרי: אהה, סליחה.

מר שמואל לרמן: גרשון, תן לי רגע את הדף בבקשה, שאני אוכל להקריא את הסעיפים.

מר אלי מוסרי: תקרא את הסעיף.

מר שמואל לרמן: אני מתחיל מהתחלה בסעיף 2) שינויים תקציביים בתקציב הרגיל לשנת 2017:

א. הגדלה של סעיף 1599200510 ב-4.5 מיליון ₪ - העברת עודף שנה קודמת.

ב. הגדלה של סעיף 1992000781 ב-4.5 מיליון ₪ - רזרבה.

מר אלי מוסרי: זאת אומרת, כרגע אנחנו במצב רזרבה כמה יש לנו?

מר גרשון טוסק: כרגע?

מר אלי מוסרי: כן. אני אעזור לך – 14.5. בסדר? להיות בטוח, לפרוטוקול מה שנקרא. הכסף הזה לא צבוע כמובן, למה אתה אמרת בתקציב שזה רק יוקצה לדברים חשובים וזה, אתה זוכר, כן?

מר ישראל זינגר: כמו שהוא לוקח ביטחון בהלוואות.

מר אלי מוסרי: נכון. בסדר. או קיי, 100%.

מר שמואל לרמן: רבותי, אפשר לאשר?

מר אלי מוסרי: כן.

מר שמואל לרמן: לאשר את שני הסעיפים. שני הסעיפים – 2/א ו-2/ב אושרו.

<u>החלטה</u>:

הוחלט פה אחד לאשר הגדלה של סעיף 1599200510 ב- 4,500 אלש"ח.

<u>החלטה</u>:

הוחלט פה אחד לאשר הגדלה של סעיף 1992000781 ב- 4,500 אלש"ח.

א. <u>כספים</u>:

3) אישור מתן ערבות העירייה להלוואה ל"הפועל רמת גן – כדור יד" על סך של 210,000 ₪ בהתאם לקריטריונים, וזאת כנגד פירעון יתרת הלוואה קיימת על סך של כ-138,000 ₪.

<u>מר שמואל לרמן</u>: עכשיו אנחנו עוברים לסעיף 3 – אישור מתן ערבות העירייה להלוואה ל"הפועל רמת גן – כדור יד" על סך של 210,000 ₪ בהתאם לקריטריונים, וזאת כנגד פירעון יתרת הלוואה קיימת על סך של כ-138,000 ₪. אפשר לאשר פה אחד? פה אחד.

<u>מר אלי מוסרי</u>: רגע, אין הסבר לזה? זה כל שנה? בסדר.

<u>עו"ד רועי ברזילי</u>: אבל עם ההלוואה שהם לוקחים הם מכסים את החוב של ה-130?

<u>מר גרשון טוסק</u>: כן. כן. כן. הם מושכים 70, הם נשארים על 210.

<u>החלטה</u>:

הוחלט פה אחד לאשר מתן ערבות העירייה להלוואה ל"הפועל רמת גן –כדור יד" על סך של 210,000 ₪ בהתאם לקריטריונים, וזאת כנגד פירעון יתרת הלוואה קיימת על סך של כ-138,000 ₪.

א. כספים:

4) אישור רשימה מס' 2 תקציב פיתוח לשנת 2018.

מר שמואל לרמן: סעיף 4 – אישור רשימה מס' 2 תקציב פיתוח לשנת 2018. עזרא, אתה נותן כמה מילים על זה? בבקשה.

מר עזרא נחום: מוגשת לכם רשימה מס' 2 לאישור. סה"כ ברשימה 14,308 אלש"ח. התפלגות המימון – מימון חיוב בעלים 1.5 מיליון, השתתפות ממשלה 287,500, מוסדות ותרומות 538 אלף שקל, תקציבים קודמים 500 אלף שקל, קרן פיתוח היטל השבחה 8,070 אלש"ח, וקרן פיתוח דרכים 3,412,500. סה"כ 19 סעיפים וסה"כ מתחילת השנה הסכום הכולל יהיה 292,000,068. אם יש שאלות – אני אשמח לענות.

מר אלי מוסרי: אפשר לשאול?

מר אדם קניגסברגר: רגע, אנחנו לא עוברים סעיף סעיף?

מר אלי מוסרי: אפשר לשאול שאלה?

גב' רחל מרום: גם לי יש שאלה.

מר אלי מוסרי: שמוליק, אפשר לשאול שאלה?

מר שמואל לרמן: כן.

מר אלי מוסרי: רחלי, את רוצה להיות לפני?

גב' רחל מרום: רק שאלה אחת, אם אתה מרשה לי הפעם.

מר אלי מוסרי: לך תמיד.

גב' רחל מרום: סעיף 6 – תכנון מתחם אצטדיון רמת-גן – תב"ר חדש. מאחר שהוחלט שלא לבצע את פרויקט חידוש האצטדיון הלאומי, יש לשלם למתכננים ולעורך הדין שהשתתפו במכרז לתכנון אצטדיון רמת-גן בהתאם לתנאי המכרז. האם, גרשון, זה הנוהג המקובל? הוא פה מנכ"ל העירייה.

מר עזרא נחום: אני אסביר. אני אתן תשובה.

גב' רחל מרום: את גרשון כגזבר העירייה אני שואלת.

מר עזרא נחום: אני אענה.

גב' רחל מרום: דקה רגע, אני אחזור על השאלה. בסעיף 6 ב-תב"רים, אני אקשיב לתשובתך כמובן, אבל יש משהו שברמת המינהל תקין שואלת אותך, גרשון, שבסעיף 6 כתוב שתכנון מתחם אצטדיון רמת-גן, מאחר שהוחלט שלא לבצע את פרויקט חידוש האצטדיון, יש לשלם למתכננים ולעורך דין שהשתתפו במתחם לתכנון אצטדיון רמת גן בהתאם לתנאי המכרז. האם אנחנו פותחים תב"ר למשהו שבוצע?

מר ישראל זינגר: משהו מהעבר. תסביר את זה.

מר עזרא נחום: כשהעירייה פרסמה את המכרז, בין היתר במסגרת המכרז,

מר גרשון טוסק: עזרא, זה מה שאלי אישר?

מר אדם קניגסברגר: רגע, עזרא מסביר, נו.

מר עזרא נחום: במסגרת המכרז התחייבה העירייה,

מר ישראל זינגר: עזרא, תסביר מה היה.

מר עזרא נחום: אני אסביר. העירייה פרסמה מכרז שבמסגרתו היתה תחרות של אדריכלים להקמת האצטדיון.

מר ישראל זינגר: לא בקדנציה הזאת. תסביר.

מר אלי מוסרי: לא. לא. לא.

מר עזרא נחום: לא בקדנציה הזאת. במסגרת המכרז התחייבה העירייה להחזיר השתתפות בסך 30,000 דולר לכל משתתף בגלל עלויות שהיו כרוכות בהכנת התוכניות. הוגשו מספר הצעות למכרז. עד לימים האחרונים ועדת המכרזים של החברה הכלכלית לא קבעה מיהו הזוכה ולא קבעה מי אלה שלא זכו. חלפו מספר שנים, הם הגישו מכתבים, ובצדק, שיקבלו החלטה מי לא זכה, על מנת שיוכלו להחזיר לו את אותם 30,000 דולר שהעירייה התחייבה. מה שאנחנו מבקשים עכשיו, מאחר והוועדה התכנסה והיא קיבלה החלטה לבטל את המכרז, העירייה צריכה לשלם לכל אחד מהמציעים דמי השתתפות בסך 30,000 דולר על השתתפותו במכרז, כולל שכר טרחת עורך דין, ולשם כך אנחנו רוצים תב"ר חדש.

גב' רחל מרום: 30,000 דולר לכל,

מר עזרא נחום: לכל מציע.

גב' רחל מרום: לכל מציע שהשתתף? כמה היו?

מר עזרא נחום: אני לא זוכר כמה מציעים היו. 4 מציעים.

מר משה רווח: עזרא, אבל הכסף הזה כבר נמצא.

מר עזרא נחום: לא נמצא.

מר משה רווח: הכסף הזה אצל, אם אני לא טועה, שוכב במינהל.

מר עזרא נחום: לא. לא. לא.

מר אלי מוסרי: המינהל שילם את חלקו, חבר'ה.

מר עזרא נחום: היו לזה 3 גורמים שהשתתפו בהוצאות – מנהלת האצטדיון, רמ"י (מינהל מקרקעי ישראל) ועיריית רמת-גן. התקציב הזה הנוסף הוא תקציב שחל על,

מר אלי מוסרי: מתחלק בין 3.

מר עזרא נחום: כן. אבל זה עכשיו, כי המנהלת כבר הסתיימה, כבר אין מנהלת, אין כבר הכנסות. ההשתתפות תהיה 338,000 שקל מהמינהל ו-362,000 שקל מעיריית רמת-גן.

גב' רחל מרום: כלומר, האדריכלים עבדו בלי הזמנת עבודה כנגד ה-30,

מר עזרא נחום: לא הזמנה.

גב' רחל מרום: רגע, לא, רק שניה. אני מבינה, תאמינו לי שאני מבינה.

עו"ד גלעד שריר: אבל בתחרות שילמו להם 30,000 דולר בלי הזמנת עבודה, זה מה שהיא אומרת.

גב' רחל מרום: אני אגיד לכם מה אני מבינה ותגידו לי אם אני טועה במשהו. אני מבינה שהתקיימה תחרות וכדי להשתתף בתחרות, בדרך כלל אדריכלים מבקשים כסף, כי הם משקיעים.

מר עזרא נחום: לא מהעירייה.

גב' רחל מרום: רגע. אז מי הציע להם את ה-30,000 דולר?

מר עזרא נחום: אותם היזמים. בואי אני אסביר. כשהעירייה פרסמה את המכרז, הבינו שיש עלויות לכל אחד מהמציעים.

גב' רחל מרום: העירייה הבינה.

מר עזרא נחום: כן. ואז במסגרת המכרז, יחד עם המינהל, כשהמכרז יצא בשיתוף פעולה עם המינהל, הוחלט לתת החזר כספי בסך 30,000 דולר לכל אלה שהשתתפו,

גב' רחל מרום: לכל מציע.

מר עזרא נחום: כן. ולא זכו.

גב' רחל מרום: ולא זכו.

מר עזרא נחום: נכון.

גב' רחל מרום: יפה. וכשהם השתתפו ולא זכו, העירייה לא מוציאה איזה שהוא תב"ר או הרשאה כספית לטובת העניין מראש? היא עושה את זה ב-delay?

מר עזרא נחום: אמרתי, לא ב-delay, כי רק עכשיו החליטו לא לקבל את כל ההצעות. עד היום לא קיבלו החלטה לא לקבל את ההצעות.

גב' רחל מרום: זה לא קשור.

מר עזרא נחום: זה קשור.

גב' רחל מרום: לא, זה לא קשור.

מר עזרא נחום: מה, לתקצב מראש דבר שעוד לא הוחלט?

גב' רחל מרום: זה לא קשור. כי אם אתה יודע שאתה הולך לתקצב,

עו"ד גלעד שריר: אם אתה יודע שניגשו 3 ואתה יודע שזה עולה 30,000 דולר, ברור.

גב' רחל מרום: אתה הולך לתקצב תחרות, זה לא משנה אם אתה בסוף מאמץ או לא מאמץ. יש תשומות.

עו"ד גלעד שריר: אתה יודע שיש הצעות.

גב' רחל מרום: אתה נתת הבטחה של 30,000 דולר. זה בסדר שהיה שיהוי, אני לא נכנסת לזה, זה לא העניין. אני שואלת – האם עכשיו צריך להביא את זה?

מר עזרא נחום: רעננו קצת את הזיכרון. היה תב"ר קודם. מאחר ולא נעשה בו שימוש ב-תב"ר, ה-תב"ר נסגר. היה תב"ר של 6 מיליון שקל שה-תב"ר הזה, מאחר והפרויקט הזה לא יצא לדרך, ה-תב"ר נסגר, ועכשיו אנחנו פותחים אותו. יכולנו להשאיר את ה-6 מיליון.

גב' רחל מרום: כנראה זאת התשובה. בסדר.

מר עזרא נחום: או קיי. תודה.

עו"ד גלעד שריר: לי יש עוד שאלה במספרים, עזרא.

מר אלי מוסרי: חכה רגע, אני באמצע רשות. אדוני ראש העיר, א', עזרא, תודה רבה לך ולשלמה על הרשימה המייצגת הזאת. שתי הערות: הערה ראשונה – תסתכל בבקשה על סעיף 5, עזרא, ציוד וריהוט בית מנחם, זה היה גם בשאילתה שלי, כתוב מיליון שקל. אבל בהנהלה אישרתם 900,000.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר עזרא נחום: מה שסיכמנו בהנהלת העיר, שכל הנושא של ההצטיידות, כולל הצעות המחיר, יובאו לאישור מנכ"ל העירייה ורק לאחר שמנכ"ל העירייה יאשר, מב"ע תוכל לרכוש את הציוד. היה ויכוח אם ציוד כזה או אחר, סוכם בהנהלת העיר שהנושא יובא לאישור מנכ"ל העירייה והוא זה שיקבע מה יירכש ומה לא.

מר אלי מוסרי: לא שינו את זה בהחלטת ההנהלה?

מר עזרא נחום: לא. כי רצינו לצמצם את זה, ההצעה היתה על מיליון שקל. רצינו לצמצם את זה קצת. בסופו של דבר הבנו שעדיף לתקצב את המיליון שקל ומנכ"ל העירייה יקבע מה יירכש ומה לא.

מר אלי מוסרי: או קיי. טוב. אבל אתה מבין שיש פה פער בין שתי החלטות.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר עזרא נחום: כן, כן, כן, ברור לי.

מר אלי מוסרי: או קיי. זה אחד. שתיים – הייתי אתמול בשכונת מרום נווה, הלכתי, לא התעצלתי, לראות את מה שעושים שם. באמת, יש שם שינוי דרמאטי הייתי אומר, וכל אלה שמעורבים בעניין הזה יבואו על הברכה, כיוון שפעם ראשונה השכונה, שנחשבת שכונה יוקרתית, נעשים שם דברים שמשנים את פניה של השכונה, שזה רק מוסיף כבוד לעיר. זה דבר אחד. דבר נוסף – אני רואה פה לגבי המקלטים – המקלטים במוסדות החינוך, שזה דבר מאד חשוב, יש תוכנית עבודה רב שנתית בנושא הזה.

מר עזרא נחום: בהחלט.

מר אלי מוסרי: זה לפי התוכנית הרב שנתית?

מר עזרא נחום: כן.

מר אלי מוסרי: או קיי. דליה פה, אני רגוע. בסדר, תודה רבה, זה הכול.

מר אדם קניגסברגר: ראשית אני רוצה להתייחס לנושא הזה של מתחם הבורסה. היות שאני מבין שלא התקבלה החלטה, אז בהמשך להצעה לסדר של גלעד, אני חושב שזאת אחת הדוגמאות שבהן אני הייתי מאד מבקש שלא תתקבל שום החלטה במועצה.

מר עזרא נחום: איזה סעיף, אדוני?

מר אדם קניגסברגר: אני מדבר על סעיף 6, שמדובר על מתחם אצטדיון רמת גן.

מר עזרא נחום: זה סגירה. זה סגירה, מה שהסברתי קודם.

מר ישראל זינגר: לפני 10 שנים.

מר אדם קניגסברגר: חבר'ה, אני מדבר עברית, אני אחזור.

מר ישראל זינגר: לא הבנת אבל.

עו"ד גלעד שריר: הוא הבין, הוא הבין, הוא רק ביקש קדימה.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אני מדבר על מתחם אצטדיון רמת גן.

מר דני גולדשטיין: אמרת מתחם הבורסה.

מר אדם קניגסברגר: אז בטעות. או קיי.

מר ישראל זינגר: גלעד, הוא לא הבין.

מר אלי מוסרי: מהתחלה. תגיד מהתחלה, הכול בסדר.

מר אדם קניגסברגר: עוד פעם. אני מדבר על סעיף 6, שבו, לפי מה שאתה אמרת, לא התקבלה אף אחת מההצעות שנעשו בקדנציה הקודמת. מקובל עלי כל הפרשה הזאת. היו, דרך אגב, המון המון תכנונים על האצטדיון. אבל אני טוען את אותה טענה שטען גלעד, וזאת בדיוק הדוגמא. אני מאד מבקש שהנושא הזה של האצטדיון לא ייחתך בקדנציה

הזאת. הוא במילא, אפילו אם תהיה החלטה, הוא לא יתבצע, הוא לא יתחיל להתבצע בקדנציה הזאת. ולכן, אלה בדיוק הדברים שאני הייתי מבקש שהמועצה הזאת לא תקבל את ההחלטה. אביבית, זה לא עניין שאנחנו תוקעים. המועצה הזאת, יש לכם רוב, אתם יכולים לקבל כל החלטה שאתם רוצים. החלטות מהסוג הזה, שמשפיעות על עתיד העיר,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ואולי זה ימצא חן? אולי התכנון יהיה טוב?

(מדברים/צועקים ביחד)

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: שמתי אתכם בשקט, כי אין לי כוח יותר. מי עכשיו בזכות דיבור? אתה (אדם), אז בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: זה סעיף אחד, זה בדיוק מאשר את מה שטען גלעד קודם ואני הייתי מאד מבקש בעניין הזה לחשוב היטב ולא להשקיע יותר כספים כמו שהושקעו כבר במשך שנים. דבר נוסף, עזרא, וזה מכוון אישית אליך, או קיי? כל הסעיפים – 8, 9, 10 – שמדובר בהם על עבודות ציבוריות, אני הייתי מבקש שמישהו מטעם מבקר העיר, שיתחיל לבדוק מה נעשה פה. אני רואה מחליפים מדרכות בכל מיני מקומות שאין שום צורך בהם, אין שום צורך בהם. מדרכות חדשות. יש לי פה צילומים,

מר ישראל זינגר: כמו שטענת בחרוזים ולא הבנת שזה שינויים גיאומטריים. אז תבדוק קודם מה מחליפים.

מר אדם קניגסברגר: רגע, תסלח לי, אדון זינגר,

מר ישראל זינגר: אתה לא מבין כנראה מה שאמר,

מר אדם קניגסברגר: זינגר, זינגר, אני דיברתי על,

מר ישראל זינגר: הוא טען, כתב פה שמחליפים הכול.

מר אדם קניגסברגר: כן. כן.

מר ישראל זינגר: אבל לא הבנת, זה שינויים גיאומטריים.

מר אדם קניגסברגר: אני הבנתי, סליחה, סליחה,

מר ישראל זינגר: גם עכשיו אתה לא מבין.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אדון זינגר, סליחה, אתה יכול לטייח מה שאתה רוצה, אבל את העובדות אתה לא יכול לטייח.

מר ישראל זינגר: ואתה יכול 'לבלף', אל תתן לעובדות לבלבל אותך.

מר ישראל זינגר: די, ישראל. מספיק. די.

מר אדם קניגסברגר: בגידי, סליחה, יש לי פה את הצילומים, היו מרצפות נהדרות, החליפו אותן. בשדרות השושנים היו מרצפות נהדרות, החליפו אותן.

מר ישראל זינגר: בחרוזים מה עשית? סתם.

מר אדם קניגסברגר: תקשיב מה בחרוזים.

מר ישראל זינגר: טעית. לא בדקת. עבדת.

מר אדם קניגסברגר: אתה לא נותן לי להשלים את המשפט. סליחה. סליחה.

מר ישראל זינגר: אתה מדבר שטויות.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, בחרוזים אביבית תגיד לך,

עו"ד דוד מנחם: מה קרה בחרוזים? לא הבנתי.

מר שמואל לרמן: תגידו, די, אי אפשר לנהל פה את הישיבה הזאת.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני קיבלתי את הפוסט ממך ואתה לא יודע על מה אתה מדבר. היה מדובר לא על חרוזים, ברחובות הנהר. רחובות הנהר פינת הגינה היפהפיה שם של יואב, עומד להיות פרויקט חדש שאנחנו דנו עליו בתכנון ובנייה. עכשיו מחליפים שם את המרצפות. בעוד שנה יתחילו לעבוד שם ויחליפו את המרצפות עוד פעם. זה בזבוז כספי ציבור. על זה דיברתי ולא על חרוזים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, הנה, יענו לך על זה.

מר עזרא נחום: מר אדם, בוא ניצמד לעובדות.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, אני עוד לא השלמתי את העניין. כל המקומות שעובדים אין איש שבא לפקח מה נעשה ואיך נעשה ומה עשו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה לא נכון, אדם. אדם, תשאל, אבל אל תקבע. תשאל ונענה לך.

מר אדם קניגסברגר: אני לא בשאלה. אני לא בשאלה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז אתה קובע עובדות שהן לא נכונות.

מר אדם קניגסברגר: נכון. נכון. אני קובע. אני קובע. ואני אתאר לכם את הפעולה. אתם הרי לא נמצאים שם. הולכים, מוציאים את כל המרצפות, עם האדמה, עם האדמה. עכשיו עושים את זה באביבים, יש שם קבלן ישר, מוציא אבן אבן ומכניס, עם האדמה. אחר כך מביאים חול חדש ושמים מחדש. ואחר כך טונה של חול שופכים על המרצפות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון. אבל ככה עושים. ככה עושים את זה.

מר שמואל לרמן: רבותי, די כבר.

מר אדם קניגסברגר: אתם תוקפים את השליח.

מר שמואל לרמן: אדם, נו, יאללה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא תוקפים. אומרים לך.

מר שמואל לרמן: אדם, אתה כבר בזכות דיבור מעל 10 דקות.

מר אביהוא בן משה: אדם, אתה תוקף אותנו. על מה, אבל, לא הבנתי על מה.

מר שמואל לרמן: אדם, אתה בזכות דיבור מעל 10 דקות. אמנם מפריעים לך, אבל תסיים.

מר אדם קניגסברגר: אני לא ב-10 דקות.

מר שמואל לרמן: אני רואה, תאמין לי.

מר אדם קניגסברגר: אני לא ב-10 דקות. יש לי 5 דקות ולא דיברתי יותר מ-2 דקות. הפריעו לי.

עו"ד דוד מנחם: אני נותן לך 3 דקות משלי. דבר.

מר אדם קניגסברגר: אני אחזור על מה שאמרתי בהתחלה. אני מבקש את כל הנושא של העבודות הציבוריות, שמישהו יבדוק את הדברים האלה. הכסף הולך סתם, כסף שמתבזבז של הציבור. יותר מזה, המבקר, אני מבקש שתבדוק, אחרי שמוציאים נגיד תב"ר 120, תקשיב טוב, דני, אחרי שמוציאים 120,000 תב"ר על גידי, אני רוצה לראות את התקציב בסוף כמה כסף זה יעלה.

מר אביהוא בן משה: מי זה גידי?

מר אדם קניגסברגר: שדרות גידי זה על יד רוקח, בין רוקח 110-112. תבוא, אני אראה לך את התמונות.

מר שמואל לרמן: אני רוצה רגע משהו, עזרא, לומר.

מר אדם קניגסברגר: אז אתם תוקפים, סליחה, במקום לבדוק את העניין אתם תוקפים אותי.

מר שמואל לרמן: בסדר, כבר סיימת. עזרא, אני חייב להגיד לך משהו בהקשר,

מר אדם קניגסברגר: סליחה, המנכ"ל אמר לי – יש לך טענה – תבוא. תבדוק את שדרות הנרקיסים, איזה ריצוף.

מר שמואל לרמן: משה, תעזוב את זה דקה, אחרי זה אני אתן לך. תעזוב, זה לא ייגמר.

מר משה בודאגה: אני בדרך כלל שותק.

מר שמואל לרמן: נכון.

מר משה בודאגה: ביקשת ממני לבדוק בשדרות גידי ובשדרות השושנים. ואני רוצה לומר לך, כאחד שמבין קצת יותר ממך בעניין הזה, המרצפות,

מר אדם קניגסברגר: הייתי ב-

מר שמואל לרמן: די, די, די.

מר משה בודאגה: שמעתי אותך. תקשיב לי.

מר ישראל זינגר: אדם, למה אתה מפריע?

מר שמואל לרמן: למה אתה מתערב? אני משתיק אותו, אני לא יכול גם אותך. אני מתעסק איתו.

מר ישראל זינגר: לא להתעסק?

מר שמואל לרמן: לא להתעסק.

מר אדם קניגסברגר: אתה יודע בדיוק במה מדובר, אז אל תהיה טייח.

מר משה בודאגה: אדם, שמעתי אותך, אתה הטייח, לא אני. אתה לא מבין בזה.

מר ישראל זינגר: משה, אל תענה לו.

מר משה בודאגה: אז אל תסביר לי מה אני יודע ומה אתה לא יודע, או קיי?

מר שמואל לרמן: מספיק.

מר משה בודאגה: אז אני בדקתי את זה בעקבות בקשה של אדם, הייתי במקום, ובמקום הזה היה צריך להחליף את הריצוף. כי מה שקורה שם, הוא לא בדק, הוא בדק מלמעלה. אבל בצדדים הריצוף שוקע.

מר אדם קניגסברגר: מה פתאום?

מר משה בודאגה: אל תגיד לי מה פתאום. אני בדקתי, עברתי ס"מ ס"מ. אז אתה מסתכל מלמעלה, רואה את הכול בסדר,

מר אדם קניגסברגר: אני גר שם. אני גר שם.

מר משה בודאגה: אתה גר. אז מה אם אתה גר? אתה מסתכל מלמעלה.

מר אדם קניגסברגר: כל הפועלים שם צוחקים מכם. הפועלים עצמם צוחקים.

מר משה בודאגה: אתה מסתכל מלמעלה ואתה לא יודע מה קורה למטה.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי.

מר שמואל לרמן: עזרא, אני חייב להגיד לכם משהו אחר. משהו שלי, באמת, בהקשר הזה. אני גר בשכונה שיש שם בתי שגרירים ובאים לשם שרי חוץ באופן תמידי, בתל בנימין. פעם נכנסתם לשם לראות איך עמודי החשמל עוד דקה קורסים? אני אומר לכם, אנחנו נראים כמו לפני 40 שנה.

עו"ד גלעד שריר: אבל ב-תב"ר 12 אנחנו מחליפים כמה כאלה.

מר שמואל לרמן: רק רגע, אני עכשיו מדבר. אני שומר עליך כשאתה מדבר, אל תפריע לי. זה ממש חורה לי, זה הפנים של העיר שלנו, שבאים שרי חוץ לשם באופן תדיר, יש לנו שם 5 שגרירויות. עמודים מעץ מלפני 60 שנה, עם חוטי חשמל תלויים שאין בשום מקום בעיר.

???: איפה? באיזה רחוב?

מר שמואל לרמן: בתל בנימין. אצלי. אל תפריעו לי, בחייכם, אפשר לא להפריע לי?

מר אביהוא בן משה: זה אזור של העניים שם, דרך אגב.

מר שמואל לרמן: נכון, של העניין, שאנחנו משלמים,

מר אביהוא בן משה: רוב העניים מתרכזים באזור הזה.

מר שמואל לרמן: לא משלמים בכלל ארנונה. אבל זה לא קשור מה אני משלם. זה הפנים שלנו כעיר. אדם, תן לי בבקשה לדבר עם עזרא,

עו"ד דוד מנחם: שמוליק, למה לא אמרת את זה לעזרא לפני כן?

מר שמואל לרמן: ממש חורה לי הלב, כאילו השכונה לא קיימת. זה הפנים שלנו כעיר. קבלו את זה כאיזו שהיא תגובה לטפל בדברים האלה.

מר אדם קניגסברגר: אני אמרתי לך במה מדובר.

מר אריה מזרחי: שמוליק, למה אתה מוציא את דיבת העיר רעה? העיר מתנהלת לעילא ולעילא.

מר רון קוגמן: שמוליק, עזרא רוצה לענות.

מר שמואל לרמן: בבקשה, אני רוצה לתת לעזרא לענות.

מר אריה מזרחי: יש פה ניהול לעילא ולעילא.

מר עזרא נחום: מר אדם, אני רוצה להשיב לך, אני מבקש את תשומת ליבך. לפני מספר ימים הובא לידיעתי פוסט שפרסם מר אדם.

מר אדם קניגסברגר: לא, זה היה במועצה.

מר עזרא נחום: דקה. פרסמת פוסט בפייסבוק. הפוסט דיבר על בזבוז כספי ציבור שאגף תשתיות מחלקת דרכים מחליפה את המדרכות ברחובות הנהר. האמן לי, מפאת כבודך, לא רציתי להגיב, לא בפייסבוק,

מר ישראל זינגר: אל תפריע לו.

מר עזרא נחום: תרשה לי להשלים.

עו"ד דוד מנחם: אדם, אתה הגזמת גמרי. אדם, אתה רוצה שיתייחסו למה שאתה אומר? ואתה אומר שמפריעים לך. אבל כשעונים לך אתה הולך לבודאגה ...

עו"ד גלעד שריר: תגיד לי, כשהוא מדבר וכולם הולכים, אז זה לא מפריע לך. עכשיו מפריע לך שהוא מסתובב?

עו"ד דוד מנחם: אבל לא, אבל זה עליו. עונים לו.

עו"ד גלעד שריר: הוא לא רוצה לשמוע, מה אכפת לך?

עו"ד דוד מנחם: אז אל תענה לו. עזוב אותו, יאללה.

מר ישראל זינגר: תענה לו. תענה לו.

עו"ד דוד מנחם: בוא נעבור לנושא הבא. אהה, לענות לו? ראש העיר, לענות לו?

מר עזרא נחום: אילו מר אדם היה פונה למחלקה ובודק, אז הוא לא היה טועה ומטעה.

מר אדם קניגסברגר: כשהייתי צריך לפנות פניתי,

מר ישראל זינגר: שקט.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מה יש לו?

מר שמואל לרמן: אדם, די, בחייך.

מר ישראל זינגר: אדם, סליחה אבל די.

מר עזרא נחום: מר אדם פרסם שהעירייה מבזבזת כספי ציבור שמחליפה מדרכות במקום שבבנייה, שלא יעלה על הדעת שישקיעו ויחליפו את המדרכות. מר אדם, ברחובות הנהר תוקצב בשנת 2017 החלפת המדרכות. אגף התשתיות עיכב את ביצוע העבודה עד להשלמת הבנייה. מה שנעשה ברחובות הנהר, לאור פניות של תושבים, מנהל מחלקת התנועה סייר במקום ונעשים שם שינויים גיאומטריים בטיחותיים בלבד. לא מחליפים את המדרכות ברחובות הנהר, על אף שיש תכנון ויש תקצוב. דחינו את זה עד להשלמת הבינוי של הבניינים של ה-תמ"אות. זה יפה מאד שאתה רואה שעושים שינוי גיאומטרי ואתה קובע שמחליפים את כל המדרכות. בזבוז. לא עניתי לך שם, אתה תוקף אותנו לחינם. אני רוצה להגיד לך שמבקר העירייה בדק בשנת 2017 ו-2016 את מחלקת הדרכים – ציון לשבח קיבלו. אתה יו"ר ועדת הביקורת, בדקת וראית.

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר עזרא נחום: יתרה מזאת, אנחנו גם כן, קבלנים כאלה ואחרים, דע לך, אתה לא יושב בוועדת המכרזים, לאחרונה פרסמנו מכרז, יש 4 קבלנים חדשים שמתעסקים בנושא של תשתיות. לשמחתי היו פעם 3 שכל פעם הם היו זוכים אותם 3, עכשיו יש 4, שניים חדשים בכלל. אז אני מבקש, בפעם הבאה שאתה רוצה להעיר, תשאל אותנו.

מר אדם קניגסברגר: אז אני הערתי לך ואני חוזר עוד פעם.

מר עזרא נחום: תשאל אותנו קודם.

מר אדם קניגסברגר: רחובות הנהר, הפינה של יואב, שם הולכים להרוס את הבניין.

מר עזרא נחום: אז לא מחליפים מדרכות. לא מחליפים את המדרכות.

מר אדם קניגסברגר: אז לך תבדוק.

מר עזרא נחום: שינוי גיאומטרי רק בלבד.

מר אריה מזרחי: שינוי גיאומטרי – הוציאו את הישן, שמו חדש. שינוי גיאומטרי.

מר אדם קניגסברגר: נכון. זהו.

מר שמואל לרמן: אפשר להצביע, רבותי?

עו"ד גלעד שריר: לא, גם אני רוצה לדבר.

מר שמואל לרמן: בבקשה, גלעד. רק רגע, אני רוצה לראות מי רוצה – גלעד, רועי, משה.

מר אדם קניגסברגר: אחר כך יבקשו תוספת שכר.

עו"ד גלעד שריר: לי יש כמה דברים קצרים. אפשר?

מר שמואל לרמן: גלעד, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: אני רוצה להעלות שאלה, עזרא, ואני חושב שראש העיר, השאלה היא יותר אליך מאשר לסמנכ"ל. זה נושא שהעליתי לא פעם ב-4 השנים האחרונות, הן כמחזיק תיק כספים, הן כחבר בקואליציה, ואני מעלה את זה עוד פעם, אולי דווקא מהאופוזיציה קולי יישמע יותר. נראה לי בעיני, לא ראוי, לא בסדר, לא מתוכנן היטב. אלי,

חבר'ה, תעשו טובה, לפחות מקשיבים, אני לא בטוח שאני אקבל מענה. אבל ראש העיר, אני מסתכל על סעיף 4 כדוגמא וסעיף 9 כדוגמא משנית וסעיף 18 כעוד דוגמא וסעיף 19, ומה שחורה לי בסעיפים האלה, אני אגיד לך מה, ראש העיר. נגיד, עבודות פיתוח מתחם הבורסה – על עבודות פיתוח מתחם הבורסה תכננו, לפני פחות משנה, לפני 4 חודשים תכננו חצי מיליון שקל. תכננו והבאנו לפה להצבעה והצבענו על זה. עברו 4 חודשים ואנחנו רוצים להכפיל את התקציב. משהו בתכנון ההוא לא עבד. ואז אני הולך לסעיף 9, שם זה כבר תכנון יותר ארוך, הוא כבר קרה ב-2014, לפני 4 שנים. אבל דיברנו על 14 מיליון שקל ואנחנו רוצים להוסיף עוד 1.2, עוד 10%. שמוליק, גם אתה היית לא פעם, גם כשישבתי כמחזיק תיק כספים זה חרה לי מאד, שבאמצע פרויקט אנחנו משנים את התקצוב שלו ב-10, 15 ו-20 אחוז. תלכו לסעיף 18, הדשא הסינטטי – האם בספטמבר 17, לפני חצי שנה, היתה לנו הערכה לקויה, שעכשיו אנחנו צריכים להוסיף שם עוד 25% בתקציב? איפה הבעיה? אני חושב שמן הראוי, ראש העיר, אני לא אומר לעצור את הפרויקטים, אם עכשיו פרויקט נתקע בגלל מחסור תקציבי כשאנחנו באמצע, או חשבת להרחיב אותו, א', הוא לא יכול לעבור פה בשורה בעיני, הוא יכול טכנית, אבל עוד פעם, ערכית ומוסרית זה לא נכון.

<u>מר משה רווח:</u> גלעד, זה לא קשור. להבהיר לך משהו. סעיף 18 זה משהו אחר.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לא דיברתי על 18.

<u>מר משה רווח:</u> לא, אמרת דשא סינטטי, זה לא קשור ל-

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני לא דיברתי על,

<u>מר משה רווח:</u> אתה אמרת דשא סינטטי.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> יש מגרש דשא סינטטי ברמת עמידר, בסדר?

מר משה רווח: כן. זה לא קשור לפרויקט ש -

עו"ד גלעד שריר: לא דיברתי על שום פרויקט. דיברתי, בספטמבר 17 החלטנו פה במועצת העיר לאשר 300,000 שקל לזה. עברה חצי שנה, קצת פחות, ואנחנו צריכים עוד 80,000 שקל, עוד 25%. הגודל של המגרש היה ידוע, איכות הדשא היתה ידועה, כמה עולה לקנות את הדשא היה ידוע, ואני מניח שגם הקבלן פלוס מינוס ידענו. ואני לא יודע, עזרא, תקן אותי, אתה לא שומע אותי אז חבל, אני לא בטוח שלא ידענו מראש כמה העלות כשהבאנו את זה ל-תב"ר כשיצאנו לקול קורא או למכרז. לא נראה לי שבטווח של 4 חודשים, 5 חודשים, ראוי ונכון לשנות 25% ו-100% אם אני בסעיף 4, ו-25% בסעיף 18, ועוד 9% בסעיף 19, ועוד פעם 9% בסעיף 9. אנחנו מדברים על סכומים גדולים. וראש העיר, עוד פעם, אם הפרויקט ייתקע אם זה לא יקרה, אז ראוי לתקן אולי, אם חשבנו שראוי אז או חשבנו שראוי היום. אבל באותה מידה, ראוי פעם אחת להסביר למועצת העיר איך גדל התקציב הזה ב-100% תוך 3 חודשים או חצי שנה ב-25%. מי טעה? לתת את הדעת על זה, שמישהו גם ייתן את הדין על זה, גם מישהו שעובד, עובד בכיר. דיברנו על זה, אמרנו בזמנו, גם כמחזיק תיק כספים, כשפרויקט יוצא לביצוע ויש לו חריגה כזאת גדולה ועוד בטווח זמן כזה קצר, מישהו צריך לתת הסברים. ואני שואל – האם ניתנו הסברים? כי בסוף פה יש חריגות, תוספות, אני מדבר על הסעיפים לא החדשים, רק אלה של התוספות שהם בפלוס מינוס 3 מיליון שקל. ועזוב את ה-3 מיליון, הם בסביבות ה-30-40% חריגה בממוצע מכל פרויקט כזה. זה לא ראוי, זה לא הגיוני, זה לא מסתדר. זה מתחבר לי, עוד פעם, לחלק מהדברים שדיברנו עליהם קודם. אני חושב שיש פרויקטים כאלה שלא בטוח שניתן להוציא אותם כעת. אבל עזוב, כבר יצאו לדרך. לא הגיוני. לא הגיוני שכל 4 חודשים הפרויקט יגדל בעוד 10-15%, וגם, אתה יודע מה, אין ערובה ובטוחה לכך שבעוד חודשיים לא נאשר עוד 300,000 לזה ועוד 200,000 לזה. אין ערובה לכך. אם לא תגיד – פה יש קו, הקו האדום הוא 7, 8, 9, אחוז חריגה, מעבר לזה לא חורגים ממנו, גם קובעים מדיניות. ואם חורגים ממנו, מי שמנהל את הפרויקט הזה צריך לתת פה הסברים, למועצת העיר, לא רק לראש העיר, כי בסוף השורות האלה עוברות במועצת העיר. אף אחד לא מסביר מאיפה הבאנו עוד 100% בסעיף 4, מאיפה אנחנו צריכים עוד 9% בסעיף 14, וזה מספרים גדולים.

מר אדם קניגסברגר: זאת השיטה. זאת השיטה.

עו"ד גלעד שריר: בסדר, השיטה, אני הערתי על זה בעבר, גם כמחזיק תיק כספים, אף אחד לא יגיד,

מר אדם קניגסברגר: גם אני.

עו"ד גלעד שריר: כן, אבל אתה לא החזקת את תיק הכספים. אף אחד לא יגיד לי כל מיני משפטים ליצניים כמו שדאגו להגיד עכשיו. אמרתי את זה גם אז. אני חושב שזה ראוי גם אז, גם ניסיתי להביא את זה אז, אז זה לא נשמע. אני מקווה שיישמע. אגב, לא צריך לקבל על זה החלטה. אתה צריך לקבל על זה החלטה. יש סעיפים אחרים שמאד מעניינים אותי איך מתקבלות החלטות מסוימות. למשל, קחו את סעיף 15, ורוצים לשפר בית ספר בעקבות פנייה של משרד הבריאות, לא לתת לנו משפט ריק. בוא, יש דו"ח, בוא נראה את הדו"ח. זה דו"ח ציבורי.

עו"ד דוד מנחם: אני בעד. באמת אני אני אומר לך. זה חצי מהסכום ובהנהלה אני אמרתי את זה כשדנו בנושא הזה.

עו"ד גלעד שריר: סליחה, אני רוצה להגיד לך משהו, ב-5 הדקות שלך תדבר.

עו"ד דוד מנחם: אני בעד.

עו"ד גלעד שריר: רגע. אז תדבר. קח את ה-5 דקות שלך, דבר. אבל מה שאני אומר זה שדו"ח משרד הבריאות לא דיבר על כסף, ויכול להיות שזה חצי מהסכום, יכול להיות שזה רבע מהסכום, דו"ח משרד הבריאות אומר – יש בעיה.

עו"ד דוד מנחם: קשה.

עו"ד גלעד שריר: יכול להיות. מגיע לנו לראות אותו כשאנחנו באים לאשר תקציב כזה. אגב, יכול להיות שאני אגיד לך שצריך מיליון, ולא בגלל ש ...

עו"ד דוד מנחם: צריך מיליון.

עו"ד גלעד שריר: חד משמעית, אז צריך להעלות את זה כמו שצריך.

עו"ד דוד מנחם: אני אומר לך, בסדר, אני עוד מעט אתייחס. אני מדבר ברצינות.

עו"ד גלעד שריר: אני נדרש להצביע, ראש העיר, על סעיפים, חלקם מסתמכים על דברים מסוימים, ראוי שנראה את המסמכים. אגב, עזרא, לסעיף שהסברת קודם לרחלי, דבר אחד שלא עושה לי שכל, אם היו 4 מציעים ו-30,000 דולר, במתמטיקה שלי זה 120,000 דולר, ולא אמורים להחזיר לכולם. 120,000 דולר, גם בדולר גבוה, לא אמורים להחזיר לכולם.

מר עזרא נחום: לכולם. לכולם.

עו"ד גלעד שריר: לכאורה, אמור להיות אחד זוכה, אבל,

מר עזרא נחום: אין זוכה.

עו"ד גלעד שריר: חבר'ה, יצאה החלטה רשמית של מועצת העיר, שהמכרז הזה בוטל? כן או לא? אל תגיד כן, כי התשובה היא לא.

מר עזרא נחום: זה החברה הכלכלית.

עו"ד גלעד שריר: יצאה החלטה רשמית.

מר עזרא נחום: לא במועצה, החברה הכלכלית.

עו"ד גלעד שריר: החברה שהוציאה את זה, בואו, אל תענו לי, כי אני לא מטומטם, אני יודע בדיוק מה אני אומר ואתם יודעים גם את התשובה. לא התקבלה החלטה שהמכרז בוטל. לכן, תיאורטית, אנחנו צריכים החזיר ל-3 ולא ל-4. אני זורם עם העובדה ש-8 שנים זה נמרח, אפשר לחשוב שזה בוטל. אבל גם בלחשוב שזה בוטל, ואני לא בטוח שזה חוקי, אבל את זה יבדקו היועץ המשפטי של החברה הכלכלית, כי אם המכרז לא בוטל אני לא בטוח שחוקי להחזיר את ה-120,000.

מר ישראל זינגר: הוא בוטל.

עו"ד גלעד שריר: לא, הוא לא, אף אחד פה לא עונה לי שהוא בוטל. הוא לא ענה לי שבוטל, כבוד ראש העיר. אף אחד מהחברה הכלכלית לא אמר פה שבוטל. אבל והיה ובוטל, עזרא, 4 כפול 30 אצלי זה 120,000 דולר. 120,000 דולר בדולר 6 אולי מגיע ל-700,000 שקל, והדולר הוא לא 6. אז הייתי רוצה להבין מאיפה הפער הזה, כי הסברת לנו בצורה טובה, אגב, וגם מתוך ה-120,000 דולר מגיע לנו חלק מ-רמ"י חזרה, שגם שם הם אמורים להשתתף, אני לא כל כך מבין. כי קיבלנו 338, כתוב 338, אני מבין, אני יודע לקרוא היטב, 338 זה חלקם, חלקם מתוך ה-30 כפול 4. קרי, הם צריכים לתת X אחוז, אז תסביר. אתה הסברת משהו שאני לא כל כך הבנתי.

מר עזרא נחום: כתוב לכם. אנחנו נוהגים גם לצרף לרשימה דברי הסבר. בדברי ההסבר כלול גם כן הנושא של החזר השתתפות של אותם המשתתפים, כולל שכר טרחת עורך דין גם יש. באשר ל-ת"ת, שרשום תוספת תקציב,

עו"ד גלעד שריר: לא הבנתי. לא הבנתי מה אמרת.

מר עזרא נחום: אני אחזור עוד הפעם אחר כך, או קיי? לא כל איפה שרשום תוספת תקציב זו תוספת תקציב לפרויקט. יש תב"רים, תב"רים הם מתמשכים. באשר לסעיף 18 – נכון, היה אומדן ראשוני שנעשה והסתכם ב-300,000 שקל. ואז פתחנו תב"ר. לאחר שהשלימו את התכנון המפורט, ואתה יודע שבתכנון, כשהולכים לתכנון מפורט יכולים דברים להשתנות, האומדן הסתכם ב-380,000 שקל. לא רצינו להתחיל בביצוע העבודה עד שלא נביא את זה כדת וכדין למועצת העיר ונביא את התוספת של ה-80,000 שקל. דיברת לגבי סעיף,

עו"ד גלעד שריר: אני יכול לקטוע אותך? אני לא יודע, שמוליק, אתה מרשה? אם מנהלים דיון חס וחלילה, אני לא יודע, אמרת שעלול להיגרר דיון. עזרא, 25% בעיניך, עזוב, אני מבין שאפשר לטעות ואפשר לעשות אומדן. יש אנשי מקצוע. זה לא אני בבית עושה שיפוץ ופספסתי. יש פה לפחות 2 או 3 אנשי מקצוע שחותמים על הפרויקט הזה לפני שהוא מגיע לפה למועצת העיר, מבוסס על אומדן מאד מקצועי. והמטראז' שם, זה לא פרויקט שהרחבנו ברמת חן והיה 20% חריגה בבית הספר, רצינו עוד כיתה, לא רצינו, התקדם הפרויקט. זה מרחב מאד ברור, ריבוע, מלבן, שצריך לשים שם דשא. הכול ידוע, גם יש לנו הצעות מחיר אני מניח, לא אומדן. כל מה שהשתנה פה זה אולי הקבלן, ופה בסוף אנחנו ב- לא משנה, יכול להיות שתתקן אותי, יכול להיות שאני טועה. אבל אני אומר, בהבנה שלי להניח דשא זה מאד פשוט. 25% חריגה בטווח של 4 חודשים, בעיני מעלה סימן שאלה. אגב, זה הכסף הקטן מכל ההערות. ואני רוצה רק לשאול אותך,

מר אדם קניגסברגר: אבל צריך מכרז חדש.

עו"ד גלעד שריר: רגע. אני שואל עוד פעם, ברשותך עזרא, אם זה, אני מבין, יש פער בין אומדן לבין לבסוף מה שאנחנו מקבלים בפועל, ויכול להיות שטעינו, ומותר לבני אדם לטעות. אבל כשיש לנו כמה אנשי מקצוע שבודקים, בעיני 25% סטייה יש בה בעיה. והייתי רוצה לדעת אם אנחנו בודקים את זה, אם אנחנו מבינים מאיפה היא נבעה, למה, ואיך אנחנו גורמים שזה לא יישנה.

מר שמואל לרמן: עזרא, בבקשה.

מר עזרא נחום: את האומדן, מאחר ומדובר במגרש שמתוחזק ומופעל על ידי מכבי רמת עמידר, האומדן הראשוני הוגש לעירייה באמצעות האגודה ולא העירייה עשתה את האומדן. כשבאו לבצע, מאחר ומפעלי בית עמנואל הם אלה שמתחזקים את מגרשי הכדורגל, כשמפעלי בית עמנואל ניגשו לתכנון המפורט בשביל לבצע, הסתבר שהעלות היא 380 ולא 300 אלף. בשביל זה אני מביא את זה לכאן. האומדן, כפי שאמרתי, האומדן לא בוצע על ידי העירייה.

גב' רחל מרום: איך יכול להיות? איך אתה נותן לדבר כזה לעבור אותך?

עו"ד גלעד שריר: אבל, רחלי, זה לא הוא, זה לא הוא. שמוליק, אני רוצה לבקש, כי ראש העיר לא פה ואתה מנהל את הישיבה, וסגניו זה לא מעניין אותם כל כך כנראה. אבל אני שואל שאלה, אנחנו אישרנו ב-תב"ר פה, אגב, אני לא זוכר, אבל אני מניח שהוא גם אושר אפילו פה אחד, כי האופוזיציה לא מתנגדת לפיתוח העיר. אבל לא מעניין, אדם, לא משנה. אישרנו פה, מועצת העיר אישרה, גם אם הצבעת נגד – אישרת. אישרנו פה במועצת העיר תב"ר, שמבוסס על אומדן שלא עיריית רמת-גן עשתה. בעיני, עוד פעם, יכול להיות שזה רק הראש המעוות שלי, משהו לא ראוי בזה. ייחדנו תקציב לפרויקט ספציפי בלי שאנחנו יודעים כמה הוא עולה. אחר כך יצאנו לפרויקט וגילינו שזה 25% חריגה, כי מכבי שיערכו את זה לא נכון. הוא הלך תכנן תקציב, מנכ"ל העירייה הלך וראה פרויקט, ואז פתאום יש לי 25% חריגה. פה זה כסף קטן הפרויקט הזה, כולה 80,000 שקל חריגה, אבל זה 25%. אגב, כחוט השני יש פה פרויקטים עם חריגות גדולות. אני לא יודע איך אנחנו מעלים את זה. אני לא הייתי שותף לדון כזה. אבל אני חושב שאומדן צריך להיות מבוסס על העובדים שלנו או הגופים, צד שלישי, שהם עובדים אצלנו ומעריכים. ופה אמר הסמנכ"ל משהו, בעיני, שזה מציאותי, זו המציאות, שאני חושב שאנחנו לא יכולים לצאת לפרויקט ולאשר אותו בלי שאנחנו עושים את האומדן. אני לא מבין איך אנחנו, יכול להיות שאני מפספס משהו בניהול עירוני, עוד פעם, יתקן אותי אולי היועץ המשפטי.

מר שמואל לרמן: גלעד, הבנו. הבנתי. או קיי.

עו"ד שלום לוי: אני יכול להגיד לך רק דבר אחד פשוט, כחבר ועדת מכרזים, ויכולים להעיד פה, זה לא שייך גם ל-תב"ר, אבל זה שייך במקרו,

מר שמואל לרמן: גם לבית עמנואל וגם,

עו"ד שלום לוי: להכול. להכול. אני יכול להגיד לך כחבר ועדת מכרזים ויכול להעיד גם צחי וגם שמוליק וגם כל מי שמשתתף פה בוועדה, הרבה מאד, הרבה מאד מכרזים, האומדן לא פוגע, בהפרשים גדולים מאד, של 20-25%.

עו"ד גלעד שריר: השאלה איך לומדים מזה. בחברה שאתה נמצא בה, האומדנים לא פוגעים ב-25-30%?

עו"ד שלום לוי: אני רק אומר לך שאני העליתי לפני שנתיים. האומדנים, מי שקובע פה את האומדנים זה יועצים. מביאים יועצים, אגף הרכש מביא יועצים והיועצים,

מר דני גולדשטיין: יועצים לא טובים. לא טובים.

עו"ד שלום לוי: ביקשנו כבר כמה וכמה פעמים, דני, ביקשנו להחליף את היועצים. עשינו על זה דיונים. ההחלפה של היועצים נעשית, אבל באיטיות. מחליפים, בודקים, אבל זה הליך מאד איטי.

עו"ד גלעד שריר: תשמע, אני לא נכנס לזה ויש ראש עיר ויש מי שעושה,

עו"ד שלום לוי: אולי זו טעות. אולי זו טעות.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אתה יודע כמה זמן אתה מדבר? אתה כבר את הזמן שלך עברת. תן לשלום עכשיו.

<u>עו"ד שלום לוי:</u> אולי זו טעות בכלל לקבוע תב"ר על סמך אומדן.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> נכון. אולי צריך לצאת למכרז, להוציא מכרז, לראות כמה זה עולה. להוציא קול קורא.

<u>מר עזרא נחום:</u> הגזבר לא יכול לחתום על הוצאת מכרז כל עוד שלא מתוקצב.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אז קול קורא למה אנחנו רוצים להוציא.

<u>עו"ד שלום לוי:</u> נכון. נכון. זה כמו הביצה והתרנגולת. וזה היה נכון לקבוע לפי הצעות מחיר, לפי מכרז, אבל זה בלתי אפשרי. הפרוצדורה זה בלתי אפשרי.

<u>מר עזרא נחום:</u> החוק לא מאפשר יציאה למכרז ללא תקציב.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני מבין. אבל יש קול קורא ויש אפשרויות אחרות לבחון אותם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> טוב. רועי, משה, רחלי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני רוצה להגיד, גם לגלעד, תראה, נכון שיש פה סעיפים שהקפיצו את המחיר תוך כדי תנועה, אבל גם יש פה הרבה בקשות חדשות שלא הופיעו קודם לכן, שהתקציב אושר כאמור רק באוקטובר האחרון, כך שלא ברור איך בסיס התקציב פתאום התרומם 4 חודשים אחר כך ב-14.3 מיליון שקל.

עו"ד גלעד שריר: חד משמעית אתה צודק.

עו"ד רועי ברזילי: שלא ברור מה השתנה בהערכה שלנו בתוך 4 חודשים לתקציב. אבל יש לי איזו שהיא הנחה והיא גם מתבססת על איזו שהיא עבודה שהכנתי פעם עם איזה דוקטור למדיניות ציבורית. והוא עשה מחקר ובדק כמה עולות ההכנסות של חברת אקרשטיין, היום זה אקרשטיין ואיטונג, בתקופת בחירות. אז בתקופת בחירות באופן מפתיע יש קשר בין ההכנסה הגולמית שלהם לבין ההוצאה העירונית על תקציב שיפוצים, ב-400%, כשאקרשטיין היו בלעדיים, ב-400%.

מר אדם קניגסברגר: בשנת בחירות.

עו"ד רועי ברזילי: זאת אומרת, יש מתאם,

מר גרשון טוסק: רועי,

עו"ד רועי ברזילי: שניה, תן לי לדבר.

מר גרשון טוסק: אני אעזור לך. בשנות ה-80 זה היה 200-250 אחוז.

עו"ד רועי ברזילי: אז זה עלה אחר כך. והיום יש גם את איטונג שמתחרים בזה, אז זה בכלל. אז יש מתאם בין המחזור הכלכלי לבין המחזור הפוליטי כמו שאתם רואים. והנה בא ידי ביטוי המתאם הזה בצורה הכי ברורה. כאשר באופן מפתיע, כולכם דנים באם הוסיפו או לא הוסיפו תקציב לאן שהוסיפו. אף אחד לא דן איך נוספו 14 מיליון שקל לבסיס התקציב, פתאום, על איזה יסוד. אנחנו מעריכים שהיטלי השבחה יגיעו למימדים האלה. על איזה שהוא יסוד השערתי של, עכשיו אני ואפסי עוד, או אחרי המבול? אני לא יודע איך להתייחס להנחה שעומדת בבסיס הגישה הזאת, שפתאום ערב שנת בחירות אנחנו מעלים את התקציב בהיקף כזה, ועוד זה יעלה, ואנחנו כולנו יודעים שזה לא הדף הראשון שייכנס אלינו כאן. בעוד 3 חודשים אנחנו נקבל דף חדש, שגם בו, נכון גרשון? גם

בו תהיה איזו שהיא עלייה בבסיס התקציב. ועוד הפעם, זה לא על דברים, אתם לא תראו פה בתי ספר, כי בתי ספר לוקח שנתיים לבנות. וגם לא גני ילדים שעכשיו אנחנו חייבים לעשות ולבנות בכל מיני מקומות, כי זה לוקח גם שנתיים לראות. והתושבים לא יראו את זה. אנחנו כן נראה עמודי תאורה ברמת אפעל, כי את זה אפשר לעשות בתוך 3 חודשים ובבחירות לגזור את הסרט. ואנחנו כן נראה את כל הדברים האלה שיהיה אפשר כאן ועכשיו לראות את זה עד הבחירות. ושימו לב, אין פה דבר אחד שהוא פרויקט מתמשך, יש פה רק פרויקטים שיסתיימו ערב הבחירות. אז לא טעו בשיקול הדעת אז, בנו את שיקול הדעת באופן כזה שכל התקציב יתנקז לנקודת זמן אחת ובבת אחת ייצא וישתחרר פרויקטים ראוותניים.

אני רוצה להתייחס קונקרטית לעניין הזה, ואני חושב, עזרא, נכון שזו עבודה טובה ונכון שכל הדברים האלה הם חשובים והנה אנחנו נכנסים עוד מעט ללחץ, אבל למה אין מכל הדברים האלה את אותו לחץ שזורם מהציבור? למה אין פה גן ילדים שאנחנו רוצים לבנות? למה אין פה כיתות שאנחנו רוצים להוסיף? הלא אתה יודע בעצמך שזה הדברים הכי חשובים. אבל אתה תסכים לאיזה עמודי תאורה ואתה תסכים לאיזה עוד שיפוץ בבורסה של 8 מיליון שקל. הכול בסדר. אבל הדברים שבאמת התושבים צריכים, הם לא יקבלו בשנת הבחירות, הם רק יקבלו את התפאורה.

ועכשיו אני רוצה להתייחס לעוד משהו שבעיני גם לא נבדק. קודם כל, כשכותבים דברי הסבר, גם לחוק וגם לתקציב פיתוח, מצופה שיהיה דברי הסבר. אין פה דברי הסבר.

<u>מר עזרא נחום:</u> יש. יש.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אין פה רציונאל,

<u>מר גרשון טוסק:</u> יש. קיבלת.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אין פה רציונאל שמסביר כל דבר בנפרד מה הסיבות ומה הטעמים לאותה השקעה על פני השקעה אחרת. יש פה רק את ההסבר מהו ה-תב"ר ומהו הכסף, בסדר, ולמה אנחנו עושים את זה. אבל אין הסבר למה דווקא את זה ולא דבר אחר. למה דווקא אנחנו צריכים עכשיו את ההשלמה הזאת או לא את ההשלמה הזאת. זה לא דברי הסבר, תסלח לי, אני אומר זה הערה טכנית.

עכשיו עוד הערה לגבי, ועוד פעם יתקפו אותי הציניקנים, לגבי סעיף 15 ל-תב"ר. תראו, הוראות חוק חינוך ממלכתי קובעות שמוסד מוכר שאינו רשמי, או רשמי שאינו מוכר, או הפוך, אני כבר לא יודע איך זה נקרא, סעיף 11 להוראות קובעות שמוסד כזה לא מתוקצב מכספי הרשות לצורך בנייה, גם לא לשיפוץ. התקציב שלו מגיע מחוק חינוך ממלכתי. אסור לרשות המקומית להשתתף בתקציב שיפוץ למוסד כזה. אסור בחוק. מישהו מסוגל לתת לי את ההסבר, סעיף 11 לחוק וסעיף 9 לחוק, שתי התקנות האלה קובעות שאסור להשתתף בתקציב הזה. זה כפל תקציב ואף אחד, וכבר הערתי על זה פעם אחת לדעתי, ואף אחד לא נותן את הדעת על זה.

<u>מר גרשון טוסק:</u> רועי, סליחה, אני מבקש לחזק אותך. אדוני היו"ר, אם זה נכון, אני מבקש להצהיר שזה ייבדק מיד ביום ראשון.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> או קיי. אז אני מציע גם לבדוק את,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני מציע אולי לשקול אם לא,

<u>מר גרשון טוסק:</u> לא לוקח סיכונים עם החוק. אם זה החוק, אני לא יודע, אני מבקש שזה ייבדק.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> תבדקו. שימו לב, זה תקציב לא שוטף.

<u>מר גרשון טוסק:</u> ברור. ברור.

<u>מר אלי מוסרי:</u> זה תב"ר.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לא, כי יש הוראות שונות לגבי התקציב השוטף.

<u>מר אלי מוסרי:</u> זה תב"ר, מה?

עו"ד רועי ברזילי: זה פשוט גם הזכיר לי, בדיוק אתמול קיבלתי יווטס-אפ, שמעתם על מה זה חדרי חושך? מתברר שאותו מוסד חינוך, בדיוק אותו מוסד חינוך שאני מדבר עליו, יש בו חדר חושך, שאם חלילה אם איזו ילדה מגיעה עם חצאית לא ארוכה מדי, היא נשארת 5 שעות בחדר החושך.

גב' רחל מרום: איפה? בבתי ספר?

עו"ד רועי ברזילי: במוסד הזה.

???: איפה שמעת?

עו"ד רועי ברזילי: מעדות של מישהי שלמדה שם.

גב' אדוה פולק: אני שמעתי על מורה עיוורת שעשתה חדר חושך, היום כתוב בעיתון.

מר אלי מוסרי: רגע, על זה צריך להביא לפה evidence.

עו"ד רועי ברזילי: אני אביא evidence. אני אביא evidence, אין בעיה. אני אביא evidence, יש לי את ה-evidence .

מר אלי מוסרי: זה חזק.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני אומר, זה גם היה, אין לנו שליטה על החינוך הזה, אדון בודאגה, אני אומר את זה בהערת אגב, שהיא מאד בעייתית. אז אני, עוד פעם, אני מצטרף גם לדברים שגלעד אמר, אני מחזק אותם, אני חושב גם שהם נאמרו, אבל באמת האלמנט המשמעותי כאן, שמישהו יסביר איך נוספו 14 מיליון שקל על בסיס, או לפחות על פי איזו הערכה הדברים האלה נעשו. תודה.

עו"ד גלעד שריר: שנוספו בטווח של 3 חודשים. זה מה שהתכוונת להגיד.

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה.

מר משה בודאגה: לגבי הנושא הזה של המבנה הזה שדיברת עליו – מדובר במבנה שלנו, בניין שלנו.

עו"ד רועי ברזילי: לא רלוונטי.

מר משה בודאגה: כן רלוונטי.

מר ישראל זינגר: אל תפריע לו בבקשה.

מר משה בודאגה: אמרת, אתה רוצה לשמוע תשובה? תקבל תשובה. מאחר והבניין הוא בניין שלנו ומדובר שם בנושאים שצריך לטפל בהם, גם בטיחותיים וגם נזילות מהגג,

עו"ד דוד מנחם: בטח זה ... דיבר.

מר משה בודאגה: כן. נכון.

עו"ד דוד מנחם: כמה היה צריך לממן לפי הדו"ח? מיליון. אישרתם רק 400,00 ואמרתי את זה בהנהלה,

עו"ד רועי ברזילי: אסור לאשר שקל.

עו"ד דוד מנחם: גם לך וגם לראש העיר. לומדים שם ליבה, זה לא קשור,

עו"ד רועי ברזילי: אני מציע, לפני שאתה עונה, אני יודע שזה בניין שלנו, לא חשבת שאני חושב אחרת. אני מציע לך לבדוק את זה לפני שאתה מדבר. ואם לא, לפחות תקבל את זה בכתב.

עו"ד דוד מנחם: רועי, כמו עם המרכולים, אתה עושה איפה ואיפה בתלמידים. שמעת?

עו"ד רועי ברזילי: אני לא עושה איפה ואיפה. הם מקבלים כסף מהממלכה.

עו"ד דוד מנחם: כמו במרכולים. כמו במרכולים.

מר משה בודאגה: רועי, רועי, אני לא בבית משפט ...

עו"ד רועי ברזילי: אני מבקש לתת לי את התשובה בכתב.

מר משה בודאגה: רגע, תן לי לדבר. שמעתי אותך, תן לי לדבר. דיברת חצי שעה, תן לענות.

מר ישראל זינגר: רועי, דיברת, עכשיו הוא עונה לך. עכשיו המנכ"ל.

מר משה בודאגה: אני חוזר ואומר, כל המבנים האלה שהם מבנים של העירייה, אנחנו מאז ומתמיד סייענו ובנינו ותיקנו.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא אומר שזה חוקי.

מר ישראל זינגר: רגע, אל תפריע לו.

מר משה בודאגה: בסדר.

עו"ד דוד מנחם: משרד הבריאות קבע,

מר משה בודאגה: רגע, תן לי, אל תפריע לי.

מר ישראל זינגר: רגע, אף אחד לא הפריע לך וזה בסדר, אל תפריע לו, תן לו לסיים.

מר משה בודאגה: זה אחד. לגבי הנושא של השקעה בכבישים, מדרכות, חשמל וכו', אני רוצה לומר לך שרוב התקציב הולך למערכת החינוך. תבדוק מה אנחנו משקיעים בחינוך בשנים האחרונות, יש לנו בית ספר בדרך, בית ספר ענק שעולה 150 מיליון שקל,

עו"ד דוד מנחם: 150 אלף שקל?

מר משה בודאגה: 150 מיליון שקל.

עו"ד רועי ברזילי: דיברנו על ה-תב"רים האלה.

מר משה בודאגה: אני מדבר בכלל על תב"רים.

עו"ד דוד מנחם: 150 מיליון. וה-400,000 מה זה, לעומת ה-150 מיליון?

מר משה בודאגה: אל תפריע, מספיק, נו.

עו"ד דוד מנחם: לא, אני רוצה לדעת.

מר משה בודאגה: מספיק, נו.

עו"ד דוד מנחם: לא, לדעת על מה הוא מדבר. גם במרכולים הוא עושה סכסוך בין תושבים.

מר ישראל זינגר: מנחם. מנחם.

עו"ד דוד מנחם: אבל אותו לא מעניין התשובה. אותו מעניין לדבר לפרוטוקול וזהו, ולקשקש. מה אתה חושב?

מר אדם קניגסברגר: ומה אתה עושה? ומה אתה עושה?

עו"ד דוד מנחם: מרכולים. לא לעשות שינויים לפני בחירות אמרתם. מרכולים זה בסדר.

מר אדם קניגסברגר: הבנו. הבנו. מרכולים.

עו"ד דוד מנחם: הבנת? תחזור מה אמרתי. תחזור מה אמרתי.

מר ישראל זינגר: מרגו, מרגו, לא מרכולים, מרגו.

עו"ד דוד מנחם: עזוב, אדם, עוד מעט אני נותן לך את הפיקוח ואת הפיקוד במרכולים, תזכור.

מר ישראל זינגר: אריה, תפוס פיקוד. מי תופס, אריה?

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, אני נותן לאדם לשמור על עצמו.

מר ישראל זינגר: או קיי. טוב.

מר אדם קניגסברגר: אני לא צריך לשמור על עצמי, אתם צריכים לשמור על עצמכם. לא אני בחקירה.

עו"ד דוד מנחם: אנחנו כבשים, אההה? אתם מציגים צביעות. אמרתם לא לשנות שום דבר והמרכולים זה בסדר.

מר אדם קניגסברגר: המרכולים באו לפני הבחירות.

עו"ד דוד מנחם: אההה, הבנתי, הבנתי.

מר אדם קניגסברגר: לפני הבחירות.

עו"ד דוד מנחם: מתי?

מר אדם קניגסברגר: לפני חודשיים, שלושה, ארבעה.

עו"ד דוד מנחם: אההה, זה לא הבחירות.

מר אדם קניגסברגר: לא.

עו"ד דוד מנחם: אבל אמרתם לראש העיר לפני חצי שנה, הצעה לסדר שנאמת על החינוך והכול, אתה הבאת אותה חצי שנה לפני כן, אמרת שזה בחירות. שכחת?

מר אדם קניגסברגר: לא.

מר ישראל זינגר: הוא לא זוכר, מנחם.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, לא, הוא אמר נכון. הוא לא שכח. הוא זכר והביא את זה עוד פעם.

מר ישראל זינגר: הוא שכח.

עו"ד דוד מנחם: אבל אתה יכול להביא את זה עוד פעם.

מר ישראל זינגר: הוא שכח.

עו"ד דוד מנחם: יש לך עוד 8 חודשים.

מר אדם קניגסברגר: בפעם הראשונה שהבאתי את זה, זה היה בעקבות כתב האישום.

עו"ד דוד מנחם: הבנתי. היה כתב אישום? למה לא אמרת לנו?

מר ישראל זינגר: לא היה. הוא רק לא מבין.

עו"ד דוד מנחם: אהה, הבנתי. היה כתב אישום, הבנתי.

מר משה בודאגה: אני יכול לומר משפט, דוד?

מר ישראל זינגר: בבקשה, המנכ"ל.

מר משה בודאגה: לגבי הנושא של התקציב הבלתי רגיל. קח את הספר של התקציב הבלתי רגיל ותבדוק את ההשקעות בחינוך. רוב ההשקעות הן בחינוך. חינוך זה לא מהיום למחר. כשאתה בונה בית ספר,

לוקח שנתיים ושלוש. אתה בונה אגף – לוקח לך לפחות שנה ומשהו. כשאתה בונה גן ילדים – לוקח לך לפעמים שנתיים. וישנם פרויקטים שלוקח פחות זמן. ויש גם נושאים בטיחותיים. אם לדוגמא אנחנו עכשיו מאשרים תב"ר לנושא המקלטים, עשינו סקר והסתבר שהמקלטים במוסדות חינוך, יש איתם בעיה, ולכן ביקשנו תב"ר לנושא הזה. כך שאנחנו מקיפים את מלוא הנושאים. לא נותנים עדיפות לאף נושא אלא אם זה נושא בטיחותי שצריך לטפל בו בעדיפות עליונה.

מר ישראל זינגר: תודה. הלאה.

עו"ד דוד מנחם: אני גם צריך לדבר.

גב' רחל מרום: אני קיבלתי רשות.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שניה, שניה, שניה, שיתנו לה לדבר. כולם רגועים? בבקשה, רחלי.

גב' רחל מרום: אני הקשבתי ברוב קשב לדברים ששלום העלה בתור חבר ועדת מכרזים ודי נדהמתי. והשאלה שלי היא לעו"ד שואקה – לאור מה ששלום מתאר על סטיות ניכרות מאומדנים, בוא נהיה "לארג'ים" ונלך על מעל 25%. האם זה לא עילה על פי רוב לפסילת מכרז או ליציאה מחודשת, שמיעוט המקרים יהיה חוות דעת שתניח את הדעת. זאת אומרת, יש פעמים שחוות דעת יכולה להניח את הדעת, ומקרים כאלה קורים, אבל לא בתור מקובלה ונוהג. וזאת השאלה. זאת אומרת, האם אתה לא מוצא לנכון, בהנחיה של ועדת מכרזים, באמת להבטיח את זה?

עו"ד דוד שואקה: ועדת מכרזים פועלת כחוק. יש יושב ראש שמנהל אותה ביד רמה, יש יועץ משפטי בכל ישיבה שבודק שהכול נעשה לפי החוק. ולכן, אני לא מתייחס לאמירה כללית שנאמרה פה.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

מר צחי זליכה: אני רוצה להוסיף עוד משהו, ראש העיר, ברשותך. יש מקרים שבאמת שלום צודק שיש אומדן שהוא גבוה מדי. אבל מה אנחנו עושים, בודקים מיד? רואים את המקבץ. ואם המקבץ נניח הוא, כולם, כל המציעים נתנו באותו גובה של מחיר, זאת אומרת שמי שעשה את אומדן טעה. מה שאנחנו עושים, מביאים את היועץ בדרך כלל אלינו לשימוע, היועץ מסביר, בדרך כלל הוא מגלה שהוא טעה כי הוא לא העריך כך וכך, לכן אין סיבה לפסול כזה מכרז. מה שאנחנו נותנים, אנחנו נותנים הוראה את היועץ הזה יותר לא להעסיק בעירייה, ועשינו את זה פעם או פעמיים בוועדת מכרזים, ואני חושב שאנחנו עם יד על ה- לא בקלות ככה נותנים לדברים להתנהל ולעבור לידינו.

מר ישראל זינגר: תודה.

גב' רחל מרום: וזה חל גם על יועצים וגם על פרויקטים?

מר ישראל זינגר: חברים, רגע. לא בלי רשות דיבור, סליחה. מנחם.

עו"ד דוד מנחם: דני, תקרא בבקשה לרועי ו - -

עו"ד שלום לוי: סליחה, דוד, שלא יישמע או לא יובן שאני חלילה באתי להגיד שמשהו בוועדת המכרזים,

מר ישראל זינגר: אני לא הבנתי כך. ניסו להבין כך.

גב' רחל מרום: הקשבתי לדבריך, שלום, דבריך היו ברורים.

עו"ד שלום לוי: לפי הדברים של דוד שואקה, כאילו זה לא קשור, אבל,

גב' רחל מרום: הוא היה מאד מיליטנטי וזה בסדר, אני יכולה להבין אותו, אבל צריך לבדוק את זה.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

עו"ד דוד מנחם: אדם, דווקא אתה כמנהל בית ספר שהיית, רועי וגלעד יצאו, אבל אתה כמנהל בית ספר,

מר אדם קניגסברגר: לשעבר. לשעבר.

עו"ד דוד מנחם: לשעבר.

מר אדם קניגסברגר: כמו שאתה מתקן אותי – לשעבר.

עו"ד דוד מנחם: אמרתי, לשעבר. נתתי לך כבוד, המשכתי עם מנהל בית ספר.

מר אדם קניגסברגר: תודה. תודה.

עו"ד דוד מנחם: לגבי בן איש חיל – קודם כל, יש שם תלמידים והם זכאים לקבל לא פחות מאחרים. לטעמי הם מקבלים הרבה פחות. גם הדו"ח ממשרד הבריאות שבא, האומדן לעשות את השיפוץ הוא קרוב למיליון, ואני אמרתי את זה בהנהלה באותה ישיבה שהיתה, והיו לי חילופי דברים מאד חזקים בנושא הזה גם עם ראש העיר וגם מול משה, כי ישנם דברים באמת בטיחותיים שצריכים לתקן, כגון חדר האחות, חדר השומר, שירותים ודברים שכאלה. אני מקווה שאמרתם שאתם תטפלו בזה בהמשך וזה מה שיהיה. ומה שרועי עשה פה, אני לא אוהב לדבר כשהבן אדם לא נמצא, אז אמרתי לו כבר לפני כן ואני חוזר על המשפט, זה מה שנקרא לעשות אפליה בין תלמידים שלא כדין. על פי החוק חייב לתקן, חייב, לא משנה מה יהיה.

מר ישראל זינגר: אלי, משפט אחד והצבעה.

(מדברים/צועקים ביחד)

מר אדם קניגסברגר: הוא פנה אלי. פנית אלי. אני מסכים איתך, אסור לעשות אפליה בין ילדים, מסכים. אבל הוא לא דיבר על זה.

מר ישראל זינגר: תמשיך, אלי, אל תתייחס, תמשיך. הכול מוקלט.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, הוא דיבר על זה,

מר ישראל זינגר: לא, לא, שום סליחה. תמשיך, אלי.

מר אלי מוסרי: אדם, תן לי רגע, תן לי.

מר אדם קניגסברגר: בבקשה.

מר אלי מוסרי: בקדנציה הקודמת, אדוני ראש העיר, בקדנציה הקודמת אני זוכר מצוין, היתה החלטה אפילו בוועדת מכרזים, שברגע שיש פער בין האומדן לבין ההצעות שמתקבלות מעל 25% מבטלים את המכרז.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

מר אלי מוסרי: בקדנציה הקודמת, צחי. 25% מעל. זה בפרוטוקולים.

מר אדם קניגסברגר: מעל 25% - מכרז חדש.

מר אלי מוסרי: זה בפרוטוקולים, צחי, תבדוק אותי.

מר אביהוא בן משה: אלי, א', אני מסכים איתך, אבל זה לא היה ב-2009,

מר אלי מוסרי: בקדנציה הקודמת.

מר אביהוא בן משה: 2003-2008, היינו ביחד וזה מה שעשינו.

מר אלי מוסרי: אני זוכר, או קיי, אבל זה היה.

מר אביהוא בן משה: כן. נכון.

מר אלי מוסרי: אבל דיברנו על 25%.

מר אביהוא בן משה: אבל זה לא היה בקטע הזה שלו.

מר אלי מוסרי: יכול להיות שלא איתו, אבל אני זוכר.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

מר אלי מוסרי: זה דבר אחד. דבר שני, אדוני ראש העיר, זה באמת, אתה יודע, אני רוצה להצטרף פה לחברי, איפה הייתם באמת אתם, אדוני ראש העיר וחברי הנהלת העיר, עם כל הכבוד, שתוך חודשיים העליתם את התקציב של ה-תב"רים, תוך חודשיים, ב-14 מיליון שקל, שזה בערך, אני יודע, 270 – 7%. איך עשיתם דבר כזה? תודה רבה.

מר ישראל זינגר: תודה. אפשר לעבור להצבעה? בבקשה, שמוליק.

מר אביהוא בן משה: אולי כדאי שתצלצלו להצבעה?

מר שמואל לרמן: כן, כן, תלחצו שם על הפעמון. בואו תיכנסו. רבותי, אנחנו בהצבעה על סעיף 3-א-4 בסדר היום של כספים – אישור רשימה מס' 2 בתקציב הפיתוח לשנת 2018 שהוצג כאן כרגע. מי בעד אישור רשימה מספר 2? יצביע. בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: רגע, אתה מדבר על כל הרשימה?

עו"ד רועי ברזילי: למעט הסעיף שדיברתי עליו. אני מבקש לסייג אותו.

מר רון קוגמן: רגע, שמוליק, הצבעה על כל הרשימה?

מר שמואל לרמן: אני מצביע על כל הרשימה, כן. מצביע על כל הרשימה. מי בעד לאשר את הרשימה כמו שהוצגה, על כל סעיפיה במלואם?

עו"ד רועי ברזילי: למה? למה צריך ככה? זה לא אמור להיות ככה בתקציב.

מר רון קוגמן: רמי, אתה מצביע?

מר רמי פדלון: אני בעד, רק לא משתתף בסעיף של מרום נווה.

מר רון קוגמן: הבנתי. 6-5-4-3-2-1-, צחי, אתה מצביע?

12-11-10-9-8-7, אביהוא – 13. 13 בעד.

מר רמי פדלון: אני בסעיף 17 לא השתתפתי.

מר שמואל לרמן: לא השתתף ב-17.

מר אריה מזרחי: מה עם הסתייגויות? רגע, למי שיש הסתייגויות?

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מבין, כשאני מבקש הסתייגויות אז אין, אבל כשרמי,

מר אביהוא בן משה: כי אתה אופוזיציה, אתה לא יכול.

מר שמואל לרמן: רועי, רק דקה. השאלה, אתה רוצה,

עו"ד רועי ברזילי: אבל זה משנה את האופן שבו אני אחליט איך להצביע. אם יש אפשרות להסתייג, ולדעתי יש אפשרות,

מר אביהוא בן משה: לא, אם אתה בקואליציה אתה יכול, באופוזיציה אתה לא יכול.

מר שמואל לרמן: אתה רוצה לאיזה סעיף,

עו"ד רועי ברזילי: לא אני.

מר אריה מזרחי: יש הסתייגויות נקודתיות.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא פרטי שלי. סעיפים תקציביים, עד כמה שאני יודע, מצביעים עליהם או במקשה אחת אם כולם מסכימים או בהסתייגויות.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. אין בעיה. אתה רוצה להצטרף,

עו"ד רועי ברזילי: אני מבקש להעלות הסתייגות לסעיף שאמרתי, שלטעמי הוא לא חוקי.

מר שמואל לרמן: איזה סעיף?

עו"ד רועי ברזילי: 15.

מר דני גולדשטיין: אולי צריך להוציא אותו ולבדוק את החוקיות שלו.

מר שמואל לרמן: תן לי לנהל, בחייך, אני מסתדר. אולי עוד אחד יתמוך וייצא לך יותר טוב, מה אכפת לך?

מר אריה מזרחי: גרשון אמר שהוא יבדוק את החוקיות שלו, אז למה מצביעים עליו?

מר שמואל לרמן: איפה גרשון? גרשון, סעיף 15, מה הבעיה, רועי?

מר אריה מזרחי: להוציא אותו. הוא לא חוקי.

עו"ד רועי ברזילי: מה, אתה רציני? דיברתי על זה עכשיו איזה שעה.

מר שמואל לרמן: אני לא שמעתי כל מילה. אתה טוען שהוא לא חוקי? בקצרה.

עו"ד דוד מנחם: אז שיתנגד.

???: מי אמר שהוא לא חוקי?

עו"ד דוד מנחם: הוא אומר, רועי אמר – הוא לא חוקי. בא אריה עכשיו ואומר – חוקי.

מר אריה מזרחי: ואמרו שיבדקו. אז למה,

עו"ד דוד מנחם: היועץ המשפטי אמר לך חוקי ו-200 פעם זה היה ככה וצריך להירגע. ואתה, ברמת שקמה, עוד שנה ל- אחד כזה, אתה רוצה להיות ראש עיר? בשניה סובב אותך. על דבר כזה נופל מועמד לראש עיר. אני מתכוון ברצינות.

מר אריה מזרחי: תרשה לי לא להגיב, טוב?

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: אני לא מסוגל. אתה חושב שבא לי לעמוד פה ולריב עם כל אחד? אין לי כוח יותר. רבותי, האופוזיציה רוצה להצטרף בלי להצביע על סעיף,

עו"ד רועי ברזילי: אני מצטרף, מסתייג לסעיף הזה. בוא נעשה את זה ככה.

מר שמואל לרמן: אני מוכן להעלות את זה עוד פעם להצבעה כדי לקבל תמיכה יותר גדולה של כולכם. יש מישהו מכם שרוצה להצביע עבור סעיפים מסוימים ולהצביע חלק לא?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: רגע, אבל כבר הצבעת על הכול.

מר שמואל לרמן: אני יכול לחזור אם אתם רוצים להצטרף.

עו"ד רועי ברזילי: אז תחזור להצבעה.

מר שמואל לרמן: אני אחזור להצבעה כדי לקבל תמיכה גם מהאופוזיציה, זה שווה משהו בחיים. נקודה כזאת: מי בעד לאשר את רשימה מספר 2? מי שרוצה להצביע בעד, למעט סעיפים מסוימים, אני ארשה לו. כלומר, אם אתה רוצה, אדם, להציע על הרשימה למעט סעיף 3 ו-19 – מותר לך.

עו"ד רועי ברזילי: לרמן, שניה, קצר. זה פשוט, השיטה לא נכונה. אתה צריך להגיד – מי רוצה להסתייג למה? להעלות את ההסתייגויות ואחרי זה להעלות את הכול להצבעה. ככה זה עובד, כי אחרת מה, כל אחד יגיד על מה הוא רוצה להסתייג אחרי שכבר היתה הצבעה? זה לא עובד ככה. השיטה לא נכונה.

מר שמואל לרמן: רבותי, שבו שניה בשקט כדי שנוכל לנהל את ההצבעה. אדם, תן לי דקה. מכיוון שיותר טוב שכל הרשימה תאושר כמה שיותר בתמיכת חברי הקואליציה והאופוזיציה, הבנתי שלכמה מכם אין בעיה לאשר את הרשימה, למעט סעיפים מסוימים.

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר אריה מזרחי: כן.

<u>מר שמואל לרמן:</u> א', דוד, אם הצבעתי, אני יכול לחזור על ההצבעה, כי חלקם לא הבינו שהם יכולים להצביע ולהסתייג לחלק מהסעיפים?

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> זה לשיקולך, אתה היו"ר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> או קיי, אז אני אצביע עוד פעם.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> תסביר אבל.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני יודע.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> אני רוצה להציע, אם אתה הולך לכיוון הזה, שזה יהיה מסודר. א', שיצביעו כל אלה שמצביעים ללא הסתייגות. אחר כך, כל מי שמצביע בעד אבל עם הסתייגות, שיגיד מה ההסתייגות שלו, ובסוף יצביעו כל המתנגדים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> יפה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> הבנתי. או שמנגד, רועי הציע, מי שרוצה להסתייג, להצביע על ההסתייגויות וכל השאר יהיה פה אחד.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> כל אחד מאלה שרוצים להצביע אבל יש להם הסתייגות, יגידו – אני מצביע בעד, אבל מסתייג בסעיף זה וזה. השני יגיד – אני בעד, אבל מסתייג בסעיף זה וזה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אבל שניה רגע.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רועי, זה טכניקה, זה לא חשוב. רועי, זה התעסקות בשטויות.

עו"ד רועי ברזילי: אני שואל שאלה – מה יקרה אם עכשיו בהצבעה הראשונה,

עו"ד דוד מנחם: אמר לך היועץ המשפטי איך לעשות.

עו"ד דוד שואקה: אתה, הולכים לקראתך ואתה רק מסבך את העניינים.

מר שמואל לרמן: רועי, תעזוב, אתה רק מסרבל את זה. רבותי, בואו, אני חוזר על ההצעה עוד פעם. גם הם רוצים לתמוך, מה אכפת לי? גם הם רוצים לתמוך.

עו"ד דוד שואקה: שזה יירשם שהוא הסתייג. יהיה רישום שהוא הסתייג, גם אם זה לא התקבל.

מר שמואל לרמן: מי רוצה להצביע בעד? מותר לכם להגיד שאתם בעד בהסתייגות שאתם לא סעיף 5, 4.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה להודיע על ההסתייגות שלי ואחר כך אני מצביע בעד.

מר שמואל לרמן: אתה תגיד תוך כדי הצבעה שאתה למעט הסעיפים האלה והאלה. אני אגיד לך. בבקשה.

מר רון קוגמן: קודם כל לספור.

מר שמואל לרמן: אתה לא צריך. יש רשימה. אפשר כל אחד בלי העצות שלו אלי? תאמינו לי, אני מסתדר.

???: אבל אתה לא מסתדר.

מר שמואל לרמן: אני כן מסתדר.

???: אתה לא מסתדר. תשמע מה היועץ המשפטי אומר לך – אי אפשר להצביע במעורב. אי אפשר.

מר שמואל לרמן: אתה לא יכול שאדם יצביע בעד למעט סעיפים 5 -8? תצביעו רגיל, אין בעיה. אין לי כוח פשוט. על כל 'פיפס' נהיה פה סיפור כל כך,

עו"ד רועי ברזילי: לא המצאנו את הגלגל. מצביעים קודם כל על הסתייגויות בחוק, תמיד מצביעים על הסתייגויות קודם, אחרי זה מצביעים על החוק.

מר שמואל לרמן: כל אחד יש לו מה להגיד בשיטה שלו.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אבל זו לא שיטה שלי, אני לא המצאתי.

מר שמואל לרמן: אתה יכול להצביע, להגיד שאתה לא תומך בסעיפים אלה ואלה.

עו"ד רועי ברזילי: לא, לרמן, לרמן,

מר שמואל לרמן: אבל אני קובע.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אתה לא קובע את החוק.

מר שמואל לרמן: אני כן קובע. אני מנהל את הישיבה.

עו"ד דוד מנחם: אתה מנהל, אז יאללה, תעשה הצבעה.

מר שמואל לרמן: לא רוצה. די, נמאס לי מכל דבר, רועי, תקשיב,

עו"ד רועי ברזילי: אין לזה היגיון.

מר שמואל לרמן: אבל רועי, תקשיב, לא כל דבר אתה צריך לפתח לדיון, לא לכל דבר, לא לכל דבר. תאמין לי, זה בסדר ככה. תגיש אחרי זה ערר לבית המשפט. די, בחייך.

עו"ד רועי ברזילי: אבל תן לי רגע, תן לי שניה.

מר שמואל לרמן: לא רוצה. די.

עו"ד רועי ברזילי: 3 שניות להסביר.

מר שמואל לרמן: לא, די, מספיק. אתם יודעים מה, בואו, גמרנו, מי שהצביע הצביע בעד. מי מצביע נגד? אני לא חוזר על ההצבעה. הנושא נגמר. מי מצביע נגד? שיצביע.

עו"ד רועי ברזילי: הסעיף הלא חוקי שם – אני מצביע נגד. כולנו מצביעים נגד.

מר שמואל לרמן: 100%. אין בעיה. נגמר סיפור.

עו"ד רועי ברזילי: זו השיטה? בלי הסתייגויות?

מר שמואל לרמן: אין הסתייגויות. מי מצביע נגד הרשימה?

מר אריה מזרחי: אני מסתייג.

מר שמואל לרמן: לא, הכול, אני הולך על מקשה. ככה אני מנהל את ההצבעה.

מר אריה מזרחי: אי אפשר על הכול.

מר שמואל לרמן: יש אפשרות.

מר אריה מזרחי: שמוליק, אני רוצה להעיר את תשומת ליבך,

עו"ד רועי ברזילי: הצבעה על סעיפים תקציביים היא בהסתייגויות. זה החוק קבע, לא אני.

מר אריה מזרחי: המועצה מתנהלת כמו כנסת בזעיר אנפין.

מר שמואל לרמן: ממש לא. ממש לא.

מר אריה מזרחי: מה ממש לא?

מר שמואל לרמן: כי אני יכול בתוקף סמכותי להחליט אם אני מצביע על רשימה, לא חייב להצביע על הסתייגויות.

מר אריה מזרחי: לא. קודם כל צריך להעלות את ההסתייגויות.

מר שמואל לרמן: לא. אתה יכול להתנגד לרשימה.

מר אריה מזרחי: מה זה לא?

מר שמואל לרמן: דוד, אני יכול להצביע על רשימה? בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אתה לא יכול.

מר שמואל לרמן: לא יכול. טוב.

מר אריה מזרחי: אתה לא יכול לשים ברשימה משהו לא חוקי ולבקש ממני להצביע עליו.

עו"ד דוד מנחם: אמר לך היועץ המשפטי,

(מדברים ביחד)

מר שמואל לרמן: רבותי, אתה יודע מה שקורה, אני מנסה ללכת לקראתכם ובכל סיפור הכי פשוט מתחיל עוד פעם,

עו"ד דוד מנחם: הוא גורר אותך לשטויות.

מר שמואל לרמן: מי נגד רשימה מספר 2 בתקציב פיתוח 2018? יצביע. תספור.

מר רון קוגמן: רק רועי. אחד.

מר שמואל לרמן: מי נמנע?

מר רון קוגמן: 6 נמנעים.

מר אדם קניגסברגר: בדרך כלל אנחנו תמיד מצביעים בעד הפיתוח, אבל יש סעיפים שלא,

מר רון קוגמן: 13 בעד, 1 נמנע.

מר שמואל לרמן: אדם, אתה מבין למה אני עושה ככה? אדם, על כל דבר הכי פעוט מתחיל סימפוזיון כזה גדול שלא שווה את הדיון על זה.

עו"ד רועי ברזילי: אבל יש מתכונת לעבוד.

מר שמואל לרמן: בחייך, רועי, זה לא שווה את הדיון הזה, זה לא שווה.

עו"ד דוד מנחם: רון, ואחד מתנגד.

עו"ד רועי ברזילי: זה שווה מאד את הדיון.

מר שמואל לרמן: לא הייתי רוצה. הייתי רוצה לקדם את הישיבה, זה יותר חשוב לי. רועי, זה יותר חשוב לי לקדם את הישיבה מאשר על כל 'פיפס' לנהל דיון. זה לא חשוב. הלאה. די. זה לא נורא חשוב. הלאה.

החלטה:
הוחלט ברוב קולות, 13 - בעד, 1- נגד, 6 - נמנעים, לאשר רשימה מס' 2 תקציב פיתוח לשנת 2018.

ב. אישור מינוי מנהלת לשכת סגן ראש עיר בשכר – אהובה מספי.

מר שמואל לרמן: אישור מינוי מנהלת לשכת סגן ראש עיר בשכר – אהובה מספי.

מר דני גולדשטיין: איזה סגן?

מר אריה מזרחי: מי זה הסגן?

מר רון קוגמן: דוד מנחם.

מר שמואל לרמן: הלאה. פה אחד.

עו"ד רועי ברזילי: יש גם מנהלת לשכה וגם מזכירה?

מר רון קוגמן: לא.

עו"ד רועי ברזילי: זאת אומרת, מנהלת לשכה זה מזכירה.

עו"ד דוד מנחם: אני הפראייר היחידי שאין לי גם זה וגם זה.

עו"ד רועי ברזילי: לא נראה לי.

מר אריה מזרחי: אפשר להיות בעד ולהסתייג נגד הסגן? אני בעד מנהלת הלשכה אבל מסתייג מהסגן. מתנגד לדוד מנחם.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי מנהלת לשכת סגן ראש עיר בשכר – אהובה מספי.

ג. אישור הקמת מחלקת תיאום, בקרה ופניות ציבור באגף תשתיות בתמורה לתקן קיים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> סעיף ג' ירד מסדר היום.

<u>החלטה:</u>
הנושא ירד מסדר היום.

ד. <u>ועדת חובה:</u>

1. <u>ועדת פס"ח:</u>

א) מינוי מר חיים קפאח, סגן יו"ר הוועדה ומ"מ יו"ר הוועדה במקום מר אילן גולדנברג.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ועדת פס"ח: א) מינוי מר חיים קפאח, סגן יו"ר הוועדה ומ"מ יו"ר הוועדה במקום מר אילן גודלנברג. פה אחד? רון, אתה איתי?

<u>מר ישראל זינגר:</u> פה אחד. כן.

<u>מר שמואל לרמן:</u> פה אחד. הלאה.

<u>החלטה:</u>
הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר חיים קפאח, סגן יו"ר הועדה ומ"מ יו"ר הוועדה במקום מר אילן גולדנברג.

ד. <u>ועדת חובה:</u>

1. <u>ועדת פס"ח:</u>

ב) מינוי גב' ליאת בן ארצי, מ"מ נציגת הרווחה במקום גב' רונית בודנר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> מינוי גב' ליאת בן ארצי, מ"מ נציגת הרווחה במקום גב' רונית בודנר. פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: פה אחד.

החלטה:
הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' ליאת בן ארצי, מ"מ נציגת הרווחה במקום גב' רונית בודנר.

ד. ועדת חובה:

1. ועדת פס"ח:

ג) מינוי גב' שרה רווח, מ"מ נציגת ארגון מתנדבים במקום גב' שרה טל.

מר שמואל לרמן: מינוי גב' שרה רווח, לא קשורה לרווח, שלא תחשבו,

מר ישראל זינגר: לא קשורה?

מר משה רווח: אין לי קשר.

מר שמואל לרמן: מ"מ נציגת ארגון המתנדבים במקום גב' שרה טל. פה אחד? פה אחד.

החלטה:
הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' שרה רווח, מ"מ נציגת ארגון מתנדבים במקום גב' שרה טל.

ד. ועדת חובה:

2. ועדת מל"ח:

א) מינוי מר בנימין פלס, מ"מ מנהל מכלול לוגיסטיקה במקום מר איציק אמר.

מר שמואל לרמן: מינוי מר בני פלס, מ"מ מנהל מכלול לוגיסטיקה במקום מר איציק אמר. פה אחד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר בנימין פלס, מ"מ מנהל מכלול לוגיסטיקה במקום מר איציק אמר.

ד. ועדת חובה:

2. ועדת מל"ח:

ב) מינוי עו"ס גילה טאושטיין, מנהלת מכלול אוכלוסייה במקום גב' בת חן פיליפ.

מר שמואל לרמן: מינוי עו"ס גילה טאושטיין (מנהלת אגף הרווחה) שהיא כאן משמש גם כמנהלת מכלול אוכלוסייה במקום גב' בת חן פיליפ. פה אחד? פה אחד.

שאלה ל-ב' – למה גילה טאושטיין לא מוגדרת כאן למנהלת מכלול אוכלוסייה? סתם שאלה. זה תפקיד שלה בתוך ועדת מל"ח?

מר משה בודאגה: כן. בחירום.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי עו"ס גילה טאושטיין, מנהלת מכלול אוכלוסייה במקום גב' בת חן פיליפ

ד. ועדת חובה:

2. ועדת מל"ח:

ג) מינוי מר דימה מורנסקי, מנהל מטה תאגיד המים והביוב במקום מר אייל בן דוד.

<u>מר שמואל לרמן:</u> מינוי מר דימה מורנסקי, מנהל מטה תאגיד המים והביוב במקום מר אייל בן דוד. פה אחד.

<u>עו"ד שלום לוי:</u> אפשר להעיר הערה? המינויים האלה, זה ... או שזה תוספת?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אין קשר. אין קשר. אם היה צורך בתוספות שכר, הייתי מצביע בעד?

<u>מר שמואל לרמן:</u> שלום, אין. זה עובדי עירייה שבאים לוועדות.

<u>החלטה:</u>
הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר דימה מורנסקי, מנהל מטה תאגיד המים והביוב במקום מר אייל בן דוד.

ד. <u>ועדת חובה:</u>

3. <u>ועדה למיגור אלימות:</u>

א) מינוי מר רון קוגמן, סמנכ"ל למנהל ותרבות כחבר בוועדה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ועדה למיגור אלימות, זו ועדת חובה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בוא נצביע פה אחד על הכול.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני חייב להקריא, זה חייב להיכנס לפרוטוקול. אני אקריא ובסוף.

מינוי מר רון קוגמן סמנכ"ל למינהל ותרבות כחבר בוועדה. פה אחד.

<u>החלטה</u>:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר רון קוגמן, סמנכ"ל למנהל ותרבות כחבר בועדה.

ד. <u>ועדת חובה</u>:

3. <u>ועדה למיגור אלימות</u>:

ב) מינוי עו"ס גילה טאושטיין, מנהלת האגף לשירותים חברתיים במקום גב' בת-חן פיליפ.

<u>מר שמואל לרמן</u>: מינוי עו"ס גילה טאושטיין, מנהלת האגף לשירותים חברתיים במקום גב' בת- חן פיליפ. פה אחד.

<u>החלטה</u>:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי עו"ס גילה טאוטשטיין, מנהלת האגף לשירותים חברתיים במקום גב' בת-חן פיליפ.

ד. <u>ועדת חובה</u>:

3. <u>ועדה למיגור אלימות</u>:

ג) מינוי גב' רחל וולדימירסקי, עו"ס מנהלת מח' שט"י כחברה בוועדה.

<u>מר שמואל לרמן</u>: מינוי גב' רחל וולדימירסקי, עו"ס מנהלת מח' שט"י כחברה בוועדה. פה אחד.

<u>החלטה</u>:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' רחל וולדימירסקי, עו"ס מנהלת מח' שט"י כחברה בועדה.

ד. <u>ועדת חובה</u>:

3. ועדה למיגור אלימות:

ד) מינוי גב' אורלי גולובטי, מנהלת יחידת נוער וצעירים כחברה בוועדה.

מר שמואל לרמן: מינוי גב' אורלי גולובטי, מנהלת יחידת נוער וצעירים כחברה בוועדה. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' אורלי גולובטי, מנהלת יחידת נוער וצעירים כחברה בוועדה.

ד. ועדת חובה:

3. ועדה למיגור אלימות:

ה) מינוי גב' טובה פלר, מנהלת השפ"ח (שירות פסיכולוגי חינוכי) כחברה בוועדה.

מר שמואל לרמן: מינוי גב' טובה פלר, מנהלת השפ"ח (שירות פסיכולוגי חינוכי) כחברה בוועדה. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' טובה פלר, מנהלת השפ"ח (שירות פסיכולוגי חינוכי) כחברה בוועדה.

ד. ועדת חובה:

3. ועדה למיגור אלימות:

ו) מינוי גב' אביבה מורן, סגנית מנהלת אגף החינוך ומנהלת מח' חינוך על יסודי כחברה בוועדה.

מר שמואל לרמן: מינוי גב' אביבה מורן, סגנית מנהלת אגף החינוך ומנהלת מח' חינוך על יסודי כחברה בוועדה. פה אחד.

החלטה:
הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' אביבה מורן, סגנית מנהלת אגף החינוך ומנהלת מח' חינוך על-יסודי כחברה בוועדה.

ד. ועדת חובה:

3. ועדה למיגור אלימות:

ז) מינוי גב' אירית מנדלסון, סגנית מנהלת אגף החינוך ומנהלת מח' נוער וצעירים כחברה בוועדה.

מר שמואל לרמן: מינוי גב' אירית מנדלסון, סגנית מנהלת אגף החינוך ומנהלת מח' נוער וצעירים כחברה בוועדה. פה אחד.

מר אדם קניגסברגר: מגיע לה מזל טוב בכל אופן, אנחנו לא ידענו, בוועדה האחרונה נודע לי שהיא קיבלה סגנית.

מר ישראל זינגר: מזל טוב. כן.

החלטה:
הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' אירית מנדלסון, סגנית מנהלת אגף החינוך מנהלת מח' נוער וצעירים כחברה בועדה.

ד. ועדת חובה:

3. ועדה למיגור אלימות:

ח) מינוי גב' עדנה שמר, מ"מ מנהלת מח' החינוך היסודי במקום גב' אורית איתיאל.

<u>מר שמואל לרמן:</u> מינוי גב' עדנה שמר, מ"מ מנהלת מח' החינוך היסודי במקום גב' אורית איתיאל. פה אחד.

<u>החלטה:</u>

הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' עדנה שמר, מ"מ מנהלת מח' החינוך היסודי במקום גב' אורית איתיאל.

ד. <u>ועדת חובה:</u>

3. <u>ועדה למיגור אלימות:</u>

ט) מינוי גב' אלה פוקס, מנהלת מח' חינוך חברתי ערכי והפקת אירועים כחברה בוועדה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> מינוי גב' אלה פוקס, מנהלת מח' חינוך חברתי ערכי והפקת אירועים כחברה בוועדה. פה אחד.

<u>החלטה:</u>

הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' אלה פוקס, מנהלת מח' חינוך חברתי ערכי והפקת אירועים כחברה בוועדה.

ד. <u>ועדת חובה:</u>

3. <u>ועדה למיגור אלימות:</u>

י) מינוי מר יורם לוין, מנהל קידום נוער כחבר בוועדה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> מינוי מר יורם לוין, מנהל קידום נוער כחבר בוועדה. פה אחד.

<u>החלטה:</u>

הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר יורם לוין, מנהל קידום נוער כחבר בועדה.

ד. ועדת חובה:

3. ועדה למיגור אלימות:

יא) מינוי מר חיים קאפח, מנהל מחלקת ביטחון מוסדות חינוך במקום מר אילן גולדנברג.

מר שמואל לרמן: מינוי מר חיים קאפח, מנהל מחלקת ביטחון מוסדות חינוך במקום מר אילן גולדנברג. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר חיים קאפח, מנהל מחלקת ביטחון מוסדות חינוך במקום מר אילן גולדנברג.

ד. ועדת חובה:

3. ועדה למיגור אלימות:

יב) מינוי מר משה גליקסמן, סגן מנהלת אגף קשרי קהילה כחבר בוועדה.

מר שמואל לרמן: מינוי מר משה גליקסמן, סגן מנהלת אגף קשרי קהילה כחבר בוועדה. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר משה גליקסמן, סגן מנהלת אגף קשרי קהילה כחבר בוועדה.

ד. ועדת חובה:

3. ועדה למיגור אלימות:

יג) מינוי מר אלכס שמידט, מנהל יחידת עולים חדשים ובני עולים כחבר בוועדה.

מר שמואל לרמן: מינוי מר אלכס שמידט, מנהל יחידת עולים חדשים ובני עולים כחבר בוועדה. פה אחד.

החלטה:
הוחלט פה אחד לאשר מינוי מר אלכס שמידט, מנהל יחידת עולים חדשים ובני עולים כחבר בועדה.

ד. ועדת חובה:

3. ועדה למיגור אלימות:

יד) מינוי גב' נורה אמזלט, מנהלת תחום חינוכי מחלקת עולים חדשים ובני עולים כחברה בוועדה.

מר שמואל לרמן: מינוי גב' נורה אמזלט, מנהלת תחום חינוכי מחלקת עולים חדשים ובני עולים כחברה בוועדה. פה אחד.

החלטה:
הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' נורה אמזלט, מנהלת תחום חינוכי מחלקת עולים חדשים ובני עולים כחברה בועדה.

ד. ועדת חובה:

3. ועדה למיגור אלימות:

טו) מינוי גב' מירב וינברג, מנהלת התוכנית הלאומית לילדים ונוער בסיכון בר"ג כחברה בוועדה.

מר שמואל לרמן: מינוי גב' מירב וינברג, מנהל התוכנית הלאומית לילדים ונוער בסיכון בר"ג כחברה בוועדה. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' מירב וינברג, מנהלת התוכנית הלאומית לילדים ונוער בסיכון בר"ג כחברה בועדה.

ד. ועדת חובה:

3. ועדה למיגור אלימות:

טז) מינוי רס"מ אבי הבה, מפקד השיטור העירוני במקום פקד ג'נט שלמה הכהן.

מר שמואל לרמן: מינוי רס"מ אבי הבה, מפקד השיטור העירוני במקום פקד ג'נט שלמה הכהן. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי רס"מ אבי הבה, מפקד השיטור העירוני במקום פקד ג'נט שלמה הכהן.

ד. ועדת חובה:

3. ועדה למיגור אלימות:

יז) מינוי סנ"צ רונן שמרי, קצין אח"מ מרחב דן במקום פקד יוסי צעדה.

מר שמואל לרמן: מינוי סנ"צ רונן שמרי, קצין אח"מ מרחב דן במקום פקד יוסי צעדה. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי סנ"צ רונן שמרי, קצין אח"מ מרחב דן במקום פקד יוסי צעדה.

ד. ועדת חובה:

3. ועדה למיגור אלימות:

יח) מינוי רפ"ק דניאל ברדיאן, ראש לשכת חקירות כחבר בוועדה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> מינוי רפ"ק דניאל ברדיאן, ראש לשכת חקירות כחבר בוועדה. פה אחד.

<u>החלטה:</u>
הוחלט פה אחד לאשר מינוי רפ"ק דניאל ברדיאן, ראש לשכת חקירות כחבר בועדה.

ד. <u>ועדת חובה:</u>

3. <u>ועדה למיגור אלימות:</u>

יט) מינוי רס"ב ששון אהרון, עובד מניעה והסברה, מחלק הנוער מרחב דן במקום רנ"ג צורי ינאי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> מינוי רס"ב ששון אהרון, עובד מניעה והסברה, מחלק הנוער מרחב דן במקום רנ"ג צורי ינאי. פה אחד.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רק חבל.

<u>מר שמואל לרמן:</u> במקום עובד מניעה והסברה לדעתי צריך להיות פה שוטר מניעה והסברה.

<u>מר משה בודאגה:</u> זה עובד. זו ההגדרה שלו.

<u>מר שמואל לרמן:</u> זו ההגדרה שלו? או קיי.

<u>החלטה:</u>
הוחלט פה אחד לאשר מינוי רס"ב ששון אהרון, עובד מניעה והסברה, מחלק הנוער מרחב דן במקום רנ"ג צורי ינאי.

ד. ועדת חובה:

3. ועדה למיגור אלימות:

כ) מינוי רפ"ק רונן סולמה, ראש מחלק נוער מרחב דן כחבר בוועדה.

מר שמואל לרמן: מינוי רפ"ק רונן סולמה, ראש מחלק נוער מרחב דן כחבר בוועדה. פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי רפ"ק רונן סולמה, ראש מחלק נוער מרחב דן כחבר בועדה.

מר שמואל לרמן: יופי. עברנו הכול.כל הרשימה אושרה, עד סעיף כ'.

ה. ועדת רשות:

ועדת תרבות, אירועים וספריות:

מינוי גב' נאוה רצון כנציגת ציבור במקום גב' דניאלה פרל (קו"ח מצ"ב).

מר שמואל לרמן: ה' – ועדת רשות – ועדת תרבות, אירועים וספריות. מינוי גב' נאוה רצון כנציגת ציבור במקום גב' דניאלה פרל. פה אחד?

מר ישראל זינגר: באותה סיעה. באותה רשימה.

מר שמואל לרמן: באותו סיעה, באותו דבר.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, לא, מה זה ראשי התיבות שם?

מר שמואל לרמן: איפה אתה רואה?

מר אדם קניגסברגר: קו"ח מצ"ב,

מר שמואל לרמן: קורות חיים מצורפים בזה.

מר אדם קניגסברגר: בסדר, יפה, תודה.

מר אלי מוסרי: רק הערה שמוליק ...

מר אביהוא בן משה: לא, היא לא מזוהה עם הסיעה שלי. זה נציג שלי, אבל היא לא מזוהה עם הסיעה שלי.

מר אדם קניגסברגר: טוב, לא חשוב, נו.

מר אביהוא בן משה: האישה היא בעלת תואר שני בחינוך.

מר אדם קניגסברגר: צריך קורות חיים שאפשר לקרוא. תפתח, תראה, זה שחור לגמרי.

מר אביהוא בן משה: אין לי מה לפתוח. היא בסדר. אישה ראויה, עבדה 30 שנה בחינוך, מורה להוראה מתקנת חינוך מיוחד.

מר אדם קניגסברגר: סומכים עליך.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מינוי גב' נאווה רצון כנציגת ציבור במקום גב' דניאלה פרל.

מר שמואל לרמן: הגענו לסעיף של סוף היום, השעה שמונה ועשרים בערב.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, רגע, יש עוד סעיף – הקמת מחלקת תיאום ובקרה.

מר שמואל לרמן: אדם, ירד.

מר אדם קניגסברגר: ירד. יפה מאד.

ו. אישור העקרונות המהווים בסיס לתיקון חוק העזר לרמת-גן (פתיחת עסקים וסגירתם), תש"ל-1970.

מר שמואל לרמן: אישור העקרונות המהווים בסיס לתיקון חוק העזר לרמת-גן (פתיחת עסקים וסגירתם), תש"ל-1970. אני רוצה משהו הסביר, אחרי זה ראש העיר ידבר.

לפי מיטב הבנתי, פסיקה של בית המשפט העליון בנושא עיריית תל-אביב, ותקנו אותי אם אני טועה, חייבים לאשר קודם כל את העקרונות המהווים את הבסיס לתיקון ורק אחרי שאישרנו את העקרונות אנחנו יכולים לתקן את התיקון. מכאן הדיון העקרוני בנושא העקרונות. זה הבסיס לכל השיחה כאן. לפי הבנתי, וקיבלתי מהייעוץ המשפטי, שזה הבסיס לאישור העקרונות. עכשיו ראש העיר רוצה להגיד כמה מילים ונמשיך בדיון.

מר ישראל זינגר: חברים, העיר רמת-גן מתאפיינת ברוח של סובלנות וכבוד הדדי בין שלל סוגי תושביה, בשמירת אופי השבת וצביונה, תוך כיבוד אורחות החיים של כלל סוגי הציבור, על הקהילות השונות והמגוונות המצויות בה. החיים המשותפים מתבטאים בסובלנות, בהערכה הדדית ועם סטטוס קוו שהתקיים כל השנים ואנו מבקשים להמשיך ולשמר אותו, אבל להיות ערניים לשינויים שחלו בעיר.

בהמשך למתווה שאושר בישיבת המועצה מיום 25.1.2018, מונה צוות מקצועי נרחב בראשות הסמנכ"ל רון קוגמן ובהשתתפות חברי המועצה צחי זליכה ועו"ד רועי ברזילי, שביצע, הצוות ביצע עבודת מטה יסודית,

שבסופה גובשו עקרונות ראשוניים לתיקון חוק העזר לרמת-גן, פתיחת עסקים וסגירתם, המוגשים לנו היום כשלב ראשון. בהתאם למתווה, בשלב השני, לאחר שהצוות המקצועי יעבד את ההערות של כולנו או של חברי המועצה שיעירו היום בדיון, לאחר מכן הצוות יקבל ויעבד את ההערות, יוסיף מהן להנחיות או לקווי המדיניות, לעקרונות כמו ששמוליק ציין, ורק אז אוכל להנחות את השירות המשפטי להמשיך בתהליך לנסח על בסיס העקרונות שיאשרו אז הצעה לתיקון חוק העזר לאישור המועצה, שלאחריו ניתן יהיה לקדם את אישור תיקון חוק העזר מול משרדי הממשלה השונים.

בשפה פשוטה יותר, תיכף נשמע מרון קוגמן את המתווה כפי שהתבצע, נשמע מחברי המועצה שאנחנו פה הצענו, מינינו, נכון, בהסכמה. ולאחר מכן, כל אחד שרוצה יעיר את הערותיו ב-ע' וב-א', ובסוף הצוות המקצועי ייקח את כל ההערות שיישמעו היום, יעבד אותן (ב-ע' כמובן) ויראה מה צריך להוסיף, לגרוע, לעקרונות שהוא הביא לישיבה זו. רק לאחר מכן ניתן יהיה להתקדם. כלומר, בסוף הדיון היום זה מה שנעשה. אין החלטה, שאלו כבר כמה אנשים האם מאשרים את החוק או לא – זה לא כך. יהיו הערות, הם יתווספו למה ששני חברי המועצה והצוות המקצועי, זה מה שיקרה בסוף הישיבה היום. תודה רבה. בבקשה, רון.

<u>מר רון קוגמן:</u> תודה. אני רוצה בקצרה לתאר את התהליך שעברנו ליישום ההחלטה שהתקבלה פה.

אנחנו התחלנו בישיבה אצל מנכ"ל העירייה, בשיתוף שני חברי המועצה שנקבעו – צחי זליכה ועו"ד רועי ברזילי. לאחר מכן המנכ"ל הסמיך אותי לעמוד בראש צוות. בתוך הצוות הזה היה אמנון בוץ סמנכ"ל בורסה ועסקים, היה מנהל אגף ביטחון ואכיפה וסגנו, מנהל אגף שפ"ע ומנהל המחלקה לקידום עסקים, מנהלת אגף קשרי קהילה, עו"ד רעות בנק אלון מנהל המזכירות, חזי ברזאני מנהל מדור בקרה, וכמובן שני חברי המועצה שהזכרנו. את הצוות ליוותה מבחוץ, ככל שנדרש, עו"ד דפנה מרכוס. אני קודם כל רוצה להודות לחברי הוועדה על העבודה עד כה.

כפי שצוין פה, בעצם אנחנו גיבשנו איזה שהם עקרונות שהשלב הראשון שלהם מובא היום, ולאחר שתעירו את הערותיכם אנחנו נשב עוד פעם ונביא את זה מחדש להחלטתכם, ובתום החלטתכם המחודשת זה יובא לייעוץ המשפטי ולאחר מכן שוב חזרה למועצה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה רבה. אז בואו נתחיל מחברי המועצה. בבקשה, צחי.

מר שמואל לרמן: רועי, אתה אחר כך?

מר ישראל זינגר: כן, כן.

מר צחי זליכה: קודם כל, אדוני ראש העיר, אז באמת, כפי שאמר רון, הצוות היה צוות מאד מאד מקצועי. אני חושב שהיה כיף לעבוד איתם, אנשים שבאו לעבוד, לעשות את העבודה בשיא הרצינות, וזו עבודה לא פשוטה הרי, לבוא ולהחליט על חוק כזה זה נורא קל, נעשה כך בערים השכנות שלנו, החליטו לפתוח את המרכולים, את העסקים בשבת בצורה לא רצינית, אני מניח שזה לא יעבור את שר הפנים ולא יעבור על פי הכללים שנדרשים.

מה שאני רוצה לומר כאן, שאנחנו מכבדים את השבת גם. למרות שאנחנו מזוהים, אני ורועי, יותר על הצד החילוני, העיר חופשית, אבל באמת, כשבאנו ועשינו את כל המהלך הזה, תמיד הסתכלנו בעיניים גם לצד השני. לא החלטנו שצריך לבוא ולפתוח עסקים באזורים שיש להם אופי של חרדים, של שומרי מסורת, אלא יותר באזורים, בצירים מרכזיים ובאזורים פתוחים, כגון הבורסה, מתחם הקניון ואזורים אחרים שהם צירים ראשיים.

אני רוצה לומר, אני מניח ואני כמעט מבין את זה גם, שאם הסיעות הדתיות כאן אצלנו במועצה, תהיה להם התנגדות, זה דבר מובן. לא ניתן לקבל חוק כזה, בטח לא בפה אחד. אבל אני יכול לומר מצד שני, שהעבודה שנעשתה כאן נעשתה בצורה מאד מכבדת את הצד השני שלנו, ראש העיר, וזו היתה ההנחיה שלך, לשמור באיזו שהיא צורה על הסטטוס קוו, שדי נצמדנו לזה, על עסקים שהיו פתוחים, וכמובן עיר זה דבר שכל הזמן מתחדשת וגדלה ויש לה אזורית ודינאמית שהם משתנים, אז לקחנו את זה בחשבון. ובמקומות כאלה, שיש עסקים ואזור, כפי שאמרתי קודם, עם אופי חילוני, דאגנו שהעסקים האלה כן יהיו פתוחים. אני חושב שידידי, רועי, גם כן העיר הערות, מה שיכולנו באמת תיקנו, הבאנו את זה בצורה די, היו ויכוחים לא מעט, אבל בסופו של דבר הגענו לאיזו גרסה מאד מאד נכונה שיכולה להתאים לעיר שלנו רמת-גן. ואני אשמח מאד, באמת, אם יהיה מינימום הערות לכל ההחלטות האלה, כדי שנוכל להביא את זה לישיבה הבאה ולאשר את זה בנוהל המקובל,

מר ישראל זינגר: את העקרונות.

מר צחי זליכה: את העקרונות. ולצאת לדרך עם חוק מסודר לעיר רמת-גן, שעסקים יוכלו להיות בטוחים שיכולים לפתוח אותם ללא חשש לקבל דו"ח, עם אישורים של שעות, זמנים, ואישורים של כל הפרוצדורה שהעירייה דורשת. אז תודה לכם.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. רועי, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: קודם כל, חבל לי שלפחות שני חברי מועצה שזה היה בדמם החוק הזה נעדרים כאן.

מר ישראל זינגר: לא, לא, הם יגיעו.

מר רון קוגמן: מי זה, דוד?

עו"ד רועי ברזילי: מהאדם האחר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מי?

עו"ד רועי ברזילי: מאחורייך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ליעד חולה. ליעד חולה. בוא נהיה פיירים.

עו"ד רועי ברזילי: בואו נמשיך.

מר ישראל זינגר: אתם תייצגו אותם.

עו"ד רועי ברזילי: כן. נייצג אותם. בכל אופן, באמת היתה עבודה טובה, אני חייב לומר, גם לרון שריכז את העבודה וגם לכל הצוות, דיאלוגית, אני חייב לומר שגם ההצעה כמעט קלעה ברוב הנקודות לדעתי. יש נקודה אחת שאני אעלה אחר כך שכן יש לגביה מחלוקת ואולי כן שווה לשתף את המועצה, אבל באופן כללי אני יכול לומר שההצעה התלבשה כאילו זיהינו את המצב הקיים בעיר, או זיהה הצוות את המצב הקיים בעיר והתאים למעשה כפפה חוקתית, חוקית, שתסדיר את המצב הקיים, תתן מענה לצרכים אמיתיים שנובעים מהעיר המודרנית, משינויי חקיקה, מסוגים של בתי עסק חדשים שנפתחו מאז שנות ה-70 שאנחנו לא הכרנו, לא היתה להם זהות עד עכשיו. וגם הנורמות שהיו בשנות ה-70, זה לא הנורמות שיש היום. האוכלוסייה, תקופת הפנאי היא הרבה יותר ארוכה, שעות הפנאי הן הרבה יותר ארוכות ממה שהיה בשנות ה-70, נוסף לנו יום ששי שהוא לא יום עבודה היום, הוא יום בילוי, ונוסף יום חמישי בערב, הפך להיות כמו יום ששי של אז. ולכן, תרבות הפנאי התפתחה הרבה יותר.

מר ישראל זינגר: גם רוב מוסדות החינוך התיכוניים לא לומדים ביום ששי.

עו"ד רועי ברזילי: כן, רוב מוסדות החינוך. ולכן, גם לולא היו משנים את חוק המרכולים, היה ראוי להביא לשינוי החקיקה הזה כבר הרבה לפני. בסך הכול, גם אני, נגיד, לפחות כעורך דין, חושב שאנחנו לא יכולים להמשיך במדיניות של העלמת עין. והדרך הנכונה, ובית המשפט העליון אמר את זה נכון, הדרך היחידה והנכונה להסדיר את המציאות הקיימת זה לא במדיניות אכיפה, שהיא כבר הופכת להיות חוק של ממש, אלא ממש בשינוי החוק. וזה מה שאנחנו עושים. ולכן זה מתיישב עם רוח החוק. גם החוק, שימו לב שהוא בסך הכול מגביל את הנושא של מרכולים, אבל בפעם הראשונה הוא מכריע בויכוח, לא החוק הזה, חוק המרכולים, מכריע בויכוח בין הציבור הדתי לציבור החילוני, ואומר – או קיי, חוץ ממרכולים ועסקים, לרשות המקומית יש סמכות מלאה להכריע בכל מה שקשור בבתי אוכל, בבתי קפה, במסעדות והכול. ופעם ראשונה בהיסטוריה שלמעשה מצד אחד הם ניסו להשיג הישג החרדים, מצד שני הם שמו לעצמם רגל, כי הם הסדירו בחקיקה את זה שאנחנו יכולים להסדיר בחקיקה מקומית את כל נושא פתיחת בתי העסק מהסוג הזה. ולכן, זה נכון לומר שהחוק הזה היה צריך לעבור איזו שהיא סדרה של שינויים, אבל בכל מה שקשור בבתי אוכל, אני חושב שלא היה צורך,והיה איזה שהוא

חשש גדול, והיה אפשר לשגר את החוק הזה גם לפני שחוקק חוק המרכולים. אבל נשאיר את זה כרגע, את הויכוח הזה שהיה.

באופן כללי, כמו שאמרנו, רוב הרחובות שמוצגים כאן והאזורים שמוצגים כאן הם אזורים שאני לא רואה סיבה לא להסכים. היה נציג של, בוא נקרא לזה, הקהילה הדתית, שזיהה ומיפה את האזורים שבהם עלול להיות מגע ומפגע מול אוכלוסייה דתית. אני חושב שהוא עשה את זה טוב. המחלוקת היחידה, תקנו אותי אם אני טועה, שתי מחלוקות למעשה: מחלוקת אחת, בשאלת פתיחת עסקים במתחם מרום נווה. לא עסקים, הכוונה בתי קפה. אני למשל הצגתי שאני לא רואה סיבה לא לפתוח בתי קפה בתוך הקניון. נכון שהיום קפה 'גרג' הוא כשר, אבל יכול להיות מפעיל אחר בעוד כמה שנים, שיחשוב שראוי לפתוח בתוך הקניון. אני לא חושב שזה מפריע ליותר מדי אם יהיה פתוח בתוך הקניון בית קפה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ושיהיה כדאי כמובן.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> כן. אבל זה לא, מרום נווה לא נכלל בהגדרת האזורים לצערי. וסיכמנו שאת ההסתייגות הזו שלי אני מעלה כאן. אני חושב שצחי מצטרף אלי לעניין הזה. זו הסתייגות אחת.

הסתייגות שניה – לגבי רחוב, רון, תקן אותי אם אני טועה, לגבי רחוב ביאליק, בחלק שבין ז'בוטינסקי לארלוזורוב.

<u>מר רון קוגמן:</u> על אבא הלל דיברת. אבא הלל ז'בוטינסקי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לא, עזבו רגע את האזורים, אני לא מדבר על האזורים. אני מדבר על השעות. על השעות של הפתיחה וסגירה של,

<u>מר ישראל זינגר:</u> בלילה? אני יכול לאשר מאוחר יותר, רועי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לא, אבל שם רצו להגביל את זה. אז זה לא מוגבל. אז ככה, ההסתייגות היחידה זה באמת הנושא של מרום נווה. זהו. תודה.

מר ישראל זינגר: בהצבעה, מי רוצה? אני ארשום מי רוצה להשתתף.

מר צחי זליכה: רמי, כדאי שאתה תדבר על מרום נווה, אתה מכיר את האופי שלה.

מר ישראל זינגר: אדם ורמי. אדם, בבקשה.

מר אביהוא בן משה: ראש העיר, גם אני רוצה לדבר.

מר ישראל זינגר: בבקשה אביהוא. רמי, אביהוא, חיים גלרמן. כן, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אני קראתי את ההצעה. היא מאד מאד מקובלת עלי. אני חושב שהיא שומרת על הזכויות של כולם. אני מצטרף גם להסתייגות של רועי בקשר לקניון במרום נווה. זה מקום סגור, לא יכול לפגוע באף אחד. זאת אומרת, אם יש אדם שהוא דתי, הוא לא חייב להיכנס למקום הזה, כי זה מקום סגור ביום ששי. בדיוק כמו הקניון בתל-אביב. ואני תומך בהצעה הזאת.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. רמי, בבקשה.

מר רמי פדלון: אני רוצה להזכיר לעצמנו שבמרום נווה בתי הקפה בעבר היו פתוחים, ומסיבות שלהם החליטו לסגור אותם. זה לא שהעירייה כפתה או משהו כזה. הם העדיפו כשרות ולכן הם סגורים בשבת. זכותם.

מר ישראל זינגר: כדאיות.

מר אדם קניגסברגר: אפשר לפתוח משהו אחר.

מר רמי פדלון: הקניון עצמו, בשבת הסופרפארם פתוח שם ויש שם תנועה די ערה של מבקרים בסופרפארם בשבתות, אז בוודאי שבתוך הקניון אין שום מניעה, אדוני ראש העיר, שנאפשר, ושזה יהיה פתוח. יום אחד ירצו, אז שאפשר יהיה לעשות את זה בלי שנצטרך לשנות את חוק העזר כי האזור הזה כרגע אין בו,

מר ישראל זינגר: רק הערה, שיובן, רועי, כמו שמקודם הערתי לרועי והוא הסכים, זה שקובעים במקום זה או אחר, זה לא אומר שאנחנו אוסרים על מישהו. כלומר, אם מישהו יש לו זיכיון באיזה שהוא מקום, יש לו גם, ההחלטה היא גם שלו אם הוא רוצה, אלא אם כן זה מתנגד. זה שיהיה ברור.

עו"ד רועי ברזילי: אבל מה שאנחנו לא נאפשר להם עכשיו, לא יתאפשר לו. אם אנחנו נגיד, רולדין במרום נווה, לא נאפשר לו עכשיו, לא נגדיר את זה באזור, זה פשוט לא יהיה אף פעם.

מר ישראל זינגר: הבנתי. ברור. אביהוא, בבקשה.

מר רמי פדלון: רולדין זה בחוץ.

עו"ד רועי ברזילי: אני יודע. נתתי דוגמא.

מר ישראל זינגר: לא, לא, דוגמא, ברור. חברים, א', אני שמח שהנושא הזה, שהוא מאד טעון ובערים אחרות לקה בכמה בגוונים פופוליסטים זוהרים, פה לפחות זה,

עו"ד דוד מנחם: אבא של הפופוליזם. פה זה אבא של הפופוליזם.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע, שניה מנחם, עוד אין לך רשות דיבור. אביהוא.

מר אריה מזרחי: נכנסת ולא שמעת, אדם הסכים.

עו"ד רועי ברזילי: ישראל, רק לפרוטוקול, ההסתייגות שלי היא לכל מרום נווה, לא לקניון רק. נתתי אותו כדוגמא.

מר ישראל זינגר: לא, אני הבנתי.

עו"ד דוד מנחם: הסכים ש-מה?

מר ישראל זינגר: מנחם, רגע. אביהוא, בבקשה. חברים, בואו נכבד.

מר אביהוא בן משה: אני רוצה לומר כמה אמירות שאמרתי בישיבה הקודמת שהתעסקנו בנושא של חוק המרכולים וגם אתייחס באופן נקודתי להצעה של המתווה שממנו ייגזר הנושא של חוק העזר העירוני.

אמרתי שמוטב היה שהחוק הזה לא היה מגיע לעולם. חוק המרכולים הוא חוק רע, שהכנסת לבושתי חוקקה אותו, לא היתה אמורה בכלל להתעסק בעניינים האלה. ואני חושב שהח"כים החרדים שעשו את המעשה הזה מבינים את הנזק הגדול שהם עשו לשבת שהם ניסו לשמור עליה. ויצא לי גם לדבר עם ח"כ יעקב אשר ב'יקיר העיר' והוא הסכים איתי שזה עשה יותר נזק מאשר תועלת, יותר חידד ופילג וחידד את העם הזה, שלא אמור להגיע למקומות האלה. צריך למצוא דווקא את המחבר ואת המאחד ולא את המפלג. בזה אנחנו תמיד אלופים. ולצערי עשו פה בשבת קרדום כדי ליצור פה את הפערים, את החידוד הזה בין הציבורים השונים. אני, ככל, באופן אישי, מאמין לא כמנטרה אלא כמציאות אמיתית של חייה ותן לחיות, שזאת מציאות שאמורה להיות מתורגמת שכל אחד יכבד את השני באשר לתפיסת עולמו, באשר לדרכי חייו בבית ובכל מקום שבו הוא בוחר לנהוג בחייו האישיים ככל שהוא רוצה. לי היה הרבה יותר נעים והרבה יותר נוח, ואני חושב שכל אלה שיושבים פה, היה נכון להם שההגדרה של הקפאת מצב, אני לא רוצה להשתמש במונח סטטוס-קוו, כי כולם אומרים – סטטוס-קוו, זה ישן, זה ארכאי, כבר יש עליו הרבה אבק.

מר ישראל זינגר: המצב הקיים.

מר אביהוא בן משה: אני אומר, מצב של 'פריז' של מצב קיים כפי שהוא, בהסכמה, בהבנה של כל אחד, מה שנקרא, חייה ותן לחיות, as is כמו שהמצב היום. והמצב היום בעצם, מנסים היום, אני לא יודע באיזו דרך לשמר אותו, אבל אפשר להגיע להבנה שאומרת – כל אחד יחיה את החיים שלו כפי שהוא חי אותם היום, באותה סיטואציה, באותו מצב. ותאמין לי שבדבר הזה שתהיה אמירה כזו, אף אחד פה לא יבוא ויתנגד בשום מצב, אלא פשוט נגיד – המצב כמו שהוא היום, שימשיך היות, ללא שום התערבות חקיקתית כזו או אחרת.

לגבי הוועדה שהתכנסה, אני יכול להעיר ולומר, שהיתה לי בעיה עם הוועדה הזאת, כי זאת היתה ועדה לא סימטרית. אפשר לומר שבתוך ועדה שרוצה, מה שנקרא, לשמוע מגוון דעות, לא של פקידים, נציגים של הקהילה הדתית – אין דבר כזה, לא שמנו פקיד חילוני שייצג את הציבור החילוני, היה צריך להיות איזה שהוא, לטעמי, אם רוצים להגיע לסוג של הבנה, נציג שקצת ייתן את הקונטרות מהצד השני. זה נראה לי היה תורם לסוג של אולי ריכוך הדברים ולהביא אותם בצורה מוסכמת על כולם ולא,

מר ישראל זינגר: אביהוא, אביהוא, רק שניה. אגב, אחת ה -

עו"ד רועי ברזילי: צחי היה קיצוני, הרגעתי אותו.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע, רועי, לא להפריע. אמנם זאת גם אחת הסיבות, הרי חשבנו אז שהנושא יתקדם, אחת הסיבות שבעצם אנחנו רוצים לשמוע, כי לא נשמע, לא רק בעניין סימטריות, לא נשמע מגוון הדעות ונשמע את זה היום. בבקשה.

מר אביהוא בן משה: ולכן היה ראוי, כדי שיהיה, מה שנקרא, יהיה סוג של בלמים ואיזונים של החלטות הוועדה, של המתווה, שהיו צריכים גם, מה שנקרא, לעבור דרך הפילטרים של אותו נבחר ציבור שהיה מייצג, היה טיפה מרכך או מביא את הצד השני.

מר אריה מזרחי: אם דוד מנחם היה יושב, לא היה שום פילטרים, כלום.

מר אביהוא בן משה: דווקא נראה לי שהוא היה מעדן את זה.

מר אריה מזרחי: כלום לא היה עובר.

מר ישראל זינגר: אריה, אריה, אריה, אריה, עזוב, אתה טועה.

מר אריה מזרחי: כלום לא היה עובר.

מר אביהוא בן משה: אני רוצה, ברשותכם, הערה, ואז משהו גם מהותי. או שאני קודם כל, אני אתחיל במהותי.

כשעברתי על המתווה ביום שני האחרון עם חברי לסיעה, היה חסר לי משהו מאד מאד מרכזי ש-או שעיניכם הסתמאו מהאושר והחדווה שבכתיבה, או שאני לא יודע מה בדיוק. אתם הרי נבחרי ציבור. ולי היה משהו שאני בתור יו"ר הוועדה לרישוי עסקים, שאף אחד לא יכול להאשים אותי בהטיה כזו לצד כזה או אחר, הכול על פי ההוגנות והיושרה, ועיניכם הרואות מה קורה היום בעיר, לא ראיתי, ואני אומר את זה מתוך ניסיון שלי כיו"ר הוועדה, שום אזכור, רועי ברזילי, שום אזכור, מר צחי זליכה, לכל מה שנקרא שיתוף ציבור. מה עם הציבור? מה אומר הציבור? מה דעתו של הציבור למשל, אם אני ברחוב למשל, ראיתי אחד הרחובות, ואני יודע שיש שם בעיה ספציפית, תנו לי לסיים, אני מדבר על המתווה. אני אתן לכם דוגמא – רחוב קריניצי. רחוב קריניצי הוא רחוב שנכנס לתוך החוק עצמי, קראתי את מספר הרחובות. אני יודע, ואני אומר את זה בצורה ודאית, שברחוב קריניצי פינת הרא"ה יש מרכול מאד מאד בעייתי, ועל בסיס אותה אמירה של תושבים שגרים באזור הזה, שבאמת מתריעים ואומרים שהמקום הזה מטריד אותם לאורך כל שעות הערב. דמיינו לעצמכם שהיום, באופן תיאורטי, אותם תושבים שמתלוננים על המקום הזה, אנחנו לא שואלים אותם בכלל. אנחנו אומרים – רבותי, הכול פתוח. חסר פה את האלמנט המרכזי שבו האנשים, השכונה שאליה מתכוונים לפתוח מקום כזה או אחר. אני לא מדבר עכשיו על בתי עינוג, אני שם את זה בצד, זה אין לי מחלוקת אתכם. אני מדבר עכשיו על העניין של המסחר.

אותם מקומות רלוונטיים, אותן שכונות, אותם שכנים, אותו רחוב, אותו בניין שיהיה בסמוך לזה, כאילו לא ספרתם. שכחתם את תפקידכם המרכזי. אתם קודם כל לא נציגי אג'נדה, אתם קודם כל הנציגים של הדיירים, של תושבי העיר, לפני שאתם הולכים לייצג את האג'נדה שמגיעה למעלה.

ולכן, בגלל שהפרמטר הזה של שיתוף תושבים הוא בנפשי, למה אני אומר את זה שהוא בנפשי? כי אני מקבל כל פעם על כל עסק שנפתח ברמת-גן, אם זה עסק מסחר או עסק של בית קפה, לא משנה מה, יש כל הזמן חיכוכים בין האוכלוסייה שגרה מסביב לבין המקום עצמו.

מר ישראל זינגר: טוב, זה טבעי.

מר אביהוא בן משה: בוודאי שזה טבעי, אבל צריך לראות, שוב אני אומר, איך אנחנו מתחשבים גם בסביבה, גם בקהילה עצמה, שאמורה לקבל את זה. אני לא מדבר עכשיו על שכונות מסורתיות, אני לא מדבר על זה בכלל, אני מדבר גם על השכונות החילוניות ב-hard core, שהן באמת צריכות, רוצות,

מר דני גולדשטיין: לא הבנתי, כשאתה נותן רישיון היום למקום, אז אתה שואל את הציבור גם? לא. לא כל כך.

מר אביהוא בן משה: לא. אבל מגיעים,

מר דני גולדשטיין: אתה בא כל כך בטענות אליהם.

מר אביהוא בן משה: מגיעים אלי, מגיעים אלי, בוא אני אספר לך מה עושים היום.

מר דני גולדשטיין: ואז אתה פוסל אותם?

מר אביהוא בן משה: דני, בוא אני אספר לך מה עושים היום.

מר דני גולדשטיין: אתה לא משתף את הציבור.

מר אביהוא בן משה: בוא, אתה רוצה לשמוע מה עושים היום? כשמגיעה תלונה שבעל עסק בשעה 4:40 או בשעה רבע לשלוש לפנות בוקר, מגיעה משאית לפריקת מזון קפוא,

עו"ד רועי ברזילי: ומה ההבדל? מה ההבדל עכשיו גם? זה מה שיקרה עכשיו.

מר אביהוא בן משה: אז לפי השיטה שלכם, אני משאיר את הדבר הזה,

מר דני גולדשטיין: לא, אבל,

מר אביהוא בן משה: שניה. אני אומר, כשיש תלונה של תושבים על איזה שהוא משהו שהוא בעייתי, אני אומר, אנחנו קוראים לו לשימוע לאותו בעל עסק, הוא מגיע לשימוע, הוא מתבקש מה שנקרא לפעול על פי הכללים, ורק אם הוא ממשיך בדרכו אנחנו גם נביא את זה לסגירת העסק עצמו.

מר דני גולדשטיין: גם פה תוכל לעשות את זה.

מר אביהוא בן משה: שניה. שניה. אבל פה אני אומר ברמה העקרונית, אתה לא יכול, כשאתה הולך בחקיקה משהו גורף, לא לאפשר לציבור לומר את דברו.

מר צחי זליכה: לא שכחנו אותם, אבל זה לא נכון.

מר אביהוא בן משה: אני קורא את המתווה. אני לא מתעסק עכשיו,

מר ישראל זינגר: צחי, רגע, שניה, יש בסוף הערות.

מר אביהוא בן משה: לא הופיע השיתוף ציבור בשום,

מר צחי זליכה: אבל הציבור לא בשלב הזה.

מר ישראל זינגר: אביהוא, עצור רגע. חברים,

מר צחי זליכה: זה המתווה, ראש העיר, משהו שחשוב לדיון,

מר ישראל זינגר: לא, לא, אבל לא, תן לו לסיים, ניתן לכם כמי שהייתם שותפים לזה בסוף. בבקשה, אז לא עכשיו.

מר אביהוא בן משה: ולכן נראה לי שבתוך המתווה הקיים חייבים להכניס את האלמנט של שיתוף הציבור. שוב, אני אומר את זה כי קראתי, קראתי את הדברים שכתבתם, גם את הסיכום, ולא מצאתי את הדבר הזה. יכול להיות שאולי חשבתם ודמיינתם ודיברתם תוך כדי, אבל בנייר עצמו זה דבר שחייב להיכנס לתוך הדברים שכתבתם, כי בסופו של דבר מי שיחיה שם זה לא אתה ולא אתה, זה אלה שגרים שם. ולכן, גם הם צריכים, מה שנקרא, למצוא,

גב' אדוה פולק: על כל דבר?

מר ישראל זינגר: רגע, רגע.

גב' אדוה פולק: לא, אני רוצה להבין.

מר ישראל זינגר: אבל תני לו לסיים.

גב' אדוה פולק: על כל בית עסק יש שיתוף ציבור?

מר ישראל זינגר: אדוה, תני לו לסיים ואז מי שרוצה ישראל מה הסגנון.

מר אביהוא בן משה: ולכן, זה איזה שהוא אלמנט שצריך להיכנס לתוך הדבר הזה. ודבר אחרון, יותר הערת ביניים, פחות הערה שקשורה, אם כבר באים לתקן את חוק העזר העירוני, אני לא יודע, כאילו כשאני מסתכל בעיניים אובייקטיביות, אני מסתכל ואני רוצה לראות תיקון לכל אותן בעיות שהחוק הישן או לא נתן מענה, או היינו מה שנקרא, עברנו עליו. לא ראיתי שהזכרתם את ביטול הסעיף שמדבר על סגירת עסקים בימי שלישי. לא ראיתי שדיברתם על עניין של להאריך את שעות הפתיחה, כי על פי חוק עזר עירוני שכולנו שומרי חוק, צריכים גם עד השעה 7 בערב לסגור את העסקים ברמת-גן. גם לזה לא היתה התייחסות בתיקון או בשינוי של החוק שאותו הבאתם פה לדיון. אם כבר, אתם יודעים, עושים כבר תיקון, אז עושים תיקון מושלם, שלם, מלא, שייטיב עם כולם. תודה.

מר ישראל זינגר: על זה יהיה סיבוב נוסף.

מר שמואל לרמן: בדיוק רציתי לסיים אותך ויצא לך בדיוק טוב.

מר ישראל זינגר: חיים גלרמן.

מר חיים גלרמן: קודם כל, אני רוצה לפתוח ולומר, אני כאחד הנציגים של סיעת הבית היהודי, ולא בחלק העקרוני, לא יכול כנציג ציבור של סיעה שהיא סיעה דתית להצביע בכלל בעד החוק הזה. עדיף להשאיר את המצב כפי שהוא.

מר ישראל זינגר: רגע, לא להפריע, חברים.

<u>מר חיים גלרמן:</u> אני חושב גם שהוועדה שהוקמה, אין בה מגוון של דעות. זאת אומרת, יש בה אנשים בעלי תפקידים מכובדים, אבל לא ראיתי בתוכה נציגי ציבור שמזוהים יותר עם הציבור הדתי. אולי אני טועה, אבל אני חושב שבהצעה כפי שהיא הוצגה פה בפנינו, לא ראינו בפתיחות הרחבה הזו של מקומות כאלה ואחרים, מישהו שיש לו איזו שהיא אמירה כלפי הציבור הדתי.

מבחינתי, שמירת המצב כפי שהוא היא המצב האידיאלי. משום שברגע שאתה פותח פה דברים ונותן ומרחיב את המקומות, ישנם אנשים או בעלי עסקים שגם אם לא חשבו לפתוח את החנויות, יפתחו אותן. למה? אתה נותן להם עכשיו פתח. היום הם מהססים וחושבים – כן לעשות, לא לעשות.

אני רוצה רק להוסיף עוד איזה שהוא משהו. משבר השבת הנוכחי, שבו מבקשים ראשי רשויות מסוימות, כאלה שכבר עשו, לחוקק חוקי עזר שיאפשרו מסחר בשבת, לעניות דעתי זה תוצר של חוסר הבנה ברמה האסטרטגית וטיפול לקוי ברמה הטאקטית. כל עוד שהמערכת הפוליטית בישראל מאופיינת כדמוקרטיה משברית שמחפשת כל העת הכרעות, לא ניתן יהיה להביא את סוגיית השבת לכלל יישוב. לשבת דרושה הסדרה ולא הכרעה. לדעתי הפיתרון האסטרטגי לשבת טמון, אני לא יודע אם שמעתם על זה, על אמנת גביזון-מדן, שניסתה בעבר במרחב הציבורי שבתי המסחר יהיו סגורים לחלוטין בשבת, ונתנה איזה שהוא פתח למקומות תרבות ופנאי, במקומות מסוימים כמובן, שיהיו פתוחים בשבת, כפי שפתוחים גם היום. הבידול הזה לכשעצמו מפחית דרמאטית את חילול השבת ומאפשר מאידך לכל אחד ברשות היחיד לקיים את יום המנוחה בדרך שיבחר. ברגע שהנושא הזה לא נדון, החלו לעלות לשיח חלופות שגרמו יותר נזק מתועלת, ובראשן חוק המרכולים. חוק זה הוא טעות כפולה – קודם כל, הוא ניסיון כושל ליצור פיתרון בזירת חוקי העזר העירוניים שנותן לשר הפנים לפסול חוקים, כאשר שר הפנים הוא אריה דרעי וכוונותיו ברורות. אך מה יהיה על השבת אם שר הפנים יהיה עופר שלח? פסילת חוק עירוני על ידי שר הפנים אינה מבטיחה סגירת בתי עסק בשבת ברשות המקומית. סמכות האכיפה היא בידי ראש העיר, בידי ראש הרשות וגם שר הפנים לא יוכל לעשות דבר נגד עצימת העין ומתוך הסכמה שבשתיקה למסחר המשתולל בעיר. כפי שאמרתי, זה היה בשנת 1990, נפגשו עשרות רבנים ופוסקים, אנשי ציבור, משפט ואקדמיה, וניסחו את אותה הצעה שידועה בשם אמנת גביזון-מדן, אמנה שמבוססת על דרך של הסדרים מוסכמים, שגם עליהם צריך לדון.

אני רק חוזר ואני אומר, אני מבקש מכאן לקרוא, גם לראש העיר, גם לחברי הוועדה, אני חושב שבוועדה לא היו מספיק דמויות שמייצגות את

המרחב, גם הדתי, בעיקר הדתי, על מנת לקבוע את גבולות הגזרה בהבנה ובהתחשבות. אני חושב שצריך להתנתק מהשיקולים האלקטוראליים וצריך לעשות משהו אמיתי לעיר רמת-גן. תודה.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. אלי ומנחם.

מר שמואל לרמן: אלי ומנחם? זהו? יופי. גם אתה. גם שי.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להתייחס לזה. א', משהו בנימה אישית. אני גדלתי בבית מסורתי. אבי, עליו השלום, היה גבאי בית כנסת הרבה הרבה שנים. אצלנו שבת זה היה שבת קודש אמיתית ולא רק נרות של אמא, זה גם היה קידוש, בית כנסת, ערבית, מנחה, שחרית, מוסף, הכול ביחד. אבל, כשאני מקשיב לחברי הטוב חיים, אז חיים, קודם כל לגבי הרכב הוועדה, יכולתם להצטרף. היה לכם תמיד, עד כמה שאני יודע, ראש העיר לא הגביל במספר החברים ואפשר לתקן את זה. היום זה דיון ראשוני.

עו"ד דוד מנחם: סתם ככה, אלי, אני לא אפריע לך, שני אלה שנבחרו, אני אפילו לא ידעתי שהם נבחרו. אמרו לי שהם נבחרו. זה לא מופיע בפרוטוקול. לא מופיע בפרוטוקול.

מר חיים גלרמן: מופיע. מופיע.

עו"ד דוד מנחם: לא מופיע.

מר ישראל זינגר: מנחם, תהיה לך זכות דיבור.

עו"ד דוד מנחם: לא היתה הצבעה.

מר ישראל זינגר: אלי, בבקשה.

מר אלי מוסרי: אני מבקש ממך, אדוני ראש העיר, שבפורום הזה, באמת אני חושב שצריך לצרף עוד גוון, עוד דעה, חבר מועצה או אפילו שניים, שיתנו, איך אומרים, בעניין הזה.

מר ישראל זינגר: רשמתי. קונטרה.

מר אלי מוסרי: עכשיו לעצם העניין. חוק המרכולים נולד בחטא על ידי קואליציה מגעגעת,

מר שמואל לרמן: לא יפה.

מר אלי מוסרי: אני אומר את דעתי.

מר ישראל זינגר: לא פה, במדינה.

מר אלי מוסרי: בוודאי. בכנסת. או קיי, ראש העיר צודק, אז נתקן – חוק המרכולים נולד בחטא על ידי קואליציה מגעגעת. זה לחץ של סיעה אחת שהשפיעה על 67 חברי כנסת שהצביעו בעד. ואנחנו, חברי מועצה, נבחרי ציבור בעיר בינונית, 160,000 תושבים, צריכים עם זה להתמודד. רוב תושבי רמת-גן הם לא דתיים. אני לא אוהב את המילה חילונים, יש דתיים ויש לא דתיים.

עו"ד דוד מנחם: הם מסורתיים.

מר אלי מוסרי: למה אתה מפריע לי, מנחם? רוב תושבי רמת-גן הם לא דתיים. נקודה. וכיוון שרוב תושבי רמת-גן הם לא דתיים, אנחנו צריכים בעצם לעשות מהלך כדי להגן על עצמנו מהחקיקה הראשית בכנסת. זאת אומרת, לא ביקשנו את זה לעצמנו, אלא נדרשנו לזה כדי להגן על אורחות חיינו. אני חייב לציין שיש מספר אמרות נהדרות במקורות שלנו, כמו 'חייה ותן לחיות', 'צדיק באמונתו יחיה', 'אלף פנים לתורה', 'שבעים פנים לתורה', 'צדיק ורע לו רשע וטוב לו', זה גם נכון דרך אגב.

עו"ד דוד מנחם: מדוע דרך רשעים צלחה?

מר אלי מוסרי: אבל אביהוא, מי הצדיק ומי הרשע לא אמרת.

עו"ד דוד מנחם: 'מדוע דרך רשעים צלחה'.

מר אלי מוסרי: 'מדוע דרך רשעים צלחה', נכון.

מר ישראל זינגר: 'וישמן ישורון ויבעט'.

מר אביהוא בן משה: 'אוי לרשע ואוי לשכנו'.

מר אלי מוסרי: מי זה הרשע אבל?

עו"ד דוד מנחם: 'צדיק גוזר והקב"ה מקיים'.

מר אלי מוסרי: מי זה הצדיק אבל?

מר אלי מוסרי: אני רוצה משהו להגיד. יש תופעה ברמת-גן של קבוצות מאד מאד קטנות, הדגש מאד קטנות, שהן יותר מדתיות, קיצוניות אפילו. יש תופעה ברמת-גן, בשכונה בשם רמת עמידר, שישנם שם דתיים שבשבת הולכים באמצע הכביש. אמיתי מה שאני אומר לכם כרגע, יש לי עדויות מאנשים ספציפיים. וכשנוסעת אחריהם מכונית, הם לא יורדים לשוליים, ממשיך באמצע הכביש. וכמובן שלא ידרסו אותם. אז עכשיו השאלה אם הדברים האלה נעשים להכעיס, או במטרה, איך אומרים, להגיד – למרות שאתה נוהג ואתה מחלל שבת דרך תפיסת העולם שלי, אני לא אתן לך לנסוע במהירות שאתה רוצה.

עו"ד דוד מנחם: אלי, אני חושב שהטעו אותך. זו עלילה. זו עלילה קשה. עלילה קשה ביותר.

מר אלי מוסרי: כיוון שזו לא עדות ראייה, זו עדות שמיעה, אז אני,

עו"ד דוד מנחם: אבל אתה מטעה, זה בדיוק הפוך.

מר אלי מוסרי: בוא, נו, באמת. דוד, מקסימום אתה תגיד לי שאתה לא מסכים איתי. מקסימום.

עו"ד דוד מנחם: לא, זו עלילת דם על חשבון השבת. באמת, אלי, לא היית צריך להגיד את זה.

מר אלי מוסרי: נסחפת. עלילת דם? איפה הגעת עד עכשיו, תגיד לי.

עו"ד דוד מנחם: כי אתה כמעט מאשים נהגים שידרסו אנשים, מתפללים.

מר אלי מוסרי: פרשנות ליצנית יש לך עכשיו, 'דחילאק'.

עו"ד דוד מנחם: זה לא ליצני, זה מציאות.

מר ישראל זינגר: חברים, איש באמונתו יחיה ואיש באמונתו ידבר.

מר אריה מזרחי: משנכנס אדר מרבים בשמחה. תפסיק להיות ליצן.

מר אלי מוסרי: אני חושב שהחוק הזה ברמת גן, כמו בערים אחרות, ידאג לתושבים הלא דתיים, שרמת גן במקרה שלנו לא תהיה בני ברק. זו הכוונה. צריך להגיד את זה במשפט אחד.

מר ישראל זינגר: אבל כנראה גם לא תל אביב.

מר אלי מוסרי: אבל גם לא תהיה כמו תל אביב. אתה יודע מה, מעבר לזה, אסור שתהיה כמו תל אביב. ואני חושב שמה שאמר אביהוא לגבי תלונות של שכנים, צריך להקשיב לזה. שלא כל אחד יעשה, איך אומרים, כאוות נפשו, וכל אחד ייקח את החוק לידיים. זה הכי מסוכן. אבל מה? צריך למצוא את האיזונים ואת הבלמים בעקרונות של חוק כזה. ועם כל הכבוד לנו, אנחנו לא המלאכים היחידים פה בשכונה, אבל אנחנו צריכים להקשיב לתושבי העיר ברחובות ובאזורים מסוימים שהם רוצים את אורח החיים הסולידי השקט בימי המנוחה – בשבתות וגם בחגים. אבל מצד שני, אם אנחנו רוצים לתת חיי תרבות בעיר הזאת, גם בסופי שבוע, גם בשבתות, גם בחגים, למעט יום הכיפורים, היום הקדוש והמקודש לכל בית ישראל, שתהיה אפשרות לתת להם. הם לא צריכים לנסוע לא לגבעתיים, לחלל את גבעתיים, ולא לחלל את תל-אביב, ברמת גן יש מספיק מקומות ואפשר,

מר ישראל זינגר: בעצם להמשיך את המצב הקיים.

מר אלי מוסרי: בוודאי. להמשיך מבלי לפגוע. דרך אגב, ישנם עסקים, ציינו פה את זה לפני, ישנם עסקים שיכולים לפתוח עסקים בשבת אבל לא עושים את זה כדי לא לאבד את הכשרות, כדי שיבואו אליהם לקוחות דתיים. וזה מאד חשוב לציין את זה.

אני רוצה להודות לוועדה, ואני גם אשמח מאד שלוועדה הזו יצטרפו נציגים נוספים, כדי שבישיבה הבאה נוכל לבוא ולהגיד, לא לנו, לא לתושבי העיר, לכנסת ישראל, שהגנו על עצמנו בחוק מכבד את כלל תושבי העיר – גם דתיים וגם לא דתיים. תודה רבה.

מר ישראל זינגר: אמן.

מר דני גולדשטיין: ישראל, לא ביקשתי זכות, אבל אני רוצה גם מילה אחת.

מר ישראל זינגר: בבקשה.

מר דני גולדשטיין: אפשר עכשיו?

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה.

מר דני גולדשטיין: קודם כל, אני מברך על הנעשה ועל העושים במלאכה. אני חושב שזאת הזדמנות פז, כי כל מי שהיה בעל עסק פה, ואני ביניהם, כולנו בלי יוצא מן הכלל, אנחנו עושים פה עבירות כאילו על פי החוק. אם זה בשעות הפתיחה, בימי הפתיחה, כמו שאביהוא אמר,

מר ישראל זינגר: גם העירייה בעצמה, בזה שהיא לא אוכפת.

מר דני גולדשטיין: לא אוכפים, אבל אנחנו עושים, זאת הזדמנות פז, לקחת לא רק את נושא השבת, אלא בכלל, נושא של שעות פתיחה, ימי פתיחה, כל הנושאים האלה, ובאמת סוף סוף לעשות סדר, כדי שבאמת נוכל לאכוף את זה כמו שצריך.

מר ישראל זינגר: זאת המטרה.

מר אביהוא בן משה: את כל המכלול.

מר דני גולדשטיין: זה הכול. תודה רבה.

מר ישראל זינגר: שי בכור, מנחם ואני מבקש לסכם.

עו"ד שי בכור: אני אגיד כמה דברים. קודם כל, אלי, הזכרת לי סיפור מעניין, מי שראה את התוכנית פולישוק, אז יש שם איזה שהוא פרק מאד מאד נחמד, שהעוזר של פולישוק נכנס למעלית עם העוזר של המפלגה החרדית, והם מדברים ביניהם, הם אומרים – תקשיב, המצב של המפלגה שלנו, שאנחנו חילונים, והמפלגה שלכם שהם חרדים, שנינו במצב על הפנים. בואו נעלה איזה שהוא חוק מטורף, שהציבור שלנו יתמוך, הציבור שלכם יתנגד, ושתי המפלגות יקפצו בסקרים. וזו ההרגשה שלי של מה שקרה עם חוק המרכולים. לקחו איזה חוק הזוי, חשבו שזה מה שיעלה אותם בסקרים, בסוף כולם נדפקו מהדבר הזה. גם ירדו בסקרים, גם אנחנו צריכים להתמודד עכשיו עם החוק הזה, הכול בשביל לעשות איזה שהוא ספין תקשורתי.

אני רוצה להגיד לכם שהנושא הזה של השבת שאמרתי לכם, גם מבחינתי הוא עניין מאד חשוב ואנחנו צריכים לשמור על השבת כי זה משהו שהולך איתנו, עם העם היהודי, במשך אלפי שנים. עם זאת, אנחנו צריכים גם להמשיך לחיות ולתת לציבור לבלות ואת האפשרות לצאת, גם ברמת-גן, וצריך לאזן בין שני הדברים האלה.

חיים, שתדע, בנמל תל אביב, ששם מותר לפתוח בשבת, יש גם בתי קפה שסוגרים בשבת, גם כי הם רוצים את הכשרות והם רוצים את הלקוחות, וגם כאלה שרוצים גם לנוח קצת. ואני חושב שזה 'קפה קפה' אם אני לא טועה, שסיפרו לי שמאז שהם סגרו בשבת, זאת אומרת, היו פותחים בשבת וסגרו בשבת, מאז המחזור שלהם עלה והם מרוויחים יותר.

עו"ד דוד מנחם: נכון מאד.

עו"ד שי בכור: אם אני לא טועה זה 'קפה קפה', אבל אל תתפסו אותי.

עו"ד דוד מנחם: נכון מאד. היו כמה מקרים כאלה.

עו"ד שי בכור: וזו בסוף החלטה גם עסקית וגם מצפונית, וזה לא רק תלוי ב-אם מותר או לא מותר. יש פה עוד דברים ועוד החלטות שאנשים מקבלים.

לגבי המתווה – קודם כל, אני רוצה להחמיא גם לראש העיר שמינה פה ועדה שתשב, שתבדוק את הנושא, גם לצוות המקצועי ולוועדה – לרועי, לצחי. אני חושב שהמתווה הזה, מבחינתי איך שאני קורא אותו, הוא עדיין לא מושלם לצערי, ואני חושב שאם עושים דבר כזה הוא כן צריך להיות מושלם. אני אגיד לכם מה חסר לי. חסר לי, א', לדעת למה שללתם אזורים מסוימים או רחובות מסוימים מ-כן לפתוח עסקים בשבת. דוגמא למשל, סתם, שדרות ירושלים, עוזיאל, ביאליק התפצל פה, הרצל התפצל פה. יכול להיות שיש סיבה והיא סיבה הגיונית שחשבתם עליה, אבל כשבאים לכתוב חוק צריך להסביר בעצם למה דווקא את האזורים האלה כן ואת האזורים האלה לא.

<u>מר ישראל זינגר:</u> את הרציונאל אתה מתכוון.

<u>עו"ד שי בכור:</u> כן, את הרציונאל. מאד יכול להיות שיש רציונאל, אבל הוא לא מוסבר כאן. וכן כדאי לכתוב, כי יכולים לבוא תושבים של שכונה מסוימת ולהגיד – למה אצלנו לא? למה ברחוב הזה לא פתחתם? אנחנו צריכים לדעת גם, כשאנחנו באים להצביע על חוק מסוים, למה באמת, למה עשינו את זה. ואני כן ממליץ לעבור על האזורים, אפילו אולי עם מפה, לסמן – באזור הזה פחות רלוונטי, באזור הזה יותר רלוונטי – כדי שיהיה לזה טיפה יותר בשר.

נושא של שעות הפתיחה – אני חושב, אם הבנתי נכון, הרעיון כאן הוא לסגור ב-11.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ראש העיר יכול להאריך.

<u>עו"ד שי בכור:</u> ראש העיר יכול להאריך בבורסה ו-

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> בכל העיר.

<u>עו"ד שי בכור:</u> לא, בבורסה רשמתם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, בבורסה זה עד 2.

עו"ד רועי ברזילי: בבורסה הוא א צריך את ההארכה, בבורסה זה עד 2.

עו"ד שי בכור: בבורסה הוא לא צריך? אז זה לא ברור כאן.

מר רון קוגמן: שי, יש את חוק הרעש שאנחנו כפופים אליו.

מר ישראל זינגר: זה כן.

עו"ד שי בכור: או קיי, אין בעיה. חוץ מחוק הרעש, אבל העסק יכול להיות פתוח עד 2 בכל העיר? זה מה שאני שואל.

מר ישראל זינגר: באישור מיוחד.

עו"ד שי בכור: באישור של ראש העיר. אבל בלי זה, אני רוצה להבין,

מר רון קוגמן: 11 בלילה, כמו חוק הרעש.

עו"ד שי בכור: 11 בלילה, ובאישור של ראש העיר בכל העיר אבל.

מר רון קוגמן: ובששי ב-12.

עו"ד שי בכור: הבנתי. ובבורסה זה עד שעה 2. או קיי, על הכיפאק. אני חושב שנושא שיתוף הציבור הוא כן משהו שחשוב. אני מסכים איתך, אביהוא, זה נושא שהוא כן קריטי וצריך ליצור כאן איזה שהם איזונים ובלמים. כי גם הציבור היום יכול לחשוב דבר אחד, מחר הציבור אולי יתחלף, יעבור, עוד 10, 20 שנה, אנחנו לא יודעים מה יהיה,

והוא יכול לחשוב אחרת. אנחנו צריכים לראות איך עושים את החוק. שואקה, גם כאן אני אגיד לך, צריך לעשות אותו טיפ טיפה גמיש, כדי שיהיה אפשר לשחק עם זה בהתאם לצרכי האוכלוסייה ולצרכים של התושבים והעסקים. פתאום נפתח עסק, נסגר עסק, צריך שתהיה לנו טיפה גמישות בנושא הזה. אז צריך לראות איך נותנים פה גמישות. חוק צריך להיות טיפה גמיש. לדוגמא, בוא ניקח דוגמא מסוימת, שעכשיו שכחנו, חוקקנו חוק, שכחנו רחוב מסוים שאנחנו כן רוצים לתת בו. אז אולי להגיד שלראש העיר, באישור מועצת העיר ברוב של שני שליש, אפשר כן לתת אישור חריג או אישור מיוחד. משהו שיקנה קצת יותר גמישות לנו כחברי מועצה. כי אם אנחנו עכשיו מעבירים חוק ולא ישנו אותו עוד 50 שנה, אנחנו יודעים מה יהיה הרי, זה יהיה החוק שיהיה פה ב-50 השנה הקרובות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אתה שואל אולי מה הגמישות שמתאפשרת.

<u>עו"ד שי בכור:</u> אנחנו צריכים שתהיה לנו גמישות מסוימת.

<u>מר אריה מזרחי:</u> לדוגמא, אם ראש העיר ייצא לבלות, אז לא יסגרו ב-11, ימשיכו עד 11:30 או עד חצות.

<u>עו"ד שי בכור:</u> אני מציע כן לבדוק איך אפשר לעשות את זה טיפה יותר גמיש.

<u>מר צחי זליכה:</u> אומר לך יועץ משפטי שצריך להגדיר בצורה מאד מאד ברורה את הרחובות. הגמישות כאן היא לא קיימת. גם אני חשבתי על זה, זה בלתי אפשרי.

<u>עו"ד שי בכור:</u> היועץ המשפטי אמר שאפשר לעשות חוק גם שראש העיר קובע הכול. זה מה שהוא אמר. זאת אומרת, שיש לך גמישות,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> הוא אמר הפוך.

מר צחי זליכה: הוא צחק. הוא לא התכוון.

עו"ד שי בכור: אין בעיה. אבל אתה לא יכול להשאיר לעצמך אפס גמישות.

מר ישראל זינגר: צחי, תן לו לסיים.

עו"ד שי בכור: אנחנו צריכים לקחת את הגמישות ברמה הזאת שגם עושים שיתוף ציבור וגם שתהיה אפשרות, שאם יש תלונות מתושבים על עסק מסוים ואנחנו רואים שעסק מסוים עושה לנו צרות במירכאות, והוא יותר נזק מתועלת, לראות איך אנחנו גם מטפלים בנושא הזה, גם אם מותר לו. אולי גם פה אנחנו יכולים להתערב.

אביהוא, אני רוצה להחמיא לך, בסיעה שלך אני רואה שיש מגוון של דעות ואתם מאפשרים להביע כל אחד את הדעה שלו. אני חושב שזה לא מובן מאליו. זה מאד מאד יפה, במיוחד בסיעה שלכם שזה קורה. אני יכול להגיד לך שגם אצלנו בסיעה כל אחד יש לו דעה שונה ואנחנו עושים את הדברים.

מר רמי פדלון: גם אצלנו.

עו"ד שי בכור: גם אצלכם.

מר אביהוא בן משה: גם בש"ס יש מגוון דעות.

עו"ד שי בכור: כל הכבוד, אביהוא וחיים, באמת כל הכבוד לכם, שכל אחד מביע את דעתו. זה 'סטארט-אפ', אני אגיד לכם את האמת, שלא אחד קובע אלא כל אחד מביע את דעתו.

והדבר האחרון, אני רוצה לפנות למנחם. קודם כל, תנו לו לדבר.

מר אביהוא בן משה: לא, לא, לא מנחם, רד ממנחם.

עו"ד שי בכור: לא, הוא אישר לי. אנחנו מתקזזים בעורך דין. אני אגיד לכם, קודם כל, תנו לו לדבר היום, כי פעם שעברה לא נתתם לו, התפרצתם לו לדברים. אני אומר, אם יש אחד שיש לו דעה קצת שונה, לפחות בואו נשמע.

מר ישראל זינגר: צודק.

עו"ד שי בכור: דבר שני, מנחם, אנחנו יכולים לעשות פה מהלך גדול. אתה מקשיב?

עו"ד דוד מנחם: התחלת טוב, אני מקווה שאתה ממשיך טוב.

עו"ד שי בכור: אנחנו יכולים לעשות מהלך גדול. ומה שאני מצפה ממך, בתור נציג הסיעה החרדית של ש"ס, שמה שאפשר לעשות זה להגיע פה להסכמה של פה אחד. מנחם, זה דבר גדול, להגיע להסכמה של פה אחד,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה מצפה ממנו שהוא יהיה בעד לפתוח מרכולים בשבת?

מר צחי זליכה: שי, כבר עברנו את זה, הוא כבר השתכנע, עזוב אותו. אנחנו כבר אחרי זה.

עו"ד שי בכור: אפשר להמשיך? אפשר לסיים?

מר ישראל זינגר: אתה מאתגר אותו, לא כדאי.

מר צחי זליכה: שי, אנחנו אחרי זה. אתה סתם מקלקל לנו את,

עו"ד שי בכור: תן לי לסיים את המשפט, צחי, למה אתה,

מר ישראל זינגר: תן לו לסיים. תנו לו לסיים.

עו"ד שי בכור: איך אנחנו יכולים להגיע למצב,

מר ישראל זינגר: חברים, זה כבר הרבע השלישי.

עו"ד שי בכור: שגם אתה תומך במתווה הזה,

עו"ד דוד מנחם: אלי, אתה ממהר, סליחה? ראש העיר לא מגביל אותך.

מר ישראל זינגר: לא, לא, מנחם, אני מגביל אותך ל-7.5 דקות.

מר שמואל לרמן: די, בחייכם, די, עוד מעט נגמר כבר המשחק.

עו"ד דוד מנחם: יש לכם רוב בכל מקרה.

עו"ד שי בכור: יש משחק היום?

מר ישראל זינגר: כל ישראל ערבים זה לזה.

עו"ד שי בכור: מנחם, אפשר לעשות את זה, אני אומר לך, אפשר להגיע למצב שכל התושבים מרוצים. שאנחנו נגיע למצב של הסכמה פה אחד, אנשים יהיו מרוצים.

מר ישראל זינגר: נעשה נבחרת משותפת.

עו"ד שי בכור: אתה יודע, זה יהיה מדהים. להגיע להסכמה,

מר אריה מזרחי: מנחם, יש היום תיקון חצות?

עו"ד שי בכור: נגיע להסכמה ביחד וגם אתה תגיד – או קיי, זה משהו שאני יודע שהוא מתאים לכולם, לכל הציבורים, נשמור על הסטטוס קוו ונעשה פה דבר גדול, מנחם. אז זו פנייה שלי אליך.

עו"ד דוד מנחם: אפשר לדבר?

עו"ד שי בכור: אני אאחל שבת שלום גם.

עו"ד דוד מנחם: ראש העיר, אפשר להתחיל?

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שניה, ביקש משפט אחד של השלמה לפניך ואז אני מסכם, חיים גלרמן.

מר חיים גלרמן: קודם כל, אני חושב שעד לרגעים אלה, אני לא מעט זמן במועצה, אני חושב שהדיון ברגעים האלה שאנחנו פה נמצאים, הוא דיון שלא היה בעבר מבחינת הנעימות וחילופי הדעות. לא התלהמויות ולא צעקות ולא צרחות, באמת ברוח טובה. אבל אני רוצה רק ספר איזה שהוא סיפור אחד שקצת משקף את כל הדברים האלה.

בתל-אביב, מי שזוכר, היה גן חיות צמוד לעיריית תל-אביב. אבל כולם ידעו שם שבחצר הקרובה יושב בשבת איזה שהוא גוי, שמוכר כרטיסים למי שלא הספיק לקנות בערב שבת כרטיסים. עד שנכנסו, בוא נגיד, החרדים נכנסו למועצת העיר והודיעו שעל שבת קודש לא מתפשרים. אז ראש העיר נכנע וגן החיות נפתח בשבת חינם. מה קרה? עד מהרה גן החיות, שהיה שקט, הפך למרכז חילול שבת. באו משאיות ומטיילים מכל קצות הארץ. מה שנקרא, הפוך על הפוך. דרך אגב, גן החיות הזה כבר נמצא פה בפארק הלאומי.

בכל אופן, מה שאני אומר, שלפעמים צריך להיות מאד מאד זהירים בהחלטות על מנת שלא יהיה לנו הפוך על הפוך. תודה.

מר ישראל זינגר: תודה. מנחם. אני מבקש, חברים,

מר אריה מזרחי: כל הכבוד, מר גלרמן.

מר ישראל זינגר: סליחה, כמו ששי ביקש,

מר רמי פדלון: כמה זמן אתה מקציב לו?

מר ישראל זינגר: תשאיר לי את זה. אבל אנא, חברים, תנו לו לסיים בכבוד.

עו"ד דוד מנחם: עד עכשיו ישבת בשקט, יכולת גם עכשיו לשבת בשקט.

מר ישראל זינגר: מנחם, ידידי, בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: טוב, אני אתחיל קודם כל דווקא מהדברים ששי אמר. באמצע הדברים שלו הוא אמר שהשבת היא חשובה, חשובה לעם היהודי, זה נכון. הדגל של עם ישראל באלפיים שנות גלות היתה השבת. אמרתי בעבר ואני אומר את זה גם עכשיו, צריך לזכור, עוד מעט פורים, עברנו את חנוכה, חנוכה 8 ימים, פורים רק יום אחד. אבל פורים, המן הרשע רצה לחסל, להרוג, לאבד ולהשמיד את כל היהודים מטף ועד זקן, את כולם ביום אחד, ביום אחד,

מר אריה מזרחי: והוא היה גם פרסי.

עו"ד דוד מנחם: ביום אחד, ופורים חוגגים אותו רק יום אחד. חנוכה, למעשה לא רצו להרוג את העם היהודי, אנטיוכוס לא רצה להרוג. אתן לכם הכול, אבל לקחת לכם את השבת. על השבת הזו יצאו

החשמונאים למלחמה. למה? כי השבת זה הדגל של העם היהודי, שגם הגויים יודעים את זה.

מר צחי זליכה: אחד הדגלים. אחד הדגלים. יש עוד הרבה דגלים אחרים.

עו"ד דוד מנחם: יש ברית מילה וחודש.

מר ישראל זינגר: יותר משעם ישראל שמר על השבת, צחי, השבת שמרה על עם ישראל.

עו"ד דוד מנחם: יפה. אמר ראש העיר את מה שאלי אמר בשם, אני אומר את זה חיובי, אמר בשם פרופ' נאור, אתה זוכר? אמרת שאמרה, שופטת בית המשפט העליון, שאמרה – יותר מאשר ישראל שמרו את השבת, השבת שמרה עליהם. ולא סתם אומרים,

מר אריה מזרחי: זה ציטוט של אחד העם.

עו"ד דוד מנחם: כי 'אשמרה שבת אל ישמרני'. צריך להפנים ולדעת, שבקום המדינה, פעם היה רעיון שאולי העם היהודי יהיה באוגנדה, שם אפשר לעשות הכול. אבל איפה רצו ואיפה נלחמו? לבוא לארץ ישראל. דווקא לארץ ישראל. כל העולם נלחם על ארץ ישראל. וכל העולם,

מר אריה מזרחי: לפי דעתי זו טעות אם היו הולכים לשם.

עו"ד דוד מנחם: אתה רוצה להיות ראש עיר, לא? תלמד להקשיב.

מר ישראל זינגר: חברים, לא להפריע. ביקשתי והבטחתם.

עו"ד דוד מנחם: זה לא מוסיף לך נקודות. כל העולם נלחם על ארץ ישראל. כל העולם, מה זה ארץ ישראל במפה? גרגיר קטן. ובארץ ישראל כולם על ירושלים. מה קרה, כולם נהיו 'פנאטים'? ובתוך ירושלים, על מה נלחמים? על הר הבית. מה קרה? מה קרה? תלכו לבורסה, תלכו לשם. ארץ ישראל, ירושלים, הר הבית, איפה שאומרים שקודש הקודשים היה, ולכן יש את המחלוקת האם מותר לעלות להר הבית או לא. למה? גם הגויים יודעים שהדברים של העם היהודי הם הנכונים. התורה שלנו היא התורה הראשונה. The bible, ספר הספרים. אחרי כן בא פאולוס, 2018 אנחנו, זה מהתורה שלו, הנצרות, הברית החדשה. כי הברית הישנה זה שלנו ובשנת 648 לספירה בא האסלאם עם הקוראן. כולם רוצים להחליף את התורה שלנו, פעם על ידי ... פעם על ידי מוחמד באסלאם. כולם רוצים להחליף אותנו, מה קרה? קבר יוסף – המפונים בגוש קטיף, כל מקום שהיה בית כנסת רוצים לעשות מסגד. למה? מה קרה? הגויים יודעים את הכוח של העם היהודי. אני אומר לכם את זה, חבר'ה, הגויים יודעים,

מר צחי זליכה: זה שיעור תורה.

מר ישראל זינגר: צחי, אני אוציא אותך החוצה.

מר צחי זליכה: מה זה קשור ל-AM-PM?

עו"ד דוד מנחם: אני כבר אסביר לך. לא הפרעתי.

מר צחי זליכה: מה קשור ל'קפה ג'ו'?

מר אדם קניגסברגר: 5 דקות, חבר'ה.

מר ישראל זינגר: לא, לא, אני קוצב לו זמן, זה לא הוגן.

מר צחי זליכה: אבל דבר לעניין.

מר ישראל זינגר: לא, לא, סליחה,

עו"ד דוד מנחם: אם היית מבין היית מבין מה זה העניין.

מר צחי זליכה: הבנתי הכול, הכול.

עו"ד דוד מנחם: כי אני מבין שאתה לא מבין מה זה שבת, אז אתה מחוקק חוקק. דני, אם אתם לא מבינים את משמעות המילה שבת אז זה חמור. חמור מאד. אני בא לתת לכם, שתבינו,

מר ישראל זינגר: אם תפריעו לו אני אתן לו לדבר כמה שהוא רוצה. אז אל תפריעו.

עו"ד דוד מנחם: המטרה שלי שתבינו קודם כל מה זה שבת. אם לא מבינים מה זה שבת, אי אפשר ללכת ולדון בנושאים אמיתיים.

מר צחי זליכה: שבת, אנחנו הבנו אותה ו- -

עו"ד דוד מנחם: דבר שני, צחי,

מר ישראל זינגר: צחי, לא להפריע לו, יש לו עוד 4.5 דקות.

עו"ד דוד מנחם: איך 4.5 דקות?

מר ישראל זינגר: אני סופר.

עו"ד דוד מנחם: שי אמר פה אחד. אי אפשר ככה, זה לא ברצף.

מר ישראל זינגר: עצור רגע. חברים, רמי, אני לוקח זמן. אתם רואים, עד עכשיו, כמו שאמר חיים, כשמשהו שונה, גם בסגנון, פתאום אין סבלנות ואין סובלנות. אני לוקח זמן,

מר צחי זליכה: אבל ראש העיר, בוא נדבר פרקטית.

מר ישראל זינגר: הוא מדבר על מה שהוא מאמין.

(מדברים/צועקים ביחד)

מר ישראל זינגר: אם מפריעים, לא אגביל אותו בזמן.

מר צחי זליכה: תתייחס לנייר. עד עכשיו הוא רק מקשקש.

מר ישראל זינגר: צחי, לא אתן לך יותר רשות דיבור אחר כך. לא תדבר עוד בסיכום. יש לו 5 דקות נטו.

מר אדם קניגסברגר: אבל הוא כבר דיבר 5 דקות.

מר ישראל זינגר: לא, בגלל שהפרעתם לו הוא ידבר.

מר אדם קניגסברגר: חברי׳ה הולכים.

עו"ד דוד מנחם: בסדר, שיילכו, מה קרה? מה, אתה ממהר לאיזה שהוא מקום? יש לך פגישה? בסדר, הכול בסדר. מצידי שכולם יילכו.

מר ישראל זינגר: בגלל שהפרעתם לו ואתם לא בסדר.

עו"ד דוד מנחם: אני רוצה להגיד לכם משהו, דני,

מר אדם קניגסברגר: אני נותן לך כבוד, 5 דקות תגיד מה שאתה רוצה.

עו"ד דוד מנחם: אני אומר לך, אני לא אומר לצחי, אומר לך, בחוג לפילוסופיה, כשלמדתי באוניברסיטה בתל-אביב, אז המרצה היה אומר – לפני שדנים בסוגיה פילוסופית, קודם כל תבין אותה. אם אתה לא מבין אותה, אתה יכול לקשקש, כל מה שתגיד אתה לא בכיוון. פה אנשים מדברים על תיקון לחוק עזר לגבי שבת. אם לא מבינים את המהות של השבת, אז יורים ימינה שמאלה.

מר צחי זליכה: נראה שאתה לא מבין.

עו"ד דוד מנחם: אני בא בסך הכול לתת לכם איזה שהוא מוטיב.

מר ישראל זינגר: צחי, אתה כבר לא תדבר.

עו"ד דוד מנחם: למשל, צחי, בשביל הפופוליזם,

מר דני גולדשטיין: זה לא קשור לפופוליזם.

עו"ד דוד מנחם: עוד 8 חודשים בחירות.

מר צחי זליכה: מה זה קשור?

מר דני גולדשטיין: מה זה קשור? אתה חי בעולם אחר לגמרי,

עו"ד דוד מנחם: אני אסביר לך.

מר דני גולדשטיין: אתה חי בפולין 1700 ואנחנו היום חיים במדינה אחרת לגמרי.

עו"ד דוד מנחם: דני, את העולם שאתה חושב שאתה מכיר, לצערי הכרתי, ולא פחות טוב ממך, לצערי. לצערי. זה לא אומר כלום. ואני יכול גם ללמד אותך דברים בעולם, אני אומר את זה, חלילה וחס.

מר דני גולדשטיין: אתה יודע מה אחוז ה-לא יהודים ... היום?

עו"ד דוד מנחם: אבל תקשיב, אני רוצה להסביר לך. אם תקשיב, אתה תבין בדיוק. ראש העיר, אני לא יכול ככה. אני אומר משפט, חוזר עוד פעם. תרגיע אותם. אולי שיילכו. מי שלא מעניין אותו – שיילך.

מר צחי זליכה: ראש העיר, אבל שיתייחס לחוק. על מה הוא מדבר? איזה פילוסופיה? פילוסופיה אני אלך לבר אילן ללמוד. הוא לא מתייחס לחוק.

מר ישראל זינגר: צחי, אתה יודע כמה אנשים דיברו פה לא לעניין מקודם?

מר צחי זליכה: לא, דיברו לעניין. אנשים התייחסו לחוק.

מר ישראל זינגר: ובנושאים אחרים לא.

מר צחי זליכה: עוד לא שמעתי מילה אחת,

עו"ד דוד מנחם: עוד מעט אני אתייחס, אל תדאג.

מר דני גולדשטיין: דוד, בוא, תזמין אותנו לשיעור תורה – אנחנו נבוא.

עו"ד דוד מנחם: אל תדאג. אתם לא תבואו, אז אני עושה פה.

מר דני גולדשטיין: אני אבוא.

מר צחי זליכה: גם אני אבוא לשיעור תורה.

מר ישראל זינגר: בגלל שהפרעתם – 4 דקות נטו.

עו"ד דוד מנחם: חברי'ה, תקשיבו, אני רוצה להסביר לכם, אחרי שאמרתי לכם כמה מילים שקשה לשמוע אותן, כי זה, העם היהודי עליו נאמר – עם קשה עורף. למה?

מר צחי זליכה: אנחנו יהודים כמוך, שלא תתבלבל. אתה כל הזמן אומר יהודים, אנחנו יהודים לא פחות ממך.

מר ישראל זינגר: דני, אני אוסיף לו זמן. אני אוסיף לו זמן, צחי.

עו"ד דוד מנחם: על העם היהודי כתוב גם בתורה – הוא או ככוכבים בשמים, או כעפר הארץ.

עו"ד שי בכור: אדם, תוציא אותו החוצה. תוציא אותו, אדם.

מר ישראל זינגר: תחזיק אותו, אדם. אדם, קח פיקוד.

???: חיים שיבח אתכם מהר מדי וזה לא יפה מה שאתם עושים. כולם דיברו ודוד לא הפריע לאף אחד. תנו לו להגיד את מה שיש לו, נו, באמת.

מר ישראל זינגר: הוא לא הפריע אף מילה, דוד, נכון.

עו"ד דוד מנחם: כולם מדברים, אני מביע עמדה שונה אחת – לפחות קצת כבוד בשביל הנימוס. אולי.

אפרופו מה שצחי אומר שגם אנחנו יהודים, כולנו יהודים, ברור. אם לא הייתם יהודים, לא הייתי נלחם ככה. אני ערב לך. חשוב לי שאתה לא תטעה. לא סתם בתורה כתוב – בירכו את אברהם אבינו או ככוכבי השמים, ופעם אחרת – כעפר הארץ. עפר הארץ או כוכבים? אז אומרים – יש כאלה שהם בסוף עפר, דורכים עליהם. ויש כאלה שמגיעים לספירות שמימיות כוכבים. זה תלוי איך הבן אדם, איפה נמצא,ובשניהם אותם דתיים.

מר ישראל זינגר: 3 דקות.

עו"ד דוד מנחם: תראו, אני רוצה להגיד לכם שני דברים: קודם כל, אמרתי את זה גם פעם שעברה, חוק המרכולים כבר נחקק. אז כל הסיפורים פה זה, אם אדם אמר לנו שאנחנו אנשי קואליציה ואמרתי – אל תפגע בנו ... אז יש פה הרבה מן הצביעות. בשם הפוליטיקה, צביעות, שגורמת סכסוך בין תושבים ברמת-גן. מספרים, דרעי, החוק, אמר. אתם פה במה שאתם עושים גורמים לסכסוך. למה? כי עוד מעט אני אקריא לכם גם מהמתווה וגם מחוק העזר הקיים המודפס, משפטים, שי, שאתה נשמע כשאני מקריא אותם, אתה תגיד – דוד מנחם צודק. הפה אחד הוא שצריך להשאיר את מה שכתוב פה בדפים שלכם. למשל,

מר ישראל זינגר: תקריא שתי דקות, בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: סליחה, לא, סליחה רגע, הפריעו לי, אי אפשר ברצף ככה לעשות את הדברים האלה. תראו, למשל, אני קורא בעמוד 2 סעיף ב', למשל, שכונת קרית קריניצי, שכונת רמת אפעל וכו' – קיימים באזורים הנ"ל מספר שכונות אשר התווספו במהלך השנים האחרונות לשטח השיפוט של העיר רמת-גן, ופתיחת בתי אוכל ובתי עינוג במקומות הללו הינו בהתאם למצב שהתהווה שם בפועל במשך השנים המשקף את סגנון וצרכי התושבים. אביהוא, כשאמרת שיתוף ציבור, חשבתי להגיד לך

– בעיקרון אתה צדוק, ובגדול. אלא מאיי הדבר הזה מיותר פה, אביהוא. אתה יודע למה הוא מיותר?

מר אביהוא בן משה: למה?

עו"ד דוד מנחם: כי כרגע קראתי פה משפט שהם אומרים בדפים שלהם שמה שקורה באותם מקומות הנ"ל הינו בהתאם למצב שהתהווה שם בפועל במשך השנים, המשקף את צביון וצרכי התושבים. זה שיתוף הציבור כבר נעשה שיתוף הציבור במשך שנים, המצב נשאר שם במצב מסוים, ולכן למה לחוקק חוק עזר? לא צריך אפילו את שיתוף הציבור. כי אתם במסמכים שלכם, והמשפט הזה חוזר מספר פעמים, מספר פעמים, שהדברים הללו פתוחים ללא עטיפה. אז זה מה שהציבור רוצה.

מר ישראל זינגר: זה המצב הקיים.

עו"ד דוד מנחם: אבל הם לא רוצים את הטובות שלכם והם לא רוצים את הצביעות שלכם. הם לא רוצים את הפופוליזם שלכם. כאשר אתם מודיעים שחוק המרכולים נחקק, שר הפנים מן הסתם לא יאשר, ראש העיר אמר לכם פעם שעברה שהוא לא יאכוף את החוק,

מר דני גולדשטיין: אבל הוא לא לנצח. אתה לא יודע מי יחליף אותו.

עו"ד דוד מנחם: שניה. רגע.

מר דני גולדשטיין: ביום מן הימים, בעוד 4 קדנציות.

עו"ד דוד מנחם: אבל אני מסביר לך, חוק המרכולים נחקק. אמרתם פה שלפני הבחירות לא לעשות שינויים ארוכי טווח של שנים. איפה הצביעות? אתם בשביל פוליטיקה זולה מוכנים לספר סיפורים ואנחנו ועשינו. זו צביעות.

מר אריה מזרחי: אז מה אתה מציע, בקיצור?

עו"ד דוד מנחם: שניה. ה-פה אחד, אתה יודע מה, שי, פתחתי את הדברים שלי בדברים שלך, ואני גם אומר כרגע, ה-פה אחד, תגיד להם – תיצמדו למה שאתם בעצמכם כתבתם והבאתם לאנשים. בואו תראו, סעיף 5 בתיקון חוק העזר – כך אירע שעסקים, בתי אוכל, בתי עינוג, פעלו הלכה למעשה בניגוד לחוק העזר במשך שנים רבות, כשמדיניות האכיפה כנגדם היתה מציאותית ומתחשבת נוכח הביקוש לשירותיהם בקרב אוכלוסיית העיר. הם לא זקוקים לטובות שלכם ולצביעות.

סעיף 8 – נוכח המציאות כאמור שפעלה במשך שנים באין מפריע, עולה שהצביון ... בשכונות העיר, משקף את רצון התושבים.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד דוד מנחם: כך שהצעת תיקון חוק העזר אינה אמורה לשנות את אורחות ימי המנוחה בעיר. אז למה לחוקק את חוק העזר? סליחה, אביהוא, המשפטים האלה מראים שלמעשה כבר נעשה,

מר ישראל זינגר: שני משפטי סיום. שני משפטי סיום.

עו"ד דוד מנחם: תקשיב, אביהוא, אם לא היה כתוב המסמך הזה, אביהוא,

מר ישראל זינגר: שני משפטי סיום.

עו"ד דוד מנחם: האמת קשה מנשוא, אההה? לפחות להרכין ראש, להגיד – הבן אדם אומר דברים נכונים, אנחנו לא רוצים להיות כמותו, אבל לא להפריע. לא להפריע. כמה אתם דיברתם?

מר דני גולדשטיין: למה אתה התנגדת לחוק ש - -

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

עו"ד דוד מנחם: עכשיו מדברים פה על חוק העזר. אל תתמם. אם לא היה המסמך הזה שהביאו לי, הייתי אומר – מה שאביהוא אמר של שיתוף התושבים, זה א-ב. אתם לא תקבעו לבן אדם – ברחוב הזה ככה, במקום הזה ככה,

מר שמואל לרמן: די, נגמר הזמן, דוד. תודה רבה. די. די.

עו"ד דוד מנחם: רגע, משפט אחרון.

מר שמואל לרמן: כבר חצי שעה. די, מספיק.

מר ישראל זינגר: תן לו משפט אחרון.

עו"ד דוד מנחם: רבותי, הבחירות הן בעוד 8 חודשים.

מר דני גולדשטיין: בעזרת השם.

מר צחי זליכה: אין קשר. אין קשר. אתה חוזר על זה ואין קשר בין השניים.

עו"ד דוד מנחם: אני מבין שאנשים רוצים לנפנף,

מר צחי זליכה: אין קשר בין השניים.

(צועקים ביחד)

(השתקת מיקרופונים)

עו"ד דוד מנחם: ... שאין צורך בתיקון.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. אני מסכם, חברים.

עו"ד דוד מנחם: אתם גורמים לסכסוך.

מר שמואל לרמן: די, דוד, די.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: אנחנו רוצים ללכת הביתה. מצביעים.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: אתה לא רוצה לאשר? אתה רוצה להחזיר לוועדה?

מר ישראל זינגר: או קיי, חברים, אם כך, כמו שאמרתי בתחילת דברי, אני רוצה לומר, אני נתתי לו יותר רשות דיבור, מכיוון שדבריו היו חריגים והתנהגתם, לא כולכם, לא בצורה הוגנת. זה אחד. אבל מעבר להערה הזאת, היו כמה דברים מאד נכונים, לפחות מבחינת הקריאה של זה. אני לא נוקט עמדה.

שתי הערות: אני מוסיף למה שאמרתי בתחילת הדיון, אנחנו, המטרה של הדיון היתה לשמוע ואכן היו עוד מספר דעות שונות ומשלימות למה שהוועדה עבדה עליהם, הביאה. ולכן, שני דברים – אנחנו מחזירים לוועדה לקרוא, לעבור על כל ההערות שהיו כאן ולהביא מחדש אצלנו. אבל לאור ההערה של כמה חברים, לאו דווקא מהסיעות הדתיות, אלי למשל ואחרים שאמרו, כיוון שדיברו קצת על חוסר סימטריה או חוסר איזון, אני לא רוצה שיתעורר ויכוח, אני כן הייתי רוצה שאחד החברים, ותיכף אני אציע,

אחד החברים בסיעות הדתיות אני קורא לזה ביחד, גם יהיה שותף להמשך הדיונים ולאחר מכן להביא לכאן. אני רוצה להציע אם יש,

מר צחי זליכה: אבל תשאל שאלה אחרת. גלרמן,

מר ישראל זינגר: רגע, אבל לא סיימתי.

מר צחי זליכה: לא, האם מבחינה עקרונית אין לך בעיה עם זה שאתה מביא חוק לפתיחת עסקים בשבת?

עו"ד דוד מנחם: אבל למה?

מר צחי זליכה: תשאל את זה.

עו"ד דוד מנחם: למה אתה מביא את זה?

מר צחי זליכה: לא, האם זה נכון,

מר ישראל זינגר: זאת לא השאלה פה.

מר חיים גלרמן: שמעת פה את הדעות, שמעת את הלך הרוחות, צריך לצרף עוד מישהו, אפילו שניים לפי דעתי.

מר דני גולדשטיין: אבל שמעת מה צחי אמר?

מר צחי זליכה: לא, הוא לא מבין מה אני אומר.

מר דני גולדשטיין: אם אתה תשב בוועדה, הוא לא מבין מה שאתה אומר.

מר צחי זליכה: בדיוק, הוא לא מבין מה אני אומר.

מר דני גולדשטיין: רגע, רגע, רגע, זה חשוב.

עו"ד דוד מנחם: אל תעשה אותו מטומטם.

מר צחי זליכה: לא, לא, לא.

מר ישראל זינגר: אני מציע לצרף את גלרמן, אם אתם מסכימים. מסכימים? (כן) אז אם כך, תודה רבה. אדוני היו"ר הישיבה הסתיימה.

החלטה:

התקיים דיון, לא התקיימה הצבעה בנושא.

בסיום הישיבה ראש העיר הודיע כי:

1) **הנושא יוחזר לועדת ההיגוי למעבר על כל ההערות שהועלו בדיון והבאת הנושא מחדש למועצה.**
2) **מר חיים גלרמן, חבר מועצת העיר (מסיעת הבית היהודי), יצטרף כחבר בועדת ההיגוי.**

מר שמואל לרמן: הישיבה הסתיימה. תודה רבה.

_____
מר שמואל לרמן
יו"ר מועצת העיר

_____
מר משה בודאגה
מנכ"ל העירייה